SACRED HEART COLLEGE

THEVARA

ANNUAL

1971

Scanned with CamScanner

SACRED HEART COLLEGE ANNUAL

THEVARA

Chief Student Editor — R. K. Babu

Malayalam Editor — K. V. Sadasivan

Hindi Editor — C. T. Ayyappan

Staff Advisors — Prof. Mathew Ulakamthara M. A.

— Sri. Gopinathan M. A; M. Litt

— Sri. T. N. Viswambaran M. A.

Scanned with CamScanner

Our President

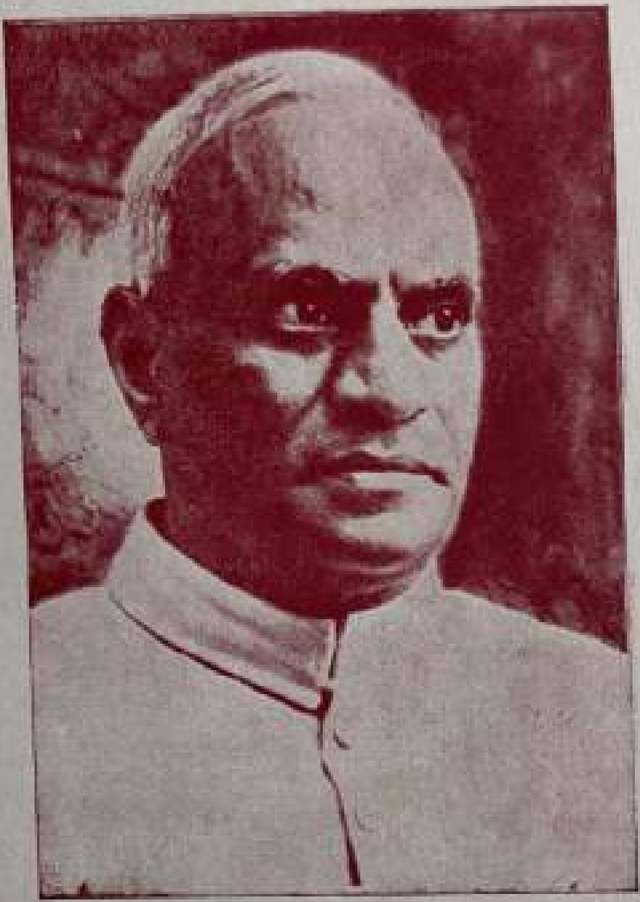

Sri. V. V. GIRI

Scanned with CamScanner

നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി

വെളിച്ചമേ നയിച്ചാലും........!

Scanned with CamScanner

Our Principal

Rev. Fr. MARCEL, C. M. I.

Scanned with CamScanner

ABRAHAM KURIAN

Retiring Professor and Vice-Principal

Scanned with CamScanner

R. K. BABU, III B. Sc. (Physics)
(Chief Editor)

editorially

the dawn of the new decade has stirred up hope and enthusiasm. the blood-philosophy has been nipped in the bud. the caterpillars of communalism are done to death. historians are busy writing the chapter on the RENAISSANCE in Indian Politics. India has passed through a period of great anxiety and apprehension as to the nature and future of our nation–the destiny of fifty three crores of people. of the conflicting alternatives–reaction, centrism and extremism–we did choose aptly and cogently. dynamic centrism has revived with unprecedented vitality. one cheer each to democracy, socialism and secularism.........and, three cheers to Indiraji.

mankind has survived to celebrate the twentyfifth anniversary of the United Nations. the U. N. has to serve its role meaningfully as a catalyst in the process of the "shrinkage of the globe." bridging the gaps is, of course, no easy task. we cannot escape saying that the U. N. needs a new outlook, a new constitution.

the elite consider it fashionable to attend the symposium on youth power. in this corner of the world also, the youth has asserted itself and the student cannot but rise to the occasion.

standing in the valley of humility, but with great pride, I present this volume. this is a genuine reflection of the responses of a settled academic community. this volume will reveal to you that though we think differently, we are prone to think in the same way, because we are contemporaries! though the range is alarmingly wide, the pieces are amazingly part of the same relentless groping.

I am grateful to all who were helpful to me in this venture.........

babu, r. k.

Scanned with CamScanner

K. T. Viswanathan
Union Chairman

P. V. Joseph
General Secretary

Scanned with CamScanner

Mathew Philip I M. Sc. Zoology
Councillor University Union

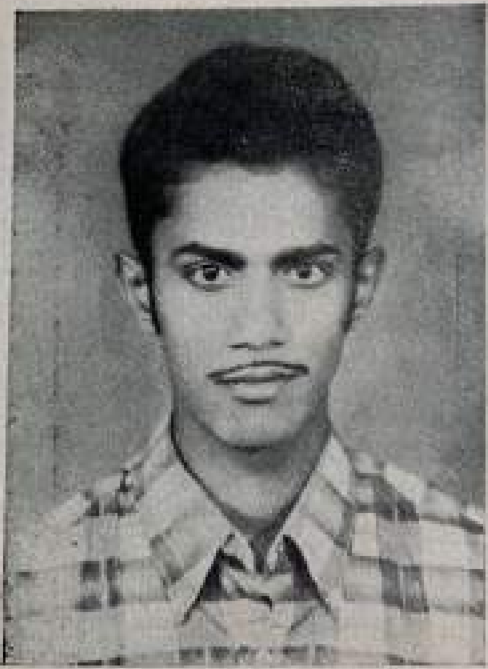

A. X. Lawrance, II B. A. Sociology
Arts Club Secretary

Scanned with CamScanner

Ransom Baldrin
IInd M. A. (Eco)
Secretary, Planning Forum

K. K. Abdul Razak
Final M. A. (Eco)
Post-Graduate
Representative

E. R. Sasikumar IIIrd B. A.
Arts' Representative

K. Ranjit IIIrd B. Sc.
Science Representative

Scanned with CamScanner

IN THIS ISSUE

ENGLISH SECTION

Page

1. Pleasures of knowledge. —Jose N. S. 1
2. Two Contemporary Philosophers. —A. G. Ramaswamy 3
3. Catch the thief. —R. Parameswaran 5
4. Who's she? Who knows? —Babu Joseph K. 7
5. Hiroshima —Thomas M. J. 7
6. Feeling and emotion. —K. I. Polson 9
7. Autumn. —Ittiera Thachil 12
8. Do you have new ideas? —James P. M. 13
9. How to listen. —A. N. Gopalan 15
10. Find Youself and Be Yourself. —Vinaya Kumar S. 17
11. The Chinese Aggression and I. —C. Babu Joseph. 19
12. From here to North. —Gopal Shenoy G. 21
13. Tagore's Dream Reversed. —Alex K. Chandy. 24
14. Squares —Ravindran K. K. 25
15. Business Economics —Peethambaran K. 26
16. According to Bewen What we prefer fourth —Thomas J. Thaliath 27

Annual Reports: —

മലയാളവിഭാഗം

Page

1. മലയാളസാഹിത്യവും ആധുനികതയും —എം. എസ്സ്. ഉദയഭാനു 1
2. സന്ധ്യ —ജി. വേണുഗോപാൽ 4
3. പ്രളയം —പ്രിൻസ് [illegible] 5
4. യാത്ര —കെ. കെ. തങ്കപ്പൻ 9
5. ജനനം —വി. കെ. സുകുമാരൻ 15
6. നവാഗതൻ —പി. എൻ. ശേഖരൻനായർ 18
7. [illegible] —[illegible] കെ. [illegible] 19
8. [illegible] —കൊച്ചപ്പൻ പി. 21
9. [illegible]? —കെ. ജോസ് [illegible] 25
10. വേദന —കെ. വിജയൻ 27
11. കാർമേഘം —[illegible] 28
12. അടിമ —പി. പി. രവികുമാർ 32
13. ആധുനിക കൃതികളെ ഒരു പഠനം —കെ. വി. ഉമ്മർ 33
14. പുരാണ [illegible] —പി. കെ. ഗോപിനാഥൻ 42
15. വിധി —ജോസ് അൽഫോൺസ് 44
16. വിട —എം. കെ. ആർ. നായർ 47
17. ആസ്വാദനം, ആസ്വാദ്യതയും —ടി. രാമചന്ദ്രൻനായർ 48
18. സാഹിത്യമാണ് സത്യം —പ്രൊഫ: മാത്യു ഉലകംതറ 53
19. അനശ്വരസാഫല്യം —രാമചന്ദ്രൻ 56
20. [illegible] —മാസ്റ്റർ പി. വർഗ്ഗീസ് 57
21. വിജ്ഞാനവും മനുഷ്യനും —കെ. ജി. മാത്യൂസ് 61
22. മതവും ശാസ്ത്രവും —ടി. കെ. ഉമ്മൻ 63

HINDI VIBAG

1. Panth ki Kavya Dhara Ki Jhalak —K. Rama Shenay. 1
2. Mahatma Gandhi —Ayyappan C. T. 4
3. Drishticone —Mahesh Kumar N. Yagnik 6

Scanned with CamScanner

PLEASURES OF KNOWLEDGE

JOSE N. S.
III Bsc. (PHYSICS)

"Not to know at large of things remote
From use, obscure and subtle, but
to know
That which before us lies in daily life,
Is the prime wisdom." —MILTON.

It is noble to seek truth, and it is beautiful to find it. It is the ancient deeling of the human heart, that knowledge is better than riches; and it is deeply and sacredly true. To mark the course of human passions as they have flowed on in the age that are past; to see why nations have risen, and why they have fallen; to speak of heat, and light, and the winds; to know what man has discovered in the heavens above and in the earth beneath; to hear the chemist unfold the marvellous properties that the Creator has locked up in a speck of earth; to be told that there are worlds so distant from our own, that quickness of light, travelling since the world's creation, has never yet reached us;- it is worth while in the days of our youth to strive hard for this great discipline.

To wander in the creations of poetry and grow warm again with that eloquence which swayed the democracies of old world to go up with great reasoners to the First Cause of all and to perceive, in the midst of all this dissolation and decay and cruel separation, that there is one thing unchangeable, undestructible, and everlasting;- it is surely worth while to pass sleepless nights for this; to give up for it laborious days; to spurn for it present pleasures; to endure for it afflicting poverty; to wode for it through darknes, and sorrow, and contempt, as the great spirits of the world have done in all ages and in all times.

I appeal to the experience or every man who is in the habit of exercising his mind vigorously and well, whether there is not a satisfaction in it, which tells him he has been acting up to one of the great objects of his existence? The end of nature has been answered: his faculties have done that which they were created to do-not languidly occupied upon trifles, not enervated by sensual gratification, but exercised in that toil which is so congenial to their nature, and so worthy of their strength.

A life of knowledge is not often a life of injury and crime. Whom does such a man oppress? with whose happiness does he interfere? whom does his ambition destory? and whom does his fraud deceive? In the pursuit of science he injures no man, and in the acquisition he does good to all.

A man who dedicates his life to knowledge, becomes habituated to pleasure which carries with it no reproach; and there is one security that he will never love that pleasure which is paid for by anguish fo heart-his pleasures are all cheap, all dignified, and all innocent; and, as fast as

Scanned with CamScanner

any human being can impart permanence in this changing scene, he has secured a happiness which no malignity of fortune can ever take away, but which must cleave to him while he lives, ameliorating every good and diminishing every evil of his existence...............

I solemnly declare, that, but for the love of knowledge, I should consider the life of the meanest hedger and ditcher as preferable to that of the greatest and richest man in existence; for the fire of our minds is like the fire which the Persians burn on the mountains — it flames night and day, and is immortal, and not to be quenched! Upon something it must act and feed — upon the pure spirit of knowledge, or upon the foul dregs of polluting passions.

Therefore when I say, in conducting your understanding, love knowledge with a great love, with a vehement love, with a coeval with life, what do I say but love innocence; love virtue; love purity of conduct; love which, if you are rich and great, will sanctify the providence which has made you so, and make men call it justice; love which, if you are poor, will render your poverty respectable, and make the proudest feel it unjust to laugh at the meanness of your fortunes; that which will comfort you, adorn you, and never quit you — which will open to you the kingdom of thought, and all the boundless regions of conception, as an asylum against the cruelty, the injustice and the pain that may be your lot in the outer world — that which will make your motives habitually great and honourable, and light up in an instant a thousand noble disdains at the very thought of meanness and of fraud!

Therefore, if any young man has embarked his life in the pursuit of Knowledge, let him go on without doubting or fearing the event; let him not be intimidated by the cheerless beginnings of knowledge, by the darkness from which she springs, by the difficulties which hover around her by the wretched habitations in which she dwells, by the want and sorrow which sometimes journey in her train; but let him ever follow her as the Angel that guards him and as the Genius of his life. She will bring him out at least into the light of day, and exhibit him to the world comprehensive in acquirements, fertile in resources, rich in imagination, strong in reasoning, prudent and powerful above his fellows in all the relations and in all the offices of life.

**

Happiness grows at an own fire sides, and is not to be picked in stranger's gardens.

—DOUGGLAS JERROLD

TO KEEP YOU ALWAYS HEALTHY & ENERGETIC,
MAKE 'MODERN' YOUR DAILY BREAD-
ENRICHED WITH VITAMINS & PROTEINS.
IT IS A WHOLESOME FOOD.

Manufacturers:

MODERN BAKERIES (I) LIMITED

(A Govt. of India Enterprise)
Cochin Unit - Edappally.

Scanned with CamScanner

TWO CONTEMPORARY PHILOSOPHERS

A. G. RAMASWAMY
II B. Sc. (CHEMISTRY)

"By the death of Earl Russell a dazzling flash of light on the contemporary philosophical horizon is extinguished and the whole world is to suffer the loss of a great soul whose incomparable contribution to man's knowledge and wisdom is likely to remain unsurpassed for quite some time" says Dr. Radhakrishnan.

Bertrand Arthur William Russell was a famous philosopher and an eminent mathematician. He was a confirmed non-conformist and an uncompromising pacifist who organised movements for the sake of his ideals and suffered imprisonment several times. He was the founder of 'Russell' and 'Atlantic' peace foundations. He was a stimulating speaker and a prolific author. He wrote about fifty books on various subjects. All his philosophical works have got the felicity and quality of Literature. He was awarded the "Nobel Prize" for Literature in 1950 "in recognition of his many-sided and important work in which he had consistently stood as a champion of humanity and freedom of thought" and also the "Kalinga Prize" in 1957. He was also awarded the Order of Merit for his outstanding contributions to philosophy and literature.

"Principia Mathematica" is Russell's masterpiece. In this book he has tried to solve the "Logical Paradox". What is meant by logical paradox can be explained by the following example (example is better than precept). Long long ago Socrates said "What Plato is about to say is false". Suddenly Plato replied "you have just spoken the truth.". This is a logical paradox. If, Socrates spoke the truth then Plato's statement must be false. But if Plato's statement is false then Socrates did not speak the truth and hence what Plato said must have been true. If Plato spoke the truth, than Socrates also spoke the truth, thus what Plato said is false and so on. In 1910 it was Russell who tried to resolve this formal logical problem which has been dated back to Socrates.

Russell who had an admirable quality of intellectual honesty had no hesitation to change his views, like Bernard Shaw, about this he himself observed "My views at a time had the morning innocence, which they lost in the heat and labour of the day". The **Gita** enunciates **Abhaya** or fearlessness. Swami Vivekananda spoke highly of the **Daivi Sampat** or divine quality. Gandhiji requested us to be fearless. So also Russell. He considers courage as an essential quality of mankind.

Russell who wars against wars once observed "Great powers in the world are rushing towards a not too distant war in their mad race for power. Such a war which will be fought with nuclear weapons will kill not only the participants but also the on-lookers". More or less the same

Scanned with CamScanner

the leaves of the trees sang a lullaby. I was thinking about the billet-doux I received from my sweetheart.

It seemed as if I was being transported into unknown regions by mother nature when a beam of light comming through the window of Raj's closet suddenly caught my attention. It shook me out of my thought. I was flabbergasted. "Some thief has made good Raj's absence" I thought myself. I was struck with stupor at the sagacity of the chief. I pictured in my mind the treatment to be meted to that imbecils whose Stupidity was reflected in his putting on the light. The tubling of a vessel seemed to complete the picture of a thief trying to escape with the valuables in Raj's house.

A cat was prowling around my house mewing, as a circumbabulated the neighbourhood to have some more clues regarding the thief. But my mind was throbbing with excitement. A great opportunity had to be utilised to the core. I thought of a great tomorrow when I would be made a sort of a hero in the town.

I was racking my brains on a suitable plan for catching that burglar. The tense atmosphere, I should say, did not leave me unnerved. In a couple of minutes there was a large gathering before Raj's house. Amidst that atmosphere of excitement and suspense, I was just bouncing across the compound with my head high up in the air and my thoughts engulfed in the possible action I was about to take which would elevate me to laudable heights.

The people who had gathered there became impatient. Everybody wanted to play his part in catching that culprit. Nobody cared to wait for the police. All of a sudden the front door of Raj's house opened and a juvenile face peeped through it. Simultaneous was the dash of the people gathered there towards the figure.

I was dumbfounded. The face seemed to be familiar to me. I was caught in a pensive mood. A few minutes passed. Then suddenly it dawned on me that the fellow was none other than Raj's nephew who had been here a couple of months back. I lost no time in making my way through the door shouting. "Don't smother him! He is not a thief!" I can not but imagine the difficulties I had to encounter in order to free the innocent victim who was subjected to such harsh torments from the thrashes of the crowd. And after a hell of a job I was able to do the same. 'Wow! what a dreadful scene it was! 'Blood was oozing out from the gaping wound in his forehead. He was unconscious. I became jittery. The situtation had gone beyond my control and I cursed myself for my imbecility.

A doctor was called in and he was there in a few minutes. The poor chap regained consciousness after he was given an injection. His forehead was swaddled. Thank God! The crowd had not murdered him. Otherwise it would have been a fatal night. I was able to gather from his incoherent expression that he came there for an interview and had obtained the key from Raj whom he ment on the way. Alas! I have brought malheur to an infallible friend.

My spirits dampened at my foolish actions. The heriosm of a thief had been transformed into the misery of an embittered soul. I would have been guilty of a cruel murder. I would have been pushed inside the doors of a filthy, melancholic and sombre cavity-a prison. But God was kind enough to forbid that dreadful event. And I thank him heartily for that.

The search of happiness is one of the, chief sources of unhappiness.

—UNKNOWN.

Scanned with CamScanner

Who's She? Who Knows?

BABU JOSEPH. K.
Ist B. Sc. Zoology

On a bresy sunny day
After the running maid I fled
In the hells heat of the day,
Unto the saddle back of the rock.

Plying after the running made,
Trid, I fell in the rocky edge,
Wishing to see the happy face,
Of the out pacing beauty girl.

Back I turned in great sorrow,
Then I heard a swift voice,
Coming from the saddle back,
To the endless state of joy.

When I gazed around the fence,
Saw the little face of the girl,
With a curling forehead hair,
And a man like angel face.

Dried the throat in great surprise,
Shivered the hands for reaching her,
Leaped the heart in over joy,
And fell I unto the dark world.

Nothing but a dream I saw,
And in the mind that angel face,
Danced like a winter leaf;
But who's She? Who knows?

HIRROSHIMA

THOMAS. M. J.
I. M. Sc. Chemistry

Distances lie like spent
Women
To me
To walk through the ruins
Is heart-breaking
I see skulls and spades and scars scattered
In the sea of Hirroshima.
I see stories;
Of love and laughter
Of lies and rights
Of men, unwise
To launch the world war II
A violent sigh comes;
A silent prayer comes
For the thousands
Atombombed in Hirroshimansand
My mind whispered:
'What are atum-bombs for?
To save humanity
Or
To slaughter men and women?

Phone: 33427

SULAIMANS WATCH COMPANY

Dealers and Repairers of Quality Watches, Clocks and Time-Pieces

SUPER BAZAR, M. G. ROAD,
ERNAKULAM, COCHIN-16.

Tele: Gram: 'REFLECTION'
Phone: 31112

Estd. 1921

K. VELAYUDHAN PILLAI,

DIRECT IMPORTERS

GLASS & PICTURE MERCHANTS

Broadway - Ernakulam
COCHIN-11.
KERALA STATE

VENUS DRESS LAND

ELECTRIC DRY CLEANERS

TAILORS & PIECE GOODS MERCHANTS,

PERUMANOOR JUNCTION,
COCHIN-15.

While You are At Perumanoor
Step Into !!!

HOTEL SIMLA

Vegetarian and Non-vegetarian
NEAR THEVARA JUNCTION.

Wisdom Tutorial

Excellent Results

Estd. 1948

CHAKOLAS

A

CENTUARY OLD HOUSE

FOR
QUALITY TEXTILES

FEELING AND EMOTION

K. I. POLSON
II B. A.

Most of the affairs of everyday life are tinged with feeling and emotion. Joys and sorrows, excitement and disappoitment love and fear, hope and dismay- all these and many more are feelings we experience in the course of a day or week. Without such feelings and emotion, living would be pretty dreary. Because feelings and emotions are involved in so many aspects of living, it is to be expected that they should occupy an important position in the study of psychology.

First let us consider the source of emotional development in the infant and the child. Grown-up people exhibit many different emotions this is not the case in the new born infant. About to only emotion we can distinguish in the first few weeks after birth is a diffuse. General excitement that is about the same from one occasion to the next. The excitement is nota sp ecific response to any particular stimulus it shows itself wherever the environment suddenly changes. As the child grows older, he develops an increasing variety of emotional responses. There is a maturation of certain centers in the brain that are specifically responsible for patterns of emotion. Thus maturation undoubtedly plays an important role in emotional growth. Emotional developments on the other hand, depends on learning, which elaborates the varieties of emotion expressed in many different situations.

Emotion has several different aspects. For one it is a stirred up bodily state in which changes occur in our breathing, heart rate, circulation, and other physiological function. It is also a pattern of expression- smiling, laughing, crying, cringing, and so on; it is something we do. Thirdly it is something we feel-happiness, disappointment unpleasantness, elation. And finally emotion is also a motive, it keeps us working toward some goals and avoiding others.

Autonomic Changes:

Many of the bodily changes that occur in emotion are initiated by a part of the nervous system called the autonomic system and for the reason such changes are called autonomic changes. This system has two parts which usually work in opposition to each other. One part the sympathetic system, increases the heart rate and blood pressure and distributes blood to the exterior muscles rather than to the digestive system. It is this part that swings into play when we become emotional or at least when we become fearful or angry. The other part of the system is called the parasympathetic system. It is tends to be the more active system of the two when we are calm and relaxed. It does many things such as the slowing of the heart, reduction of blood pressure and diversion of blood to the digestive track-

The autonomic system produces several other bodily changes in emotion, perhaps,

Scanned with CamScanner

when you have been afraid, you have felt some of them yourself. One is a change in breathing. Another change is in the pupil of the eye. In emotion, the pupil of the eye gets larger. Another change is the drying of the mouth. There will be change in the movements of the stomach and intestines. Still another response of the sympathetic system in emotion is the discharge of the harmone adrenalin. One other bodily change in emotion has recently been used extensively by psychologists in experiments on learning and personality is the galvanic skin response. Bodily changes in emtional situations can be measured with appropriate instruments and have practical applications, in the lie detector.

Emotional behaviour:

Rather than measure bodily changes we can distinguish different emotions much better if we observe emotional behaviour. When a person is very angry, or very much afraid, or very joyous we usually can tell which it is by the way he behaves.

Perhaps the most premitive of all emotional patterns is the startle response. You can easily observe it by tiptoeing up to a person who is dees in thought and suddenly yelling "boo" or by shooting off a pistol when he does not expect it. The reaction one gets is what psychologists call the startle pattern.

What one needs to see in order to a judge emotional expression most accurately is not only the pattern of expressions but the situation in which the emotion occurs. So it is by situations more than by expressions that we are able to distinguish different emotions. The basic situations, giving rise to typical emotions may be summarized as follows: (1), fear is aroused in situations that are strange, sudden, or threatening, (2) anger is the response to restraint or frustration of what one wants to do; and (3) pleasure is the result of the satisfaction of needs in the absence of threats and frustrations.

There are two ways in which **emotional experience** can make itself felt through behaviour. One is in **motivating behaviour**, a person tries to avoid unpleasant experiences and to put himself in a position to enjoy pleasant ones. The other is in mild **expressions of emotion** through words or other indications of likes and dislikes. A person can report what he is feeling, even when he does not otherwise show it, by telling what annoys him, what he would like to avoid, and what he prefers.

Emotional motivation:

It is quite clear that the basic emotions of fear, anger, and pleasure are all qualities as motives. In the case of fear the motive is to avoid the situation that evokes it. In anger the motive is to aggress against the source of provocation. In pleasure, the motive is to seek or attain whatever it is that gives pleasure.

The fact that fear serves as a motive hardly needs any proof for there is ample evidence of this in daily life. Both parents and society make liberal use of the fear of punishment to enforce their will. Fear of the loss of the freedom is the most potent motive for getting nations to fight. Fears become important motives in life because we have so many opportunities to acquire them. At first in childhood there are physical hazards like falling down the steps and getting burned in the fire and the child comes to fear those situations in which he has been harmed. Soon the parent starts using fear deliberately. People acquire many different sorts of fears. If a person once had a bad fall from a height he may go through life fearing high places. If locked up in a dark closet sometime, he may there after be afraid of being in a room with all the doors closed.

The technical name for a strong irrational fear of a certain thing or situation is phobia. By irrational, we mean that

Scanned with CamScanner

the thing or situation is phobia. By irrational, we mean that the situation in which the person displays fear does not justify it. Anxiety is a general state of apprehension or uneasiness that occurs in many different situations. But fear is a reaction to thing or specific situations. Anxiety is a rather vague fear-an "objectless" fear, it is sometimes called. Anxiety is like a mosquito in the dark. You know it is near, but you do not know quite where and you somehow cannot locate it to make the killing slap and be rid of it.

Anxiety results from the frustration of motives or the threat of such frustration. The sources of frustration may be clarified into three general categories.:-

(1) **Environmental obstacles** frustrate the satisfaction of motives by making it difficult for a person to attain such his goal. (2) In the case of derived motives, such as those for social affiliation or status, a person be frustrated because he has unattainable goals. (3) Probably the most important source of frustration is that due to **motivational conflict.**

Frustration not only produces anxiety but it also evokes anger and aggression. Consequently frustration, aggression and anxiety are linked in a vicious circle. Because aggression is socially disapproved and leads to fear of punishment, aggressive impulses are frequently accompanied by anxiety.

Happiness is a wine of the rarest vistage, and seems inspired to vulgen taste.

—LOGAN PEARSALL SMITH.

Life is a commedy to him who thinks, and a tragedy to him who feels

—SHAKESPEARE

With the best compliments from:-

HINDUSTAN HARDWARE STORES,

MATTANCHERRY :: COCHIN-2.

Telegram: "HINDUSTAN" (for Cochin & Ernakulam)

POST BOX No: 238
Phones: 24812 & 25096

BRANCH:
CLOTH BAZAR ROAD :: ERNAKULAM.
POST BOX No. 1112
Phones:- Office: 32548 & 31425

Stockists for: "SNOWCEM" Waterproof Cement Coating
TURNER BRAND ASBESTOS ROPES PACKINGS

Scanned with CamScanner

AUTUMN

ITTIERA THACHIL
B. A. Final year No. 289 (Sociology)

As I looked out of my window-
As far as I could see;
The trees stood tall, and slender;
Their leaves were turning brown.
And, as a breeze softly stirred them,
They silently floated down.
Soon the earth is covered-
With leaves of every hue;
From brown to golden colour,
Scarlet and orange to-
For now it's the Autumn.

CHEMISTRY

The best friend of man

No other branch of science and industry renders greater service to the needs and comforts of humanity. Take a basic thing like clothes. Less people would be wearing less clothes if it were not for Caustic Soda, Sodium Hydrosulphite and Chlorine. And imagine a bath without soap. Or for that matter surgery without anesthetics. At its manufacturing and research facilities T. C. C. is actively engaged in making Chemistry render even greater service to man. Listed below are our main product lines. We may be just the ones who can make Chemistry an even better friend of yours.

Rayon-grade Caustic Soda
Sodium Hydrosulphite
Sodium Sulphide
Chlorine
Hydrochloric Acid

THE TRAVANCORE - COCHIN CHEMICALS LIMITED,
UDYOGAMANDAL P. O.,
ALWAYE — KERALA.

Scanned with CamScanner

Ramakrishnan IInd P. D. C.
IInd Group
Representative

S. G. Yousuf Shah
IInd B.Com.
Commerce Representative

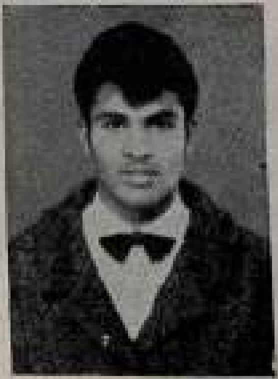

Harold Wilson D'Souza
Ist P. D. C. Ist Group
Representative

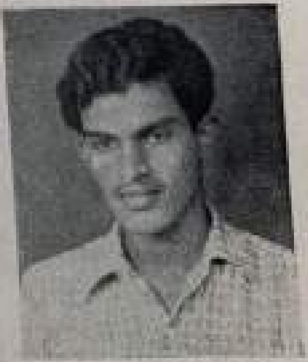

Sunny George
IInd P. D. C. IIIrd Group
Representative

Scanned with CamScanner

DISTINGUISHED MEN

P. A. Daniel

Dr. S. Aruldhas

M. V. Varghese

C. T. Samuel

Dr. P. John Jacob

P. S. Padmanaban

M. K. Prasad

Scanned with CamScanner

ADDRESSED THE UNION

C. N. Sreekantan Nair

Kaduvakulam Antony

Sukumaran Pottackad

Thakazhi Sivasankara Pillai

Mrs. Thankamma Jacob.

S. P. Pillai

P. Sethuram

Scanned with CamScanner

K. S. Jayaram
Represented Kerala
University in Hockey

Unnikrishnan N.
II D. C. (Chem.)
Represented Kerala
University in Football

G. M. Bhatt
Represented the K
University Team i
Inter-University
Basket Ball Tourn

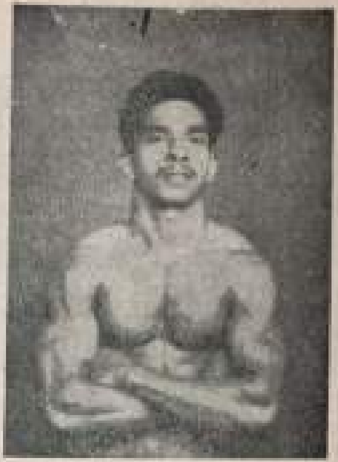

C. J. Thomas I M. Sc. First place in Kerala University Body Beauty Contest and Weight Lifting Competition with a new record

K. Reghunandanan III B.Sc. Chemistry
First in Body Beauty Competition

College Tennis Team

College Table Tennis Team

Scanned with CamScanner

DO YOU HAVE NEW IDEAS?

JAMES P. M.
III B. Sc.
(Physics)

Now-a-days it is difficult to shine in a job if you just follow the official procedures faithfully and be punctual and hard working. You have to accomplish something "Out of the ordinary" to become prominent and make progress in your career. And one of the simplest ways to achieve recognition and success is to develop a reputation for being a person of ideas.

There is hardly any business or profession that is not in need of persons who can confront a problem squarely, think over it deeply and solve it satisfactorily. Any executive will tell you that many of his employees just go through the routine procedure of office work and that even if a good idea hapens to pass through their minds they dismiss it and keep quiet.

Whether you get good ideas or not depends pwholly on your attitude towards the problems. Wherever work you may do, you will find that the employees fall into two principal categaries: those who view a problem as something to be solved and go ahead with it and solve it. Those belonging to the second category get a lot of good ideas and those coming under the first category do not.

A Small Beginning

Wherever you may work and whatever may be the nature of your job, you will get a lot of good ideas about your job if you make a beginning with small problems, get into the habit of going to the boss with your suggested solution of the problems instead of just leaving them with him. And by, analysing your solution find out what exactly is wrong with it so that you can rectify the defect and do better next time.

Anyone who gets enough practice, in solving little problems will, sooner or later, be able to solve the big ones with ease.

A foreman in the assembly section of an electric fan manufacturing concern had a lot of practice in solving problems. But one night as he lay on his bed, an idea crossed his mind for solving one of the biggest problems in the plant-namely, how to assemble the machine parts more quickly than at the time. But, fortunately, the next morning before conveying his idea to his engineer, he took another careful look at the assembly line and found that his idea would not work that way he thought it would. So he gave further thought to it and began to study every single move and operation on that assembly line. After some days, he spotted the three operations that were creating the main trouble.

For the next few weeks, he applied his mind wholly to these operations, turning over in his mind the various methods by which they could be simplified. After trying out a number of methods, he finally fixed up the one that worked the best. After a few more months, he prepared a scheme that was good enough to be shown to his engineer. A board of engineers finally approved of this scheme and the foreman was elevated to a higher job.

Like this foreman you, too, can work out a big idea successfully. But you must follow certain guidelines. Study carefully all the conditions surrounding your problem. The foreman's first step was to

Scanned with CamScanner

analyse every move and operation on the assembly line. The automobile magnate, Henry Ford, once said that any big problem could be solved a good deal more easily if you will break it up into little problems. The foreman's big problem of assembling machine parts in less time was easier to solve because he located the three main trouble spots. Go on trying the different solutions to your problem. Until you nail down the one that would work the best. Instead of jumping to any conclusions, the foreman took six months to try the different solutions before he finally selected the logical one.

While offering your ideas to others you should bear three important factors in your mind. First, present your idea from the point of view of the person to whom you are giving it. While offering your idea to your boss, demonstrate how your idea would help to achieve the things in which he is interested. Instead of saying "I've got an idea, sir, and let me tell you how I worked it out", you should say for example, "Sir, here is an idea that's sure to relieve us all from a lot of headaches."

You should always remember that your boss is mainly interested in the results-he may not be interested in the mental labour you had undergone in working it out. All he is interested in is how it will be beneficial to the company.

Dont's Bore Others

Secondly, state your idea briefly and clearly. There is an ingrained tendency in most of us to be so enthusiastic about our "brain children" that we go into a lot of boring details. Let us remember that no one likes a person who rattles off for long.

We should also curb the tendency to allow our enthusiasm to run away with us. No matter how good the idea may be, it is for better to be moderate in your statements. Moderation is bound to build confidence.

Thirdly keep the door of your mind open to the suggestions from others, Whenever we offer an idea and someone starts criticising it, our immediate reaction is one of depending our idea vehemently with the result that we get involved in fertile arguments. When some one offers an objection, you should listen to it patiently. It is possible you may learn something that will improve your idea.

An employee of a Super Bazaar gave an idea to the higher authorities that two of the departments there could be converted into self service units. He anticipated favourable reply and also a reward in the form of promotion. When he received neither a reply to his personal nor a promotion, he became frustrated and felt like resigning his job.

This attitude on the part of the Super Bazaar employee is whally wrong. Digging ideas for the improvement of your business is something like drilling for oil. The first try is not always successful. Instances are legion where people failed to get good results in their first and a few subsequent attempts, but later became very succesful.

I have come across a number of cases in which a person sends one or two ideas and then sits back anticipating some miracle to happen. Sometimes, the idea had already been conceived by some one else. Sometimes, it is one that would take a long time to develop or entail a lot of expenditure to put it into effect. There may be scores of reasons why your suggestion would not work.

The most important thing you accomplish, when you give out an idea to save expenditureor bring profit your concern, is that you there by show that you are interested in figuring out better ways of doing things and that you are thinking about the future growth of your company. That is the kind of person your company is looking for. It is also the type of person who rises up the ladder of promotion more quickly than others who just stick to their humdrum routine in the office.

Scanned with CamScanner

HOW TO LISTEN

Mr. A. N. GOPALAN
III Bsc. (Zoo) No. 172

In this age of the telephone, radio and television most of us spend more and more time listening to the spoken word.

Yet most of us dont know how to listen. Many experiments have been conducted and they have measured the listening ability of thousands of students, more recently that of scores of both business and professional people.

Our general conclusion is that the average person is a"half listener," even when he is trying, he retains only about 50 percent of what he heard immediately after he has heard it.

This is a bug difficulty with experienced sales assistants. A Customer will say "I want to see that blouse on display I like the small size with short sleeves." The assistant rushes away and brings back the small size with long sleeves. Back goes the assistant while the customer waits. Such incidents are common. In all fields of life we stress "Listen berore you act."

Behind the wide spread inability to listen lies a major over sight in class room instruction. The skill has been neglected.

Yet listening is a mental skill that can be developed through training and practice. The act of listening requires that you do more than simply let sound waves into your ears, just as the act of reading requires that you do more than look at print.

Good listening demands active participation. But there are several stumbling blocks in the way.

One problem is that we think much faster than we talk. The rate of speech for most of us is about 125 words a minute, but we think four times as fast. This means that in each minute a person talks to us we normally have about 400 words of thinking time to spare.

If we are poor listeners, we soon become impatient, our thoughts turn to something else for a moment, then last back to the speaker. These brief side excursions can time until our mind tarries too long on some other subject. Then when our thoughts return to the person talking, we find he is far ahead of us. Now it is harder to follow him and increasingly easy to take off on side excursions. Finally we give up the person is till talking, but our mind is in another world.

The good listener uses his thoughts speed to advantage, he constantly applies his spare time to what is being said. Are the speaker's facts accurate? Am I getting the full picture or is he telling me only what will prove his point? Listen between the lines. The speaker does not always put everything into words. The changing tones and volume of his voice may have

Scanned with CamScanner

a meaning so may focial expressions the gestures he makes with his hands the movement of his body.

All studies in listening point to the importance of interest. Bad listeners seldom give a subject dry after a few sentences and sign off, giving only passive attention. Good listerns, on the other hand try to find something interesting in what is being said, something that can be put to use "What is he saying that I need to know"? Is that a really practical idea? Is he reporting anything new? Such questions keep us on the track andhelp to sharpen our listening skill.

A speaker can seldom talk for long without touching on some pet bias or convictions of the listener. The bad listener mentally starts to plan a rebuttal, formulate a question designed to emburrass the speaker, or perhaps he simply turns to thoughts that support hiss own feeling. He tries not to get too excited about the speaker's point until he is certain he has heard it though and understand it. When he has done this he will find that his answer will be much more effective.

People who have developed thier listening skill have learnt to focus thier attention on central ideas. They are not led astray by trying mentally to record each fact as it in presented. Facts are useful chiefly for blostering the theme under discussion. Concentrate on the theme and you will find that almost miraculously, it will help you to remember the supporting facts cited.

Concentration is more than half the battle. A poor listner tends to be easily distracted a food listener, on the other hand, instinctively fights distraction. He will close a door, shut off the radio, move closer to the person speaking and he will interrupt only when it is necessary to clear up one point before proceeding to another.

One of the reasons for paying close attention to what is being said is simply that it is courteous to do so. But there is a selfish reason too; The listeners soon disvover that the way you listen has a great deal of control over the way people talk to you. Intelligent listening on your part helps the speaker to express what he has in mind and this makes him more able to give you informations you may need. The way of listening has a direct bearing on what you learn.

When you have mastered the skill of listening you will discover an extra divident the fact that you have learnt how to heed thespoken word will mean-antomatically-that you will have necause a better more interesting speaker yourself: Just as you will get more fun and reward from listening so others will get more out of what you have to say.

**

The root of education are bitter, but the fruit is sweet —ARISTOTLE

HRC RADIOS

Manufacturers:

THE HINDUSTAN RADIO COMPANY
CANNON SHED ROAD
ERNAKULAM COCHIN-11

AVAILABLE :: TRANSISTOR & VALVE
RADIO COMPONENTS

PHONE: 31360

GRAM: HIRCO

FIND YOURSELF AND BE YOURSELF

VINAYA KUMAR S.
II B. A. (Sociology) No:- 1357

The world we live is a new world. No body ever lived in such a world before. It is a bigger world because there are more people in it. It is a more complex world because of the many new forces that have entered into it. It is a simple world to understand for it had been more thoroughly studied and classified. It is a known world at least a knowable world. Practically all parts of it have been explored. All parts of it have accurately mapped. We can figure out how many people the earth can support at any given standards of life. Some flag floats over every bit of dry land. This means that if any nation is to get more land it must get it from some other nation (or from some other planets.) War is new. It is fought with weapons hither to unknown. Commerce is new. Strange commodities are carried by novel channels of trade. Finance is new. The old standard is lost and no one knows which nation is bankrupt and which is not. Science is new. It is outgrowing its clothes, its old formulae and theories. Consequently it is more difficult than ever to predict, the future or to apply the lessons of the past. So many unknown quantities have been introduced in to our present problem that it can not be solved by the old rules.

In this complicated world of ideas let us think of ourselves. How can we adjust our mode of behaviours and way of thinking to the exigencies of the environment. For this permutation the most important and equally difficult task for you to do is to know yourself and to be yourself-remember to there is no one else on earth like you. The problem of being unwilling to be yourself is the hidden spring behind many neuroses and psyachoses and complexes. Nobody is so miserable as he also longs to be somebody and something other than the person he is in body and in mind.

The renowned William James was speaking of men who had never found themselves when he declared that the average man develops only ten percent of his talents and mental abilities. Compared to what we ought to be we are only half awake. You are something new in this world. Never before since the beginning of time has there ever been any body exactly like you and never again through all ages to come will there ever be any body exactly like you.

Even after your father and mother met and mated there was only one chance in 300,000 billion that the person who is specifically like you would be born! In other words if you had 300,000 billion brothers and sisters they might have all

been different from you. It is a scientific fact. If you would like to know more about it see the book entitled "You and Heredity" by Amram Scheinfeld.

The complex of imitating others is present in all of us. Even great artists are not free from this. When Charlie Chaplin first started making films, the director of the pictures insisted on Chaplins imitating a German Comedian of that day. Charlie Chaplin got no where until he acted himself.

Be glad of the fact that you are something new in this world. Make the most of what nature gives you. You can sing only what you are: You can paint only what you are. You must be what your experiences, your environment your heredity have made of you. For better or for worse you must cultivate your own little garden, you must play your own instrument the orchestra of your life. Emerson said in his essay on "Self Reliance"—"There is a time in every man's education when he arrives at the conviction that envy is ignorence; that imitation is suicide; that he must take for better or worse as his portion; that through the wide universe is full of good, no kernel of nourishing corn can come to him, but through his toil bestowed on that plot of ground which is given him to till. The power which resides in him is new in nature and none but he knows what that is which he "can do nor does he knew until he has tried."

Prestige Institute of Commerce
Perumanur P. O., Cochin-15.
Offers expert coaching in:
TYPE - WRITING
SHORT - HAND
ACCOUNTANCY
Experienced tutors personally attend on every student.
New batches for Short-hand and Accountancy will be started in March/April.
Job typing neatly executed at moderate rates.
PRINCIPAL,
PRESTIGE INSTITUTE OF COMMERCE,
Cochin-15.

A woman more curious she is about her face is commonly the more careless about her house.

—JOHNSON

With best compliments from:
COMINCO BINANI ZINC LTD
BINANIPURAM
P. B. No. 7, UDYOGAMANDAL P. O
KERALA
(REGD: OFFICE: BINANI BUILDINGS, 38 STRAND ROAD, CALCUTTA-1)
MANUFACTURERS OF:
HIGH GRADE ELECTROLYTIC ZINC, SULPHURIC ACID & CADMIUM
SOLE SELLING AGENTS:
METAL DISTRIBUTORS LTD
CALCUTTA, BOMBAY, MADRAS, NEW DELHI
MIRZAPUR, UDYOGAMANDAL

Scanned with CamScanner

THE CHINESE AGGRESSION AND I

C. BABU JOSEPH, Ist P. D. C. No. 546

I raced to where the I. A. F. Chakravarthy was, buttoning my shirt as I ran. I inspected this bomber which I was to man. When the fuelling was over, I entered the cock pit of my plane. Being a veteran of more than thirty bombing missions, I entered the plane with an air of confidence. Never did it occur to me, that this might be my last flight and that this might be my last day on this Earth. Accompanying me was Lt. Col. Mr. Lalchand. I noted the time as 2 . 15 a. m. It was the 16th of April 1962.

The take off was perfect, and our plane was now picking up speed and height. As I was sitting patiently and silently, before a panel of dials and instruments, the memories of the past few hours crowded into my mind.

It was the previous day. I was in my rood, Room No. 707 at I. A. F. Headquarters, Banglore. With a lighted cigar between my lips I was glancing idly through an army report. Then, when I was helping myself to a peg of whisky, I heard a knock on the door. I rather impatiently allowed the intruder in. He gave me a smart salute, and informed me that I was to report at Major Chandrakant's rood immediately. I finished my whisky in one gulp, adjusted my cap and ran to the Major's room. There sat the Major, along with Lt. Col. Lalchand. The Major invited me to sit down, and showed us a map of China. He paid special attention to the Atomic Plant at Shing-Chi, the spot which we were the bank. The flight fixed for 2.15 the next morning.

Now, as we were flying over enemy territory and gradually nearing our targets, I put an end to my thoughts, and concentrated more on my work. The time was 4.35 and we were only 128 miles away from our target. We slowed down our plane a little and Lalchand engaged himself in all the world preparetory to our bombing raid. From our flight control centre, we received orders and advice. All was ready. We could see the Atomic Plant, faintly in the distance.

We had to take the greatest care, in our raid. It was while in action near the Shing-chi region that several Indian planes were shot down, for this plant was heavily guarded. I knew that the destruction of this plant, would bring the chinese uncountable loss. But the destruction of this plant, would be the greatest service that I could do to my motherland. This thought gave me new courage and vigour. We slowly dropped our height, so that the Radar, waves from enemy Radar Stations would not locate us. Thus we moved slowly and carefully forward.

Then at the selected moment our plane dived down like a flash of lightning.

Scanned with CamScanner

and making two rotations over the area, threw bombs, here, there and every where. Our task completed we had not a moment to lose. We shot back into the sky and sped away into the distance we could hear slight enemy fire. But these we avoided by changing our course several times. The enemies could not do much, for all that they had were destroyed by us. The raid had been so perfect. I thanked God for I had done my duty. We made sure if there where any planes following us. But there were none. I gave a sigh of relief, for at the moment we were safe. Over our earphones we could here greetings of congratulations.

Now it was almost daylight and I knew that flying over enemy territory at this hour was dangerous. We were presenting an easy target for enemy guns and announcing our arrival with a noisy engine.

Bang: A deafening sound was heard, I looked with horror into my companions eyes, then looked back to see one of our wings blazing, and further behind us a number of enemy war planes. To turn round and flight was an impossibility. More gun shots were heard. Our plane was now almost out of control and was moving aimlessly forwarded.

The enemy had done a very good and well planned job. They were determined to take revenge for the harm which we had done. And in this they had succeeded.

My companion was young and daring. He decided to make use of the few precious moments, that remained. He tightened his parachute belts and jumped out, believing that I would do the same. But I knew better. I knew that remaining in my wounded plane would mean sure death. But I also knew that if I Jumped out even if I was not killed; I would fall into enemy hands. But that was something I could never think of. I had completed my task, I had done the greatest service that I could do to my nation. So I could die with a happy heart. My mother's words rang in my ears "Better die than fall into enemy hands." This was just what I was going to do.

I closed my eyes. The planes speed increased as it neared the ground. Then with a terrific sound it crashed into the ground. I was thrown out of my seat and felt pain all over my body. I gave a wide scream of pain. Slowly and painfully I opened my eyes, expecting flames all around me. But I was bewildered. There was no planes; no flames, nothing of that sort. Instead I was on the floor of my room surrounded by my family, who had come hearing my scream. On my bed lay the book I had been reading till late last night "The Chinese Aggression."

Udaya Silk House

Perumanur, Cochin-15.

Greetings from

Hirewell

Minerva Buildings

M. G. Road, Ernakulam.

Scanned with CamScanner

FROM HERE TO NORTH

GOPAL SHENOY, G.
II B.Sc. Physics

"Congratulations, Mr. Shenoi". It was with these words that Mr. Venugopal met me. Then he told me that my name was in the Selection list for the All India Summer Training Camp to be held in Kashmir. I couldn't believe my ears. I rushed to the N. C. C. Unit and glanced at the Notice Board and was convinced.

On the day of the journey, I came to know that three Naval N. C. C. Cadets were selected for the camp and out of the three, two were from our college. And out of 14 army cadets, 4 were from our college. So no doubt, we are proud of it.

We were supplied with the necessary clothings, 3 wollen blankets and a woollen Jersey. We started from Ernakulam Junction on the 28th of May 1970 by the Cochin Express along with 14 other cadets from all over Kerala. We were given a warm send off by Lt. Cdr. S. Ramaswamy at the Station. We reached Madras next morning. Since the next train to Delhi was at 5. p. m. we went to see Madras city. We saw Moor Market, Burma Bazar, China Bazar and Lal Bahadur Stadium. At exactly 5 p. m. the train moved out of Madras Central to Delhi with us. On May 31st, we reached Delhi at 11 a. m. Since the train to Pathankote was at 9 p. m. we went to see Birla Mandir, Jantar Mandar observatory, Rajghat, Santhivan and India Gate. We were lucky to see our President Sri. V. V. Giri, who was passing by towards the India Gate. We continued our journey to Pathankote at 9 p. m. itself. By about 1 p. m. the next day, we reached Pathankote which is the northern most station in India.

From there we travelled by bus that was arranged by the Camp Authorities. Upto Jammu, we enjoyed the scenery on both sides of the road. The road from there with hairpin curves, and steep precipices on one side took our breath away. The caution-boards such as "Slow and Steady Wins the Race", "Drive with your nerves cool to make the journey safe" added to our anxiety. We spent that night at Batote on a temple verandha. Early next morning, we started for the camp site at Yousmarg. On the way, we had the opportunity to pass through the Jawahar Tunnel which is the longest tunnel in India, guarded by B. S. F. On the way, we met many Keralities who where engaged in the Defence of the Indian Border. We reached the camp site by about 5. p. m. on 2nd of June. About 60 tents were arranged for the cadets from all over India. On arrival we reported to the camp Commandant and 20 of us were divided into four batches and were allotted different tents with cadets from other States. This gave us the

Scanned with CamScanner

chance to mingle with cadets from different parts of India. In our tent there were four cadets from Kerala, two from Himachal Pradesh, two from Bihar, one from Assam and one from Punjab.

The camp started on 2nd June and concluded on 15th June. The campsite, situated on a hill at Yousmarg, is 8950 feet above sea level and 42 Kms interior to Srinagar. The place was surrounded by tall chinnar trees which were very nice to see. Far beyond the trees, there were snow-covered mountains, our border. The night falls only at 8 p. m. and to add to our astonishment, the morning breaks at 4 . 30 a. m. Throughout the day though there is sunlight, the cold weather made us shiver. In the night, it is extremely cold. The woollen Jersey and blankets helped us to some extent.

The daily routine starts at 6 a. m. with Physical Training. At 7 a. m. we were given our breakfast. At 8 a. m. we had to fall-in for Parade Training or Route march. The lunch break was from 1 to 2 p. m. Again we had to fall-in for lecture classes at 2 p. m. which lasted upto 4 . 30 p. m. Then we were dispersed for tea. At 6 p. m. the Roll call parade takes place in which the attendance is taken. The supper was given at 7 p. m. followed by entertainments or film shows from 7 . 30 p. m.

On the 5th and 6th days of the camp, there was snowfall and we really enjoyed it. On the third day, because of the unbearable cold, our friends Jayakumar, K. J. Jacob and Kuriakose put forward an idea to leave the place somehow or other. So we, Gopinath, Martin K. Mathew and myself along with other cadets from Kerala met the camp Commandant and described to him the difficulties we had to experience in the morning because of the cold weather and he kindly exempted us from attending the parades upto 8 a. m.

On the 12th of June, we were taken for sight-seeing. We enjoyed the beautiful scenery of Shalimar Gardens, Chasmashahi, Nishat Bagh, we also went to Amarnath cave, Nehru Park in Dal lake, the Sankaracharya temple, Varinag the source of River Jhelum, Dood Ganga (A small stream flowing over white rocks and the water appears to be milky. Thus it got the name Dood Ganga) and Neelnag. We purchased various things from Government market at Srinagar.

On 16th June, We left the camp site by bus for Pathankote. We spent that night in the Maulana Azad Stadium in Jammu. At 7 a. m. the next morning, we continued our journey We reached Pathankote at 11 a. m. My accounts were kept by Martin. When we reached Pathankote, he told me that only 80 paise was spent for our food and drink upto that time. He explained this is because they loved the Keralites? Later I came to know that his explanation was wrong. The cost of food was high and he had played some tricks on them.

We then proceeded to Delhi by train at 1 p. m. The train reached Jullunder at 6 p. m. But the train stayed for an hour there and we made use of this short time by going round the city. At 7 p. m. We left for Delhi. Next morning, we reached New Delhi. We stayed in Delhi that day.

This time we went to the Theenmurthi Bhavan (Nehru Museum), Qutab Minar, Rashtrapathi Bhavan Gardens, both houses of the Parliament, the Central hall of Parliament where the Constitution of India was written, Supreme Court of India, Red Fort and Ram Leela Maidan and various other Governmental office. We purchased various things from Chandnichauk. Next morning we left for Agra. We first went to see Agra Fort and then decided to spend only 30 minutes at Taj Mahal. We reached

Taj Mahal from Agra Fort at 4 . 30 p. m. We enjoyed the charming beauty of "One of the wonders of the world, Taj Mahal." When we came out, we were surprised to note that the time was already 7 p. m. Lost in the beauty of Taj we did not know that we had spent 2 . 30 hrs more than the scheduled half an hour. At 9 p. m., we started for our journey from Agra and reached Ernakulam Junction at 5 . 30 a. m. on 22nd June.

We are really proud of having attended the camp held in the Northern most part of India. The sweet memories of those days are remarkably unforgettable.

You can fool some of the people most of the time, and most of the people some of the time but you cannot fool all the people all the time.

—LINCOLN

I. S. F.

Consumers' Index to Quality Sea Foods!

I. S. F.

INDIA SEA FOODS (Regd.)

Post Box 818, COCHIN-5.

Phones: 23041 & 42 Pbx

TAGORE'S DREAM REVERSED

ALEX K. CHANDY
II B. A. (Economics)

Where the mind is full of fear and head is drooping low,
Where knowledge is fettered,
Where the world is broken up into fragments by narrow domestic walls,
Where words come out from the depth of hypocrisy and insincerity,
Where futile party strife stretches its arms towards destruction,
Where the clear stream of reason has lost its way into the
dreary desert sand of fanaticism,
Where the mind is led forward by the Evil One into ever-narrowing
thought and inaction—
Into that hell of thraldom, my Father, my country has fallen.

Please Visit!!!

Phone No: 32508

HOTEL GRACE

Perumanoor, COCHIN-15.

Delicious Tasteful foods Sweets and Cooldrinks

Scanned with CamScanner

SQUARES

RAVINDRAN K. K
III B.A. (Eco) No. 194

A life is said to be perfect and pleasant only when we get involved in some sort of hobbies. People resort to some sort of hobbies according to their tastes and interests. Thus collecting postage-stamps, growing roses, reading books, making albums etc. come under the category of hobby.

But I resort to 'Square making' which is interesting and at the same time a know-ledge-giving-one. Square making is a device by which we improve our vocabulary. A word can be read in the ordinary way and down-words. The number of letters should be the same in all the words, if it is three, for instance, the number of, letters in that square should three.

Examples given below;-

(i)

A	F	T
F	E	W
T	W	O

(ii)

K	I	S	S
I	R	O	N
S	O	L	O
S	N	O	B

No. I.

AFT	BET	CAN	DEW	EAT	FLY
FEW	EKF	ACE	EVE	ACE	LEE
TWO	TEN	NEW	WET	TEA	YEW
GAG	HOW	TAM	JAW	KEY	LET
ARE	ORE	AGE	AGO	EYE	EVE
GET	WEC	MEN	WOO	YET	TEG
MOD	NOT	ONE	PUN	RAW	SEA
OWL	ODE	NIB	USE	ALE	END
OLD	TEN	EBB	NET	WEN	ADO
TOW	USE	VIE	WAR	YEA	ZIP
OWE	SAG	IRK	AGO	EAR	ICE
WED	EGG	EKE	ROW	ART	PET

Scanned with CamScanner

BUSINESS ECONOMICS

—PEETHAMBARAN K. I B. Com.

Commerce is a hand maid of economics. A sound knowledge of Economics is essential for the full understanding of the principles and mechanism of commerce.

According to Adam Smith (Father of Modern Economic theory) "Economics is the Science of Wealth." It laysdown certain general principles regarding the acquisition and using of wealth in different forms for the purpose of satisfying the human wants. This statement is partially applicable to commerce also.

Economics is concerned with Broad National activities where as commerce is concerned with individuals. This distruction is not so important. The theory of Economics, itself is now divided in to two sections:- Viz Macro Economics and Micro Economics. The former deals with the over, all activities of the nation where as the taller deals with the Economic problems from the stand point of individuals. As time passes on Macro Economics is becoming more important. We may then consider Economics as laying down general principles governing broad National problems and commerce as laying down general principles governing the wealth getting and using activities of individuals. This difference is not of much importance. We may rightly consider that commerce is an integral part of Economics.

In short of Economics is concerned with the wealth-getting and wealth-using activities, from the stand point of individuals, Nations and the World, commerce or Business Economics is concerned with such activities from the stand point of Business man. The study of Economics is grouped under four headings.

a) Consumption:- The use of Economic goods and personal services in the satisfaction of human wants.

b) Production:- It is the creation of goods with a view to meet the human wants.

c) Distribution:- It is the supply of the total national income among the various factors of production such as Land, Labour Capital and Organization.

d) Exchange:- It deals with the inter change of goods and services. It is for increasing the utility of commodities by transferring them from places where they are demanded less to the places where they are demanded more

Commerce is that part of Economics which studies production and Exchange. So it is directly concerned with the reaction of wants satisfying goods and their sales and purchases. However, consumption and Distribution cannot be totally ignored from commerce because they are influencing commerce. Thus all the four parts of Economics find their practical application in it.

In more clear words, consumption and distribution are only matters indirectly influencing commerce while production and exchange are the basis of commerce.

Let me not pray to be sheltered from dangers but to be fearless in facing them.
Let me not beg for the stilling of my pain but for the heart to conquer it.
Let me not crave in anxious fear to be saved but hope for the patience to win my freedom.

TAGORE

ACCORDING TO BOWEN
WHAT WE PREFER FOURTH

THOMAS J. THALIATH, II B.Sc. Che. 1159

"Music is the fourth great material want of Nature. First food, then raiment, then shelter, then music".

Bovee

As this great man observes, music forms an integral part of human existence. Music has had a very important role to play since the creation of man. It has been a perennial influence on man kind in general and has been exercising a tremendous charm and power on generations by gone, and still does, on ours too.

All sound is not music. Mere noise and discords produce no pleasing effects on the mind but on the contrary are often irritating and disturbing. It is only when the sounds are so combined that they please the ear and have a soothing, inspiring or pleasantly exciting effect on the hearers that they become music. Why certain combinations of sound please us, while others irritate us, we cannot tell any more than we can explain why we call some things beautiful and others ugly.

Music, then, can be said to consist of beautiful sounds. There are many kinds of music, some of which please some people and do not please others. There are magnificent compositions of musicians of genius like Beethoven, Bach, Chopin and schwmann and also the vulgar popular songs and tunes of the common music hall. Only people of educated musical taste can appreciate the former and they find no pleasure in the latter. While the common people are bored with what is called Classical music and find pleasure only in what musicians would call vulgar tunes. But this is not peculiar to music it is the same with all arts. For example, untrained eyes and minds cannot appreciate the great pictures of artists of genius, but prefer highly coloured daubs, and the crowd prefers trashy and sensational novels to classical literature.

Good music has a wonderful effect upon the feelings of even ignorant people. One poet has said, 'Music has charms to soothe the Savage breast" and the poet Dryden asks "what passions cannot music raise and quell?. The regimental bands put courage and enthusiasm for battle into the hearts of marching troops the solemn and stately music of the organ fills the worshippers in church and cathedral with awe and reverence and the sense of Divine presence; soft and sweet music soothes the weary and the sad; mothers send fretful children to sleep with gentle lullabies; an old song will bring tears to the eyes of the lonely exile and grand music will fill strong men with great hopes and ambitions "What passions cannot music raise and quell!"

In literature and history we find frequent referances to the spell of music.

Scanned with CamScanner

In classical mythology we hear of the great singers like Amphion, whose music drew even stones to build themselves up as he bade them. Again there was the great greek musician Arion of Lesbos, whose music charmed even dolphins and selfish and they, in gratitude saved him from the clutches of death by carrying him on their backs.

In the history of our country too there are many references to music and musicians, especially during the regime of the mughals. Singers like Tansen, Tulsi Das and Meera Bai were able to wield power over the very 'devates', who were believed to have come down to our mortal earth at the sound of their music. Music performances were a regular feature at the courts of ancient Indian kings. Even the fanatic and savage Aurangzeb, whom we would imagine to be devoid of all aesthetic sense, is said to have bowed to the charms of music. During the great and revolutionary 'Bhakti Movement' which swept over India during eighth century, music was the chief medium of communication with the Almighty.

Recent investigations into the healing influence of music have proved that music charms not only the wearied soul but the ailing physique as well. There is a belief that Bayu, a contemperory of Badshah Alayuddin, could hypnotise influence of music that lend to its employment in the treatment of disease in ancient India. The curative powers of music have been accepted in other countries as well, and modern medicine terms it "Music Therapy". The United States, U. K. and the U. S. S. R have made great headway in this field of music and have successfully used it in the treatment of cardio-vascular diseases, on psychotic and psychoneurotic patients and also as an aid to anesthesia.

The charming art, reduced by man to a science, has developed into a potent bulwark to man's personality. It has calmed his passions, soothed his sorrows, cheered his spirits and inspired him with noble sentiments. Truly can it be counted among the vital needs of man.

Visit !! *Visit !!*

FIRST NAME FOR FASHIONABLE SAREES

J & Jay Fabrics

C. S. I. SHOPPING CENTRE
ALWAYE

Greetings from

D. D. Lazar

Kunnumpuram

Fort Cochin, Post Box No: 25364.

INAUGURATION

S. K. Pottakad Inaugurates the College Union

Chairman Taking Oath

Scanned with CamScanner

Inaugurations of Various Associations
Commerce Association
P. Sethuram

Planning forum
Dr. Thavaraj

Malayalam Association
C. N. Sreekantan Nair

Scanned with CamScanner

Second Language Association
Sri. Thakazhi Sivasankara Pillai

Botany Association
M. K. Prasad

Valedictory Function of the Economics Association
M. Marcus

Scanned with CamScanner

Sociol ogy Association
Thankamma Jacob

Zoology Association

Chemistry
Association
Dr. P. John Jacob
M.Sc. Ph. D.

Scanned with CamScanner

Participants of Murali Trophy with Judges

Inauguration of Art's Club

Scanned with CamScanner

Valedictory Function
of Arts Club
Fr: Abel. C. M. I.

Valedictory
Function of
College Union
P. S. Padmanabhan

Valedictory Function of
Physics Association
Sri. P. A. Daniel

Scanned with CamScanner

Our Arts Club
Presents
'GANAMELA'

A Scene from
"Ushna Mekhala"

Dancer
Grishkumar

Scanned with CamScanner

The Guide Branch Associations

Davis M. J. III B.Sc.
Zoology Association
Secretary

Sasidharan K. K.
Second Language
Malayalam
Association Secretary

E. B. Jayaram II B. Sc.
Botany Association
Secretary

Koshy Mathew II B. A
Sociology Association
Secretary

Varghese. J. Elengical
III B.Sc.
Physics Association
Secretary

Humsa P. M.
Commerce
Association Secretary

Joseph A. A.
Social Service League
Secretary

Ravindran K. K.
Economics
Association

Alphonse Melroy
Mendez III B.Sc.
Chemistry Association

Thomas Zacharis K.
III B. A.
Malayalam Association

Scanned with CamScanner

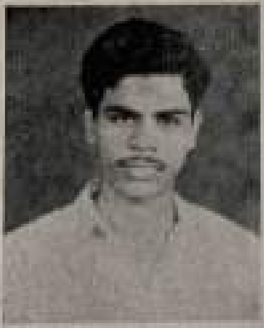

B. Ramachandran Nair
II M. A.
Winner of 1st Prize in Annual Essay Competition
for Seniors (Malayalam), for five
Consecutive years from 1967 to 1971

Ayyappan C. T.
II B. A.
Hindi Editor

K. V. Sadasivan II B. A
Malayalam Editor

Scanned with CamScanner

We are proud of.....

Cdt. P. O. Gopal Shenoy G.
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir 1970

Cdt. P. O. Jayakumar
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

Cdt. Captain Jayaram K. M.
Represented Kerala in the Republic Day Parade at New-Delhi 1971

Cdt. P. O. Venugopal
Represented Kerala in the I.N.S Nau-sinik Camp-1970

L/Cdt. Vijaya Kumar Kamath
Represented Kerala in the I.N.S Nau-sinik Camp-1970

Scanned with CamScanner

S. U. O. Martin K. Mathew
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir–1970

C. U. O. Jacob J. Kattikkaran
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir–1970

S. U. O. Gopinathan M. R.
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir–1970

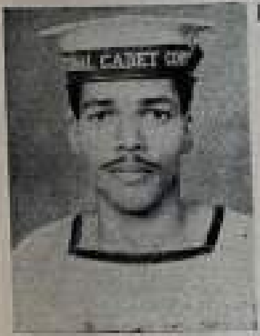

L/Cdt. Ibrahimkutty P. A
Represented Kerala in the Advanced Leadership Camp-1970

S. U. O. George Kuriakose
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir–1970

Scanned with CamScanner

S. U. O. Martin K. Mathew
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

C. U. O. Jacob J. Kattikkaran
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

S. U. O. Gopinthan M. R.
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

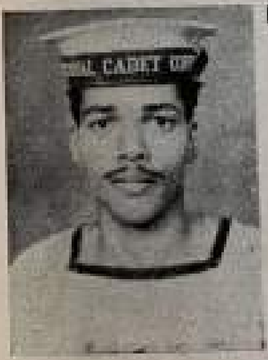

L/Cdt Ibrahimkutty P. A
Represented Kerala in the Advanced Leadership Camp-1970

S. U. O. George Kuriakose
Represented Kerala in the All India Summer Training Camp at Kashmir-1970

Scanned with CamScanner

Ramaswamy K. B.
Sanskrit Association
Secretary

R. S. Thampi
Best artist

S. A. Salim
French Association
Secretary

V. G. Ramakrishnan
II P. D.
Hindi Association
Secretary

Scanned with CamScanner

ANNUAL Reports

Scanned with CamScanner

Athletic Association

It is my pleasant duty, this evening, to present before you the 27th Annual Report of the Athletic Association of this College for the year 1970-'71. It has the following Office bearers.

President : Rev. Fr. Marcel (Principal)
Secretary : Mr. M. K. Abraham (Lecturer)
Treasurer : Rev. Fr. Thomas (Bursar)

The staff presidents of each club and the captains of the various houses complete the list of the Association.

In order to foaster team spirit and healthy competitions among students, they are grouped into four houses namely White, Green, Red and Yellow and K. J. Sunny, K. J. Paul, T. M. Basheer and A. V. Ittiachen are the Captains of the respective houses. K. J. Joseph is our Athletic Captain and the following are the captains of the various clubs.

Foot-ball	:	M. K. Sasidharan
Volley-ball	:	K. J. Sunny
Basket-ball	:	A. P. Raj
Hockey	:	Tony Varghese
Cricket	:	Ramanathan Thampuran
Badminton	:	T. J. Vencheslaves
Gymnastics	:	C. J. Thomas.

The College annual sports for the year 1970-'71 was conducted under the presidentship of Mr. Kerala Varma Thampuran, Former Principal of this College on 18th and 19th February 1971. Hoisting the flag marked the start of the festival followed by an impressive March past of the athletes. Two new college records were created, one by Sri. V. P. Joseph II B. A. in Pole Vault and one by Sri Paul Jose I M. Sc in Hammer Throw.

In the Inter house tournaments White house Captained by Sri. K. J. Sunny secured 40 points and won the Championship Shield. In sports Yellow house, Captained by Sri A. V. Ittiachan secured 57 points and annexed the Champoinship Torphy. Sri. A. V. Ittiachen secured 18 points and won the Individual Championship in seniors and Sri. K. A. Hari secured 18 points and won the Individual Championship in juniors. The President in his concluding remarks expressed his appreciation of the sports-man-spirit and the keen enthusiasm evinced by the staff and students of the college. Chief guest distributed the prizes. With the singing of the National Anthem, the sports festival came to a close.

This is an historic year in the annals of our college in the sphere of sports and games. Our victorious teams have brought home the most coveted university trophies in Football, Ball Badminton and Weight lifting. We have special reason to be jubilant, as never before, in the history of the College have an teams been able to make a hat-trick in winning the University Championships as this year.

We are also the runners up in Kerala University Athletics and cricket. Thus it is a matter of profund satisfaction that our players and athletics have been able to carry away five University trophies, there by bringing unique honour and credit to Sacred Heart College.

Besides our college contributed top athletics and skippers to the various Kerala University teams. Sri. V. P. Joseph who has created a new University record in pole walt by clearing a height of 11' 8" captained the University Athletic team. Sri. C. J. Thomas another record holder was the skipper of the University weight lifting team we have great pleasure in recording our appreciation of the role played by Sri. Vencheslavos,

Scanned with CamScanner

our brilliant Ball Badminton player, who is a member of the Indian team and whoably Captained the Kerala University Ball Badminton team this year. We would also proudly mention the names of Sri. Adamkutty and Sri. Unnikrishnan our Foot-ball stars who are bringing credit to the Kerala University team, Sri. Jayaram who is a member of the Kerala University hockey team and Sri. A. P. Raj and R. K. Bhat are Basket-ball stars who are also selected to the Kerala University Basket ball team.

Coming to the private tournaments our college Basket-ball team was the runners up in Fr. Bertholomeo Memorial tournament conducted by our College and in Mar. Thomas College tournament held at Thiruvalla. Hockey team was only an average one and we have participated in Kurialacherry Memorial tournoment held at S. B. College Changanacherry and Uni Y club tournment at Fort Cochin. In Table tennis and shuttle Badminton our players reached up the Zone finals.

I may mention finally that our Foot-ball and Ball Badminton teams have won the EKM Dt. Championships and the Football team also won the Jubilee Memorial Trophy Tournament Trophy conducted by St. Thomas College Trichur.

Before I conclude, let me avail myself this opertunity to express my heart felt gratitude to the Managemant in general, and in a special manner, to the Principal and the Bursar for the great interest they have shown in our activities. I also extend my sincere thanks to the members of the staff and students who have contributed to the success of our activities, this, year.

Secretary
K. K. Abraham

Physics Association

It gives me great pleasure to place before the students the annual report of the Physics Association during this academic year. The activities of the Association started after the election of Mr. Varghese, J. Elengical as the secretary of the Association.

The inauguration of the activities of the Association was held on Monday 14th December 1970. Our beloved Professor Sri. C. J. Daniel presided over the function. Dr. S. Aruldhas M.Sc. Ph. D. of Universitry centre delivered the inaugural address. He gave a scholarly useful speech on "Modern Physics".

The Association is very proud to say that a Department Library was newly opened during this academic year.

The Association is rather proud that it was able to conduct a study tour to Thumba Equitorial Rocket Launching Station on 5th February under the leadership of Rev. Fr. Mathai Archangel, one of our lecturers. It was a great success and one gained a lot of practical knowledge about the theories of assembling and launching of rockets.

This year we had an ambitious programme to conduot further activities. But owing to shortage of time we had to cut short our programmes.

The valedictory function of the Association was held on Monday, 22nd February 1971 by Sri P. A. Danie of St. Albert's College. An impressive and informative talk was given by him; this put an end to the activities of the year.

Before I conclude, I deem it my singular privelege to express my heart felt gratitude to our Principal, Rev. Fr. Marcel C. M. I. and our Professor Sri. C. J. Daniel for their great interest and kind patronage. I extend my sincere thanks and gratitude to other teachers also. I am very grateful to my friends for their unselfish cooperation with me.

Thanking you,

Varghese, J. Elengical,
Secretary

Scanned with CamScanner

Social Service League Report

It gives me great pleasure to present before you a brief account of the activities of Social Service League during the academic year 1970–'71.

Mr. Joseph A. A. was nominated as the Secretary by the College Union Exicutive. The Secretary nominated the following group leaders.

K. S. Bappukutty	I M. com	— Housing
P. P. Cyriac	III Bsc	— Medical aid
P. J. Joseph	II Bsc	— Cloth distribution
Jayakumar	III Bsc	— Poor relief
C. N. Baburaj	II B. A.	— Labour corps
Jacob K. J.	II B. A.	— Social education
Vijayakumar	I B. A.	— Rural lecture
Mohammed Moopan	II P. D C	— Child welfare

Prof. C. N. Nalinababu M. A., B. Com was nominated as the President by the College Union Exicutive.

The league has tried its best to perform its duties. Soon after the league entered into the field, certain poor people approached us and we provided with necessary financial and medical aid from the fund.

We had to raise our fund to proceed further in view of that we conducted a drama "KAPALIKA" by N. N. Pillai on 20th January 1971.

During the Social Service weeks we have done social work as much as possible. The most important thing was thatching houses. The members of the League themselves took part in the work. Happy to say that the league has contributed necessary housing meterials to seventy one houses in the locality. We had given enough money to a patient who wanted to go to the hospital at Kadpadi. Iam glad to recall that we have done necessary help to three poormen, who are connected with our college, to avoid their multitude of debts, we have given necessary loan to those in need which would be repaid in monthly instalments, and this sum returned would be given to a few poor families. I am so proud to twist in the midst of the news that we have supplied food packets to children at Ernakulam General Hospital in the presence of D. M. O

I will be failing in my duties if I do not express my gratitude to the Principal, the President, the Treasurer and especially to Mr. Michael who were always behind us guiding and directing our activities. I may extend my sincere thanks to Group Leaders and other active members of the League who have rendered whole-hearted Co-operation in the activities of the League.

Secretary,
JOSEPH A. A.

Botany Association

It gives me great pleasure to present to you the annal report of the Botany Association during this academic year 1970-'71 The inauguration of the association was held on 20th January 1971. Sri M. R. Prasad, Lecturer, Maharaja's College delivered the inaugural address. He gave a really impressive and interesting lecture on "the nawing of the Plant"

Scanned with CamScanner

The valedictory function of the association was held on 22nd February 1971. Our beloved Professer Mr. T. U. Joseph delivered the valedictory address. Because of the shortage of the time the association was not able to conduct any extra function.

I take this occasion to express my sincere thanks to our Principal, Bursar, Professor, and other members of the staff for the best guidance that the y are giving us. My thanks are also due to my friends for their sincere co-operation.

Thanking you,

SECRETARY
E. B. JAYARAM, II B. Sc

Sociology Association

In my humble capacity as the secretary of the Sociology Association I am highly delighted to place before you a brief account of the activities of the Association during the academic year, 1970-'71.

The activities of the Association began with election of the Secretary. The inauguration of the association was made on 10th November 1970 by Mrs. Thankamma Jacob, M. A; M. Ed; M. S. W. an eminent sociologist, a leading social worker, and a lecturer of the Institute of social work, Kalamasserry. In her inaugural address she made an analytical survey and scholarly study of the 'Social Welfare In India: its scope and problems. The talk was highly instructive.

On 18th January 1971, another scholarly talk was given by Dr. V. K. Alexander, a renowned Psychoanalyst and Prof of Psychology in the U. C. College, "Alwaye on Abnormal Psychology." The subject was highly topical and the speech inspiring and illuminating.

Unfortunately owing to the shortage of time we were unable to conduct any extra functions.

The valedictory function of the association was conducted on 24th February, 1971. Mr. K. K. Madhavan M. S. W, Divisional Employment Exchange Officer, Ernakulam has consented to speak on the occassion. But unfortunaltey, he was absent in time. Then valedictory meeting was held under the chairmanship of Prof. P. M. Joseph M. A; M. com, the Head of the department of Commerce, in S. H. College, Thevara. He delivered an inspiring and effective speech.

Before I conclude I take this opportunity to express our whole hearted thanks to our Principal Rev. Fr. Marcel C. M. I, lecturer in charge Mr. C. K. Nalina Babu M. A. Varghese J. Erattupuzha M. A. and Rev. Fr. Ligory C. M. I. were always behind us guiding and directing our activities. And we collectively and individually extend our sincere gratitude to them all for their whole hearted co-operation. I am grateful to each and every member of this association who contributed to the well-being of it. My duty will be logging behind if I don't thank everyone of the members.

The functions were performed excellently and spectacular and I am much proud of the success of this Association.

Thanking you,

KOSHY MATHEW II B. A
SECRETARY

Scanned with CamScanner

Fine Arts Club

It is my pleasant duty to place before you a brief account of the activities of the Arts Club during the academic year, '70-71.'

We started our activities this year with the election of the Office bearers. The inauguration of the Arts Club was done by the Star S. P. Pillai with Mr. Kaduvakulam Antony in the chair on 31st October 1970. The Drama "Kaliman Prathimakel" was staged on that occasion. The College orchestra lifted the audience to a heavenly atmosphere. Besides this a beautiful dance and mono act were presented by Girish Kumar and K. O. Joseph respectively.

In the Inter Collegiate Drama festival, our team presented the drama "Ushnamegala" on 7th Nov. '70 at Quilon. Our Orchestra won the Ist price in the Musical Concent Competition under the auspices of Christian Volunteers. In the Inter Collegiate competition conducted by the Y. M. C. A. Trivandrum we got the second place in group song. In the Kerala University youth festival 1971 our memebers won the second prize in Light music, third prize in stringed instrument and Forth in classical music.

The valedictory meeting of the Arts Club was held on 24th February '71. Rev. Fr Abel C. M. I. (President of Kala Bhavan) delivered the valedictory address. On that occasion our memebers presented a beautiful Ganamela and Drama.

Before I conclude, I take this opporunity to express my whole hearted thanks to our principal, Rev. Fr. Thomas, Rev. Fr. Gratian, Prof: Mathew Ulakamtharu and Sebastian. I may extend my sincer thanks to Mr. P. R. Muralidheran who was always behind us guiding our activities. I also extend my sincer thanks for the members of the Arts Club and students who have contributed to the success of our activities, this year.

Thanking you.

LAWRENCE A. X.
SECRETARY

Chemistry Association

It is my pleasant duty to present before you the annual report of the Chemistry Association during this academic year. Activities of the association began after the election of Sri. Alphonse Melroy Mendez as the secretary of the association. This year we had an ambitious programe to conduct seminars excibitions Etc. Unfortunately owing to the shortage of funds and time we were unable to conduct any extra functions.

The inauguration of the activities of the association was held on 31st October. Sri. Setha Rama Iyar presided over the function and Sri Ranjit K. science representative welcomed the gathering. The inaugural address was delivered by Dr. P. John Jacob Msc. P L D D (Rubber Technologist, Premier Tyres LTD, Kalamassary) He gave an impressive and informative speech on "The Rubber industry and National Rubber."

The valedictory function of this Association was held on 24th February 1971. Our beloved Professor Sri M. V. Varghese presided over the function and welcomed the gathering. The viledictory address was delivered by Dr. P. A. Varghese. He gave an impressive speech on "Chemistry in man's life and in medicine."

Before I conclude I take this opportunity to express my whole hearted thanks to our respected Principal Rev Fr. J. Marcel and Rev. Fr. Bursar for their great interest and patronage given to us. We express our sincere gratitude to our teachers especially our beloved Professer Sri M. V. Varghese, Sri K. A. Gopalakrishnan and Sri K. N Aravindakshan for their guidance given to promote the activities of the Association. I also thank all my friends for their help and whole hearted Co-operation throughout the year.

Thanking you.

ALPHONSE MELROY MANDEZ
SECRETARY

Scanned with CamScanner

Zoology Association

It is my pleasant duty to place before you an account of the various activities of the Zoology Association during this academic year. The activities began after the election of Sri. Davis M. J. as the Secretary of the Association.

The inauguration of the association was held on 9th November 1970. The inaugural address was delivered by Dr C. T. Samuel, Reader of Marine biology institute. He gave an illustrative description on "Marine Products."

The valedictory function of the Association was conducted on 22nd February 1971. Rev. Dr. Theobald C. M. I; our beloved professor, delivered the valedictory address. He gave a very interesting lecture on "the carrier opportunities for biology students".

Before I conclude I take this opportunity to express our whole hearted thanks to our principal Rev. Fr. Marcel C. M. I. our Addl. Professor T. C. Mathew and our Bursar Rev. Fr. Thomas for their great interest and kind patronage. My thanks are also due to the respected members of the staff for their kind guidence and to my dear friends for their help and whole hearted co-operation throughout the year.

Thanking you,

DAVIS M. J.
SECRETARY

Economics Association

The Association started its activities immediately after the inauguration of the college Union. Ravindran K. K. III B. A. was elected as the secretary. The Association was inaugurated by Dr. K. Mathew Kurian M. P. on the 2nd of Nov. 1970. As an eminent economist and one of the members of the planning council he is well known for his shrewdness and outstanding ability. He gave an excellent speach criticising the planning in India and methods adopted in solving the acute problem of unemployment in India. We are proud of getting him as our chief guest to inaugurate the activities of our Association for this year.

The valedictory function of the Association was also a grand success. Mr. M. Marcus B. A. M. L. lecturer of Law college, Ernakulam, delivered the valedictory address. In his address he has gone through some of the branches of economics especially on money and the "white collar criminals" as he put it.

I am very sorry to state that due to the regular agitations, disorder, and unrest among our collegues and the consequent loss of working days we were unable to execute all plans regarding debates and symposiums. Debates and symposiums would have been conducted if the situations were conducive.

Now let me express my deep gratitude and thankfulness to our Rev. Fr. Principal and prof. Shri. K. C. Jacob for their patronage and timely advice. I may here express my devotion and sincere thanks to all my friends who voted for me to the post of economics Association Secretary. For the discharging of my duties Mr. K. V. George and Mr. Sasikumar boundlessly extended their co-operation and assistance. May I record my sincere gratitude and obligations to them. I thank you all once again.

Thank you,

RAVINDRAN K. K.
SECRETARY

Scanned with CamScanner

Commerce Association

I have much pleasure to place before you the brief account of the Association. The activities of the Association began with election of the secretary.

The inauguration of the Association was held on 16th November 1970. Mr. P. Sethuram (Secretary, Cochin Chamber of Commerce and Industry, Cochin-3) delivered the inaugural address.

Students were serious minded in studies and therefore we could not conduct much functions.

I take this occasion to express my sincere thanks to our principal Rev. Fr. J. Manel, Professor Mr. P. M. Joseph, members of the staff and non teaching staff and my colleagues. I conclude this short report, thanking all once again.

HAMZA
SECRETARY

മലയാള സാഹിത്യ സമാജം – റിപ്പോർട്ട്

ഈ വർഷത്തെ മലയാളസാഹിത്യ സമാജത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തോമസ് സഖറിയാ സെക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി ആരംഭിച്ചു. 28-10-70ൽ സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ ശ്രീ. സി. എൻ. ശ്രീകണ്ഠൻനായർ ഈ സമാജത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന അന്യഭാഷാപദങ്ങളെപ്പറ്റിയും മലയാളഭാഷയ്ക്ക് അതിന്റേതായുള്ള പദങ്ങളുടെ അഭാവത്തെപ്പറ്റിയും ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ശ്രീ. പടിഞ്ഞാറേക്കര സ്വാഗതവും സെക്രട്ടറി കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞു.

8-12-70ൽ ശ്രീ. പോൾപ്പാടന്റെ "ആധുനികതയെ"പ്പറ്റി ഒരു ചർച്ചായോഗം നടത്തപ്പെട്ടു. ഫാദർ വെമ്പാനിക്കലിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന ഈ ചർച്ചായോഗത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു.

ഈ സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 10-2-71ൽ ഒരു യോഗം ചേർന്ന് സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനും നിരൂപകനുമായിരുന്ന ശ്രീ. കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നിര്യാണത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. പ്രൊഫ: മാത്യു ഉലകംതറയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന യോഗത്തിൽ ശ്രീ. കുറ്റിപ്പുഴ മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി ശങ്കുണ്ണി [illegible], കോശി, നാരായണൻ നമ്പൂതിരി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

24-2-71ൽ ഈ സമാജത്തിന്റെ സമാപന സമ്മേളനം ശ്രീ. സുകുമാരൻ പൊറ്റെക്കാടിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തുകയുണ്ടായി. കാലമാണ് ഏറ്റവും വലിയ നിരൂപകനെന്നും കാലത്തെ അതിജീവിക്കുന്ന കൃതികളാണ് യഥാർത്ഥ സാഹിത്യമൂല്യമുള്ള കൃതികളെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. ശ്രീ. അഗസ്റ്റിൻ കൊമ്മാറം സ്വാഗതവും സെക്രട്ടറി കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞു.

ഈ അദ്ധ്യയന വർഷത്തിൽ ഈ സമാജത്തിന്റെ സുഗമമായ നടത്തിപ്പിനും അത്യധികം സഹായിച്ച ബഹുമാന്യരായ എല്ലാ അദ്ധ്യാപകർക്കും പ്രിയപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥി സുഹൃത്തുക്കൾക്കും കൃതജ്ഞതയുടെ ഒരു പൂച്ചെണ്ട് സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ റിപ്പോർട്ട് നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സ്നേഹാദരവുകളോടെ
സെക്രട്ടറി
തോമസ് സഖറിയാ. കെ.

Scanned with CamScanner

സെക്കൻറ് ലാംഗ്വേജ് അസോസിയേഷൻസ്

യൂണിവേഴ്സിറ്റി യൂണിയന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി പാരമ്പര്യമായി ഭാഷാപഠനം എന്ന പേരിൽ ഒരുമിച്ച് ഇതുവരെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഈ അസോസിയേഷൻ നാലായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ശശിധരൻ കെ. കെ. മലയാളം അസോസിയേഷന്റെയും രാമകൃഷ്ണൻ വി. ജി., രാമസ്വാമി കെ. ബി., സലി, എസ്. എ. എന്നിവർ യഥാക്രമം ഹിന്ദി, സംസ്കൃതം, ഫ്രഞ്ച് എന്നീ അസോസിയേഷനുകളുടെയും സെക്രട്ടറിമാരായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

സാങ്കേതികമായി ഉണ്ടാകാവുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ച് നാലു അസോസിയേഷനുകളും ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു. 13-11-70ൽ അസോസിയേഷനുകളുടെ സംയുക്തോദ്ഘാടനം നടത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഉദ്ഘാടനകർമ്മം ശ്രീ. തകഴി ശിവശങ്കരപ്പിള്ള നിർവ്വഹിച്ചു. "സാഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും ജീവിതത്തെയാകെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന അനുഭവത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണെന്നും" ശ്രീ തകഴി തദവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ശ്രീ. ജോസഫ് പടിഞ്ഞാറേക്കര സ്വാഗതവും മലയാളം അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി കെ. കെ. ശശിധരൻ കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞു. യോഗാനന്തരം മലയാളം അസോസിയേഷൻ അവതരിപ്പിച്ച "വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വർഗ്ഗം" എന്ന ഹാസ്യനാടകവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ദേവഗിരി കോളേജിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ സ്വർണ്ണലിപികളാൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതായ ഒരു "കലാ-സാഹിത്യമേള" നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാം തയ്യാറാക്കി. എന്നാൽ കാലത്തിന്റെ ദുഷ്പ്രഭാവത്തിൽ ഇരുണ്ട കാലചക്രം കോളേജ് അന്തരീക്ഷത്തെയാകെ മാറ്റിമറിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അത് റദ്ദു ചെയ്യേണ്ടി വന്നതിൽ ഈ അസോസിയേഷൻ വളരെയധികം ഖേദിക്കുന്നു.

24-2-71ൽ ഈ അസോസിയേഷനുകളുടെ സമാപന സമ്മേളനം പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറ നിർവ്വഹിച്ചു. അങ്ങനെ ഇക്കൊല്ലത്തെ അസോസിയേഷനുകളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന് തിരശ്ശീല വീഴുകയും ചെയ്തു.

റിപ്പോർട്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഈ അദ്ധ്യയന വർഷത്തിൽ ഈ അസോസിയേഷനുകളുടെ നന്മയും അഭ്യുന്നതിക്കുംവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി സഹായിച്ച എല്ലാ അദ്ധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥി സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ഈ അസോസിയേഷൻ കൃതജ്ഞതയുടെ ഒരുപിടി പൂക്കൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ റിപ്പോർട്ട് നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സാദരം അർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അഭിവാദനങ്ങളോടെ,

സെക്രട്ടറിമാർ

ശശിധരൻ. കെ. കെ.

രാമകൃഷ്ണൻ. വി. ജി.

രാമസ്വാമി. കെ. ബി.

സലി. എസ്. എ.

Scanned with CamScanner

Report of the Catholic Service in the University

It is my previleged duty to present, the readers of the annual, the report of the Catholic Service in the University of the year 1970-71.

Soon after the arrival of the new members C. S. U. got going in real earnest. The election for the office bearers for the academic year was conductedon 13-7-70. Mr. P. C. Joseph, Reekey C. Nesoth, T. M. Thomas Isaac and George P. C. were elected as the president, vice-president, secretary and the treasurer respectively.

To facilitate the smooth running of the activities of the association a twenty member working committee was formed. The first meeting of the committee was conducted on 20-7-70 Monday. This meeting deserves a special mention because of the presence of Our Nationl Chaplain Rev Fr Claud D'sauza. The meeting chalked out the programme for this year. Every month, at least one committee meeting was conducted to review the past work and to plan for the future.

His excellency Rev. Dr. Sebastine Mankuzhikarry inaugurated the activities of C. S. U. on August 10-1970. His rather long inaugural address was an eloquet testimony to his scholarship and abiding interest in the Youth. Mr. B. Ramachandran Nair and N. K. Sukumaran won the prizes for the essay and short story writing competitions held in connection with the inaugural function. The 'Musical Hour' of the Sangeetha Sadan high lighted the function.

During the course of the year we conducted a series of discussions on various topics On 21-7-70 a discussion on 'Youth unrest' was held. Mr. Augustine Commattum presented the paper. Another discussion on 'East and West' was conducted on 4-8-70 Friday. Mr. P. M. Joseph presented the paper. It was followed by a very active discussion. A Seminar on Relevance of Gandhi in the modern age was held on 16-9-70 A large number of students took part in it and many of them spoke on the occassion 10-10-70 Saturday Mr. Ibrahim Khan conducted a study class on 'Journalism'. The class was followed, by practical lessons in report writing. A book review of the famous 'Arunazhika Neeram of Paraparam was conducted on 16-11-70 Monday. On 20-11-70 Friday a debate on the topic 'Socialism cannot be achieved through Democracy' was conducted. Ten students took part in the debate.

As a large number of leadership training programmes were conducted by city council, we conducted only a one day leadership training programme for the members. About forty students participated in the programme. Our sincere thanks to Mr Jose Antony who was present throughout to help and guide us.

All our activities incorporated the true christian spirit and have helped to spread the message of Christ. The annual retreat for the students was conducted from 18th December to 20th. Inspite of the fact, the retreat was kept voluntary, a large number of students turned up. It was preached by Shri Sadhu Ittiaviera. The retreat ended on 20th evening with the Holy Mass followed by a grand social, Following the tradition we took an active part in the Christ King's Feast day Celebrations in the near by parish.

C. S. U. Social Service Forum was inaugurated on November 9th Monday. A committee with Mr. P. C. Augustine as the chairman was formed to carry on the activities of the forum. We collected some clothes to be distributed among the poor and a moderate sum of money to be used for them.

Scanned with CamScanner

Model United Nations Assembly held on 24th October 1970 was an attractive feature of the year. About 35 students participated in the Model Assembly. Miss Aleyamma and Mr. Baldwin were the President and Secretary General respectively. The motion for the entry of China into U. N. was rejected as it failed to gain the necessary majority. Another resolution condemning the Aparthied Policy of S. Africa was adopted by the Assembly.

For the first time in the history of the unit an Inter Regional leadership camp was conducted during the Christmas holidays. The camp began on the evening of 20th December. About 85 boys and girls participated in the camp. Seperate leadership programmes were conducted for the seniors and juniors. The theno of the working paper was the different aspects of C. S. U. The camp ended with a study pannel on C. S. U. Our sincere thanks are due to Mr. Cyriac Joseph, Miss Aleyamma and Rev: Fr. Kishakeedom who were present throughout to guide us.

I am glad to note that our chairman Mr. P. C. Joseph was elected as chairman of the city council. Our members actively participated in the activities of the city council. We took part in the social service work conducted in the General Hospital on Gandhi Jayanthi day and in the visit to the poor home. We also participated in the one-day leadership traning camps conducted by the council in Bharahta Mata, St. Pauls and Alberts colleges. A large number of our students also participated in the A I C U F Day celeberations at St. Xavier's college and in the Seminar at St. Alberts' college.

During the Onam holidays our members participated in the Regional leadership training camp at Shertallai. Ten members of the unit participated in the leadership camp conducted in our college during the Christmas holidays. Our Secretary attended a three day seminar on 'Work Among Youth' at Thiruvella. Due to some unfortunate instances, the A I C U F Youth Festival annually conducted by our unit had to be transferred to Alleppy. Although we couldn't send a large team, our five member team turned up in the third place.

The valedictory function of C. S. U. was conducted on 15 February 1971 Rev: Fr. C. K. Abraham, Principal, Bharatha Mata College gave the valedictory address. Secretary presented the report. The drama 'Rakthambaram' was staged in the college auditorium by Assisi Arts club Quilon after the function. The play really entertained the large number of students and guests who were present.

Finally before closing this report I regret to note that we have not been able to do justice to the elaborate plans chalked out by the working committee. Due to unfavourable circumstances many important programmes, Like Model lok Sabha, Bible week, Inter collegiate Quiz Programme, Regional Seminar and film review had to be dropped.

My thanks are due to—

all members and well wishers of the movement who took an active interest in the various activities,

the distinguished guests mentioned above,

Our Pracipal, Bursar, Mr. Augustine Commattum our staff advisor

And Rev, Fr. Gabiaus-our Chaplain.

Secretary

T. M. Thomas Isaac

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

മലയാള സാഹിത്യവും ആധുനികതയും

എം. എസ്. ഉദയഭാനു
Final B. Sc. Physics
No. 29

നമ്മുടെ സാഹിത്യരംഗമുണ്ട് ഇന്ന് വളരെയേറെ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും വിധേയമാണ്. എന്താണ് ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം? ആധുനികതയിൽ കഥയും കവിതയുമെത്തി നമ്മുടെ സാഹിത്യരംഗത്തെത്ത് എല്ലാം എഴുത്തുകാർ മുന്നോട്ട് വന്നിരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ഈ മുന്നേറ്റത്തിൽ അങ്കലാപ്പ് സമാനം ഉം ചെറിയ എന്തോ ഒന്ന് അതിനെ എതിർക്കുന്ന ചില പഴയ തലമുറയിലെ എഴുത്തുകാരും, ഈ പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തെ പഴയ അളവുകോലും തങ്ങളുടെ ഭാവനയുംകൊണ്ട് വിലയിരുത്താൻ ശ്രമിച്ച് പരാജയപ്പെട്ട ചില നിരൂപകന്മാരുമാണ് ഈ ആക്ഷേപത്തിന് കാരണക്കാർ. എന്തായാലും ഈ പുതിയ സാഹിത്യത്തെ എതിർക്കുന്നവർ ചില കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞുകേൾക്കാറുണ്ട്. അവ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് നോക്കാം.

ദുർഗ്രഹത

ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യത്തെ എതിർക്കുന്നവർ ഒന്നാമതായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് അതിന്റെ ദുർഗ്രഹതയാണ്. അത് യൂറോപ്പിൽ "ജെയിംസ് ജോയിസിൽ" തുടങ്ങിയതാണ് ഇത്. പിന്നീട് കാമുവിലും, കാഫ്കയിലും, സാമുവൽ ബക്കറ്റിലും, സാർത്രെയിലും ഇത് പ്രകടമായി കണ്ടു. സാമുവൽ ബക്കറ്റ് തന്റെ 23-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിനെഴുതിയ ആമുഖപ്രബന്ധത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "പൊരുന്ന് പിടികിട്ടാത്തവയായിരിക്കണം സാഹിത്യകൃതി എന്ന സങ്കല്പത്തോടെ ആസ്വാദ്യം കണക്കിലെടുക്കാതെ അനുഭവങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം സങ്കീർണ്ണതയും പ്രകാശിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് കലാകാരന്റെ കടമ" എന്ന് അദ്ദേഹം ആ ലേഖനത്തിൽ ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

വിശ്വാസതകർച്ചയുടെ ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. എടുത്തുപറയാവുന്ന ഒരു വിശ്വാസ പ്രമാണവുമില്ല. ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാവുന്ന ജീവിതമൂല്യങ്ങളില്ല. ഒരു ലക്ഷ്യംതന്നെ വ്യക്തമായ ഒരു ലക്ഷ്യമില്ല. എന്നാൽ ഒരു ലക്ഷ്യം കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ ആചാര്യന്മാർക്കും കഴിയുന്നില്ല. ഇത്രയേറെ സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു കാലഘട്ടം ഇതിനുമുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യകാരൻ സങ്കീർണ്ണത നിറഞ്ഞ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ തന്റെ കൃതിയിലൂടെ കാട്ടിത്തരുമ്പോൾ അത് അല്പമൊക്കെ ദുർഗ്രഹമായാൽ എന്താണ് അത്ഭുതപ്പെടാനുള്ളത്?

മലയാളത്തിൽ ദുർഗ്രഹത ബഷീർ കഥകളിൽ ആദ്യം കണ്ടുതുടങ്ങിയതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ അത്യാധുനിക കഥകളിൽ അത് സാധാരണമാണെന്ന് മാത്രം. അത്യാധുനിക മലയാളകഥകൾ മനസ്സി

Scanned with CamScanner

ലാകുന്നില്ലെന്ന് പറയുന്നവർ എങ്ങനെ യാണ് കാമുവിനേയും, കാഫ്കയേയും, ബെക്കറ്റിനേയും മറ്റും വായിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയത്? ആധുനിക മലയാളകഥകൾ വായനക്കാരന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും ബുദ്ധിപരമായ ഒരു ശ്രമം ആവശ്യപ്പെടുന്നു എന്നത് ശരിതന്നെ. ഉദാഹരണമായി കാക്കനാടന്റെ "സിനായ് എന്ന കവി" എന്ന കഥ ഷേക്സ്പിയറുടെ ജൂലിയസ് സീസർ വായിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് ശരിക്കും ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. "അത്യാധുനികം മനസ്സിലാവുന്നില്ലെങ്കിൽ അതാണ് അതിന്റെ ആസ്വാദ്യത" എന്ന എം. കെ. സാനുവിന്റെ മറുപടി ഈ ദുർഗ്രഹതാവാദികൾക്ക് പറ്റിയ ഉത്തരമാണ്.

മോഹഭംഗം

അത്യാധുനികർ മോഹഭംഗക്കാരനാണെന്നാണ് മറ്റൊരു വാദം. ശ്രീ. എം. ടി. വാസുദേവൻനായർ ഒരിക്കൽ ഡൽഹിയിൽവച്ച് ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി. "കാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ വരുന്ന ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ കഥകൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിക്കാറുണ്ട്. ഈ കഥകളിലൊന്നും മോഹഭംഗം കാണാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല." എം. ടി. സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഇന്നത്തെ മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ മോഹഭംഗം ഒരു മിഥ്യയാണ്. മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ മോഹഭംഗം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ദേവിന്റേയും, പത്മനാഭന്റേയും, തകഴിയുടേയും കൃതികളിലാണ്. അല്ലാതെ കാക്കനാടന്റേയോ, മുകുന്ദന്റേയോ, മാധവിക്കുട്ടിയുടെയോ എല്ലാ കഥകളിലാണോ മോഹഭംഗമുള്ളത്?

അനുകരണം

ഇവിടത്തെ വ്യക്തിയുടെ ഏകാന്തബോധവും അന്യതാബോധവും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ചെറുകഥകൾ അനുകരണമാണെന്നാണ് എതിരാളികളുടെ അടുത്ത വാദം. ലോകത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചെന്ന് കരുതി പിന്നീട് വരുന്ന പ്രസവങ്ങളൊക്കെ അനുകരണങ്ങളാണ് എന്ന് പറയുന്നതുപോലെ അർത്ഥശൂന്യമാണ് ഈ വാദം. "ഇവിടെയുള്ളതു മറ്റൊരേടത്തുമുണ്ട്" എന്ന് മഹാഭാരതത്തിൽ പോലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാക്കനാടനിലും, മുകുന്ദനിലും മറ്റും പാശ്ചാത്യരുടെ ചില സ്വാധീനം കണ്ടെന്നു വരാം. അതിന് അവരെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല. ബോധപൂർവ്വമായി അനുകരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. ചങ്ങമ്പുഴ കവിതകളിൽ കീറ്റ്സിന്റെയും മറ്റും പ്രസിദ്ധ വരികൾ അതേപടി കാണാവുന്നതാണ്. ആശാന്റെ "സീത"യുടെ "ഇനി യാത്രപറഞ്ഞിടട്ടെ" എന്ന് തുടങ്ങുന്ന ആ വിടവാങ്ങൽ രംഗത്തിന്റെ അടിത്തറ സർ എഡ്മണ്ട് സ്പെൻസറുടെ "ഷെപ്പേർഡ്സ് കലണ്ടർ" എന്ന കാവ്യത്തിൽ നായകൻ വിടവാങ്ങുന്ന രംഗമാണ്. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ രമണന്റെ വിടവാങ്ങലും ഈ രംഗത്തിന്റെ ഒരു വികൃതാനുകരണമാണ്. പാശ്ചാത്യർ കൂടാതെ കാളിദാസന്റെ സ്വാധീനവും ആശാനിൽ കാണുന്നുണ്ട്. വള്ളത്തോളിൽ കാളിദാസന്റെയും ഉണ്ണായിവാര്യരുടെയും സ്വാധീനം കാണാം. ഇവരെ അംഗീകരിക്കുന്നവർക്ക് എന്തുകൊണ്ട് കാക്കനാടനെയും മുകുന്ദനെയും മറ്റു അത്യാധുനികരെയും അംഗീകരിച്ചുകൂടാ?

ആധുനികത മലയാളത്തിൽ

ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യം ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യവുമായുള്ള സമ്പർക്കം മൂലം ഉണ്ടായതാണ്. നോവൽ, ചെറുകഥ കവിത തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങൾക്കാണ് പ്രധാനമായും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായത്. എം. ടി. യുടെ "മഞ്ഞ്" എന്ന നോവലിലൂടെ ആധുനിക മലയാള നോവലിന്റെ തുടക്കം കുറിച്ചു. പിന്നീട് പല ശ്രദ്ധേയങ്ങളായ നോവലുകളും ഈ

Scanned with CamScanner

കംഗങ്ങളുമായി. അതിൽ മഹത്തായ ഒന്നാണ് ശ്രീ. ഒ. വി. വിജയന്റെ "ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം". വാസ്തവത്തിൽ അതൊരു ഇതിഹാസം തന്നെയാണ്. മലയാളനോവൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ച എത്രത്തോളമായി എന്ന് ചോദിച്ചാൽ "ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം" വരെ എന്ന് അഭിമാനത്തോടെ നമുക്ക് പറയുവാൻ കഴിയും.

ഗദ്യശാഖയിൽ ഏറ്റവും വികാസം പ്രാപിച്ചത് ആധുനിക ചെറുകഥയാണ്. ആധുനിക മലയാള ചെറുകഥയ്ക്ക് ശ്രീ. കാക്കനാടൻ ഇടക്കം കുറിച്ചു. ആധുനിക കഥയും കവിതയും തമ്മിൽ വലിയ സാമ്യമുണ്ട്. കവിതപോലെ ഇന്നത്തെ കഥയും വായിച്ചാസ്വദിക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ അത് മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ അല്പം ബുദ്ധിമുട്ടണം. കവിതപോലെ കഥയും വ്യാഖ്യാനം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. വളരെയധികം സങ്കീർണ്ണത നിറഞ്ഞതാണീ കാലഘട്ടം. മനുഷ്യന് വ്യക്തമായ ഒരു ലക്ഷ്യമില്ല. സ്വന്തം ആസ്തിത്വത്തിനുവേണ്ടി പോലും ജീവിതം ഇത്രമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു കാലഘട്ടം വേറെയില്ല. മനുഷ്യൻ ജനിക്കുന്നതോടെ മരിക്കുവാൻ തയ്യാറെടുത്തു കഴിഞ്ഞു. ജനനം എന്നത് മരണത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു പാസ്പോർട്ട് മാത്രമാണ്. ജനിച്ചു വീഴുന്ന ഒരു കുഞ്ഞ് കാണുന്നത് അനേകം മഹാരോഗങ്ങളും, പട്ടിണി, പ്രളയം, യുദ്ധം ഇങ്ങിനെയുള്ള ആപത്തുകളുടെ ഒരു പട്ടികയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതം തന്നെ ഒരു ജയിൽവാസമാണ്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തിലെ എഴുത്തുകാർ ജീവിതം വ്യർത്ഥമാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിൽ തെറ്റില്ല. "വ്യർത്ഥതയെ ന്യായീകരിക്കാനാണ് ഞാൻ എഴുതുന്നത്" എന്ന് മാധവിക്കുട്ടി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതയേയും, വ്യർത്ഥതാബോധത്തെയും, ആസ്തിത്വത്തെയും അനേകം പ്രതീകങ്ങളിലൂടെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതാണ് ആധുനിക മലയാള ചെറുകഥ. അത് മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ കാലത്തെ മനസ്സിലാക്കിയേ തീരൂ. കാക്കനാടൻ, മുകുന്ദൻ, വിജയൻ, മാധവിക്കുട്ടി, സേതു, സക്കറിയ തുടങ്ങിയവരിലൂടെ മലയാള കഥ വളരുകയാണ് ഇന്ന്.

ശ്രീ. എം. ഗോവിന്ദനും, എൻ. വി. കൃഷ്ണവാര്യരുമാണ് ആധുനിക മലയാള കവിതയുടെ ഇടക്കം കുറിച്ചത്. എൻ. വി. യുടെ നീണ്ട കവിതകളിലൂടെ മലയാളകവിതയുടെ മുഖം തന്നെ മാറി. അക്കിത്തത്തിന്റെ "ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസം", എൻ. വി. യുടെ "ഗാന്ധിയും ഗോഡ്സെയും", അയ്യപ്പ പണിക്കരുടെ "കുരുക്ഷേത്രം", ഗോവിന്ദന്റെ "മേനകാകാവ്യം", കക്കാടിന്റെ "ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി അറുപത്തിമൂന്ന്" ഇടങ്ങിയവയെല്ലാം മലയാള കവിതയുടെ വളർച്ചയെ ത്വരിതമാക്കി. അങ്ങിനെ എൻ. വി. യിലൂടെ, ഗോവിന്ദനിലൂടെ, അയ്യപ്പപണിക്കരിലൂടെ, വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരിയിലൂടെ, കക്കാടിലൂടെ, അച്യുതനുണ്ണിയിലൂടെ, പാലൂരിലൂടെ മലയാളകവിത വളരുകയാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ മലയാളസാഹിത്യം പഴയതിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് കുറെയേറെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അത് ബോധപൂർവ്വമാണുതാനും. എന്നാൽ ഈ പുതിയ സാഹിത്യത്തെ അംഗീകരിക്കാത്തവർ ഇവിടെയുണ്ടെന്ന് മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. പുതിയ ദർശനങ്ങളും, പുതിയ ആവിഷ്കരണ കൗശലങ്ങളും എന്നും വർത്തമാനത്തിന്റെ കാഴ്ചശക്തിയെ വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരാണ് ഈ പുതിയ ശബ്ദങ്ങളെ എതിർക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് എന്ന് നമുക്ക് സമാധാനിക്കാം.

●

Scanned with CamScanner

സന്ധ്യ

—ജി. വേണുഗോപാൽ
II P. D.

സന്ധ്യയായ് മാനത്തു ചെംവർണ്ണം വിരിക്കുന്ന
സന്ധ്യാസൂര്യനാം ചിത്രകാരൻ
ആ വയോവൃദ്ധനാമകന്നു കൂട്ടിനായ്
മാനം നരപ്പിച്ച താടിമേഘങ്ങളും
കർഷകനരിവാളും തൂമ്പയും കരിയുമായ്–
പ്പാടത്തു നിന്നു കരേറിടുന്നു
കിളികളാരവമിട്ടുകൊണ്ടൊഴുകുന്ന
കിളികളേയും പോററുന്ന കൊച്ചരുവി
രാവുതന്നാഗമനത്തെയറിയിച്ച
വീഥികളിലെല്ലാം വെളിച്ചം പരന്നു
വെള്ളിമേഘങ്ങൾക്കിടയിലൂടെത്തി
വെള്ളിവെളിച്ചം പരത്തുന്ന പാൽത്തിങ്കൾ
ദേവാലയത്തിൽ മണികൾ മുഴങ്ങുന്നു,
പോയ പകലിനു ശാന്തി നേർന്നിടുവാൻ
കണ്ണുകൾ മെല്ലെയടച്ചു ഞാൻ നിന്നപ്പോഴ്
കണ്ടു മനസ്സിൽ പകലിൻ ജഡത്തിനെ.

പ്രളയം

പ്രിൻസ് പെരിങ്ങഴി

തലയ്ക്കു മുകളിൽ കറുത്ത മേഘം.

നാവില്ലാത്ത സുന്ദരി.

സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

സോഫി!

അവളെങ്ങനെ മുകളിലെത്തി?

ചില ബിന്ദുക്കളാൽ അവളുടെ മുഖം തെളിഞ്ഞു.

ബിന്ദുക്കൾ:

അരുവിയായി; തോടായി; സിന്ധുവായി!

അവർ കരഞ്ഞു. ഉഗ്രമായി കരഞ്ഞു.

കരഞ്ഞുകൊണ്ടൊരു ബിന്ദുവായി.

കറുത്ത ഒരു ബിന്ദു.

ഒടുവിൽ ബിന്ദുവുമില്ല!

കണ്ണുതുറന്നു. അപ്പോൾ—

അരുവിയില്ല.

തോടില്ല.

സിന്ധുവില്ല.

സോഫിയില്ല....

മനസ്സിന്റെ കപ്പികൾ കളിയാക്കിച്ചിരിക്കുന്നു!

സുഖമില്ലാത്തയാളെ തനിച്ചാക്കി അമ്മയും മറ്റും എവിടെപ്പോയി?

"രോഗി, സ്നേഹവും സഹതാപവും അർഹിക്കുന്നു"

വായിച്ചതോ, പറഞ്ഞുകേട്ടതോ? ഓർമ്മയില്ല.

ആശുപത്രിതന്നെ സുഖം!

ചീഫ് സർജൻ സ്നേഹമുള്ളവനാണ്.

ചീഫ് ഫിസിഷ്യൻ സ്നേഹമുള്ളവനാണ്.

പ്രാക്ടീസിനു വന്നിരിക്കുന്ന കൊച്ചുഡോക്ടർ സ്നേഹമുള്ളവനാണ്.

കഴുകനും, തെണ്ടിയും ചെയ്യുന്ന ഭൃത്യനും സ്നേഹമുള്ളവനാണ്. (അവന് രൂപ കൊടുക്കാൻ വരെ തോന്നിപ്പോകും!)

നഴ്സുമാർ!

മരുന്ന് പകർന്നുതരുന്നതിലും, കുത്തിവയ്ക്കുന്നതിലുമൊക്കെ സായൂജ്യം തേടുന്നവർ!

രോഗം മറക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം!

രോഗം മാറുന്ന അന്തരീക്ഷം!

ഇന്നലെയാണ് വീട്ടിലെത്തിയത്; നീണ്ട ഒരാഴ്ചത്തെ ആസ്പത്രി

Scanned with CamScanner

ജീവിതത്തിലാദ്യം. തല നിറയെ [illegible]. പറഞ്ഞുകേട്ട
താണ്".
ഒരു തലമുറയായി [illegible]
യാണ്"!
പോരുമ്പോൾ ഡോക്ടർ പ്രത്യേകം
പറഞ്ഞിരുന്നു.
"വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. നല്ല [illegible] പ്രത്യേകത
വല്ലതും കണ്ടെങ്കിൽ, ആ നിമിഷം
ഇവിടെ എത്തിക്കണം."
സത്യത്തിൽ സങ്കടം തോന്നി.
[illegible] അവിടെ [illegible] കരഞ്ഞി
രുന്നോ അപ്പോൾ?
പാവങ്ങൾ! പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു
കാണും!
"അച്ചാച്ചി...."
"ആ, വരുന്നു മോനെ. ഇപ്പഴിങ്ങ
പോരല്ലേയുള്ളൂ"
[illegible] വിളിക്കുന്നു!
ഇപ്പഴത്തെ പോലെ ഉള്ളവന്റെ! ഹും.
"എന്തുവേണം മോനെ?"
[illegible] തോന്നിയതു. കപട
[illegible]! കള്ളനാണയം!
മിണ്ടാതെ കിടന്നു.
"ഓ! പിണക്കമാണോ?"
"[illegible]?
[illegible]
[illegible]!"
അച്ചായിയുടെ കണ്ണ് നനഞ്ഞുവോ?
"മിണ്ടാതെ കിടക്കൂ. എല്ലാ
ദിവസവും ഞാൻ [illegible]"
"ആ [illegible]
[illegible]?"
"നിനക്കെന്താ, ഓർമ്മയില്ലേ?
അവള് [illegible] പോയില്ലേ?"
[illegible] ചോദിക്കു
ന്നതു കേട്ടു.
ഓ! അതു [illegible] ശരിയാണ്". [illegible]
[illegible]. [illegible],

അവരെ" "ആരാരോ" പറഞ്ഞ കാര്യം
ഓർത്തു!
ഇന്നലെ [illegible] ആളായി
നിന്നു. ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് കാറിൽ
വന്നിറങ്ങുമ്പോൾ, വരാന്തയിലും മറ്റു
[illegible] ആളുണ്ടായിരുന്നു. [illegible]
[illegible], [illegible] വല്യമ്മ: വടക്കേ
[illegible], [illegible] സിന്ധുവും. [illegible]....പിന്നെ
[illegible]
[illegible] എല്ലാവരും വി
[illegible], ആരോഗ്യം നേരുന്നു
സന്തോഷം തോന്നി.
സിന്ധു പറഞ്ഞു: "കുട്ടി ഇതു പോലെ
വെളുത്തിട്ടായിരുന്നു"
അത് ഉണ്ടായിരിക്കണം! എന്നു കുട്ടി
വെളുത്തു?
തടവി നോക്കി. ശരിയാണ്
മാറിയതു. തലയുടെ പിൻഭാഗത്തു [illegible]
[illegible]" തല [illegible]
[illegible]!
തല മൊട്ടയടിച്ച് തന്റെ രൂപ
മോർത്ത് ചിരിച്ചു.
ആളൊഴിഞ്ഞു. സിന്ധു മാത്ര
മായി. ഇനി ചോദിക്കാം..
"സിന്ധു, സോഫിയെ കാണാ
റില്ലേ?"
"പിന്നെ, എപ്പഴുമെന്നോട് വി
വരം ചോദിക്കും."
സ്നേഹമില്ലാത്തവൾ! വിവരം
ചോദിക്കുന്നു. ഒന്നര മാസത്തിനുള്ളിൽ
ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും അവളെ" ആശു
പത്രിയിൽ വന്നുകണ്ടായിരുന്നോ? എല്ലാം
കളിപ്പാണ്"!
—ഞാൻ വന്നാൽ ആളുകളെന്തു
പറയും?
ആളുകൾ! [illegible] വല്ല
തൊ ആളുകൾ?
വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും എന്റെ [illegible]
അവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു.
[illegible], [illegible] സാഹിത്യ!
എന്നെ വിശ്വസിക്കില്ലേ? [illegible]
ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. [illegible]
[illegible]!

ദേഷ്യം പറഞ്ഞുപോയി.

"പോ, പെണ്ണേ! നിന്റെ കള്ള ച്ചിരി!"

"അയ്യോ, ഇതെന്താ?"

സിന്ധു പേടിച്ചുകരഞ്ഞിരുന്നു.

ഓടി വന്നപ്പോൾ—

ഇത് സിന്ധുവാണല്ലോ.

അപ്പോൾ, സോഫി?

"ഞാൻ പോട്ടെ, നാളെ വരാം, ബെന്നീടെ"

സിന്ധു പോയി.

അമ്മ വന്നു— മതിമറന്നു. തളർച്ച തോന്നി.

ഒരു വൈകുന്നേരം, സോഫി ചോദിച്ചു:

"ഒരു കവിത തരാമോ?"

"നീ തന്നെ ഒരു കവിതയാണ പെണ്ണേ!"

"..................."

"എനിക്ക മാഗസീനിൽ കൊടുക്കാനാ!"

"നാളെയാവട്ടെ"

സന്ധ്യ നിറമുള്ളതായിരുന്നു.

രാത്രി എന്നെ ഇരുട്ടുവന്നു.

പിന്നെ, നിലാവുവന്നു.

കവിത പിറന്നു.

"ഉഷസ്സിൽ പടരും അരുണിമപോലെ
ഉള്ളിൽ വിടരും പുളകം പോലെ....
...."

മാഗസിനിൽ കവിത കണ്ടപ്പോൾ സിന്ധു കളിയാക്കി:

"സോഫിയും കവിതയെഴുതും, ഹായ്!"

ചിരിയടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഒരുമിച്ചു ചിരിച്ചു!

"മോനെ, നീ അമ്മയെ എന്തിനിങ്ങനെ തീ തീറ്റുന്നെടാ?"

അമ്മ!

സിന്ധുവില്ല.......

സോഫിയില്ല.......

കവിതയില്ല...........

പറപ്പിൽ തിരുപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ബെന്നിയുണ്ട്!

"നീ എപ്പോളെത്തി?"

"ഇന്നലെ രാത്രി. ചേട്ടനെ ആരെങ്കിലും വിളിച്ചു?"

പാവം!

"ചേട്ടനറിഞ്ഞില്ല മോളെ! ഒപ്പറിക്കണ്ടതിനു വന്നു"

—അമ്മ തിടുക്കപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു:

"വേഗം മോനേ! നിനക്ക നല്ല വണ്ണം സുഖമാവട്ടെ!"

ബെന്നിയുടെ കണ്ണിൽ കെടാ ഒളി ഒതുങ്ങിനില്പുണ്ടെന്ന് തോന്നി.

കണ്ണടച്ചുകിടന്നു.

സോഫി ആശുപത്രിയിൽ വരാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടായിരിക്കും? തന്റെ എല്ലാമായ സോഫി. തന്റെ എഴുത്തിന്, ആദ്യമായും അവസാനമായും തന്ന മറുപടിയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതോർത്തു:

"...ഒരിക്കലും, ഒരിക്കലും എനിക്ക മറക്കാനാവില്ല"

എന്നിട്ട് ഇപ്പോ.......

കവിത കൊടുത്ത പിറ്റേന്ന് ചോദിച്ചു:

"—ഉഷസ്സിന്റെ അരുണിമയോ, ധവളിമയോ?"

തമാശയാണ തോന്നിയത്.

"വല്ല മലയാളം വാദ്ധ്യാരോടും ചോദിക്ക്"

"മലയാളം വിദ്യാർത്ഥിയാണല്ലോ, താനായല്ല; എഴുതിയ ആളിനറിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെന്താ?"

"ആരാ എഴുതിയത്? പ്രീ ഡിഗ്രിക്കാരി സോഫി ജോർജ്ജ് ഞാനല്ലല്ലോ!"

പൊന്നിന്റെ നിറമുള്ള നിമിഷങ്ങൾ കരിഞ്ഞതില്ല—

"തീർച്ചയായും, അരുണിമയാണ്; നിന്റെ കവിളിലെപ്പോലെ"

"അതു കളിയാക്കണ്ട"

Scanned with CamScanner

അരുണിമ പരന്നൊഴുകി.

താളം ചേർന്നൊഴുകി.

നിർവൃതിയുടെ നീലിച്ച നിർഝരത്തിൽ നിലകിട്ടാതൊഴുകി.

"ഉഷസ്സിൽ പടരും അരുണിമ പോലെ..."

"എന്തായിത്? നല്ല പാട്ടാണല്ലോ"

"ങേ!"

"കണ്ണടച്ചുകിടന്നാണോ പാട്ട്? ഞാൻ കുറെ വിളിച്ചല്ലോ"

അത്ഭുതപ്പെട്ട് മിഴിച്ചുനോക്കുന്ന സിന്ധു!

വിളറിയ ഭാവം!

ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു:

"അതെ, അരുണിമയാണ്"

"എന്ത്? അരുണിമയോ? എന്തൊക്കെയാ പറയുന്നത്!"

"സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ മലയാളം വാദ്ധ്യാരോട് ചോദിച്ചുനോക്കൂ!"

"മലയാളമോ? ബോറടിക്കേ, ഒന്ന് വേഗം ഇങ്ങുവന്നേ!"

"അതെ: മലയാളം, ദ്രാവിഡഭാഷയായ മലയാളം!"

സിന്ധു മിഴിച്ചുനിന്നു. ചുണ്ടുവിടർന്നില്ല!

മലയാളം, സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നുണ്ടായതാണ് എന്നു പറയാനായിരിക്കും ഭാവം! "പൊട്ടിപ്പെണ്ണ്"!

അമ്മച്ചി ഓടിവന്നു. അത് ശരിയാണ് മോളേ'. അമ്മച്ചിയും വിശ്വസിക്കില്ലായിരിക്കും!

"അതേ അമ്മേ. സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നല്ല. എത്ര തെളിവു വേണമെങ്കിലും നിരത്താം."

"മോനെ!"

പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല. വിഡ്ഢികളോട് സംസാരിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധി!

"ഉപദേശം കിട്ടുന്നു..!"

സിന്ധു മുഖത്ത് ചിരിവച്ചുനിന്നു. അമ്മയുടെ കവിളിൽ കണ്ണീർ പടർന്നു!

തനിക്ക് ഭയമില്ല. ശബ്ദിക്കുന്നത് വിപ്ലവമാണ്'! ഒരു ശ്ലോകം ഓർ-
വന്നു. ചൊല്ലിക്കളയാം:

"ഗതാ സൂന ഗതാസൂംശ്ച
നാനുശോചന്തി പണ്ഡിതാഃ"

"മോനെ, നിനക്കെന്താടാ?"

ആലോചിക്കാൻ സമ്മതിക്കി-

അമ്മ പറഞ്ഞതു തിട്ടപ്പെടു-
പോയപ്പോഴും സന്തോഷമായി. ഇനി എത്ര വേണമെങ്കിലും ആലോചിക്കാം.

തൊടിയിൽനിന്നു വേർപെട്ടപ്പോ- മലയാളത്തിന്റെ വളർച്ചയിലെ വിവി- നാഴികക്കല്ലുകളെണ്ണി കഴിഞ്ഞ ബോ- അവിടെയെത്തിയ തോർത്താപ്പേട്ടനോ- അമ്മ പറയുന്നതു കേട്ടു:

"മാടിപ്പെണ്ണ്' ഒരു കാറ് പി- ച്ചോണ്ടു വാടാ മോനെ! അവനി- തിരെ പാടില്ല. ഇപ്പത്തന്നെ ആസ്പ- ലെത്തിക്കണം. പിന്നാലെ എന്തോ- ഉണ്ടായേനെ പരീക്ഷിക്കണ്ടേ. വന്നി- ഇന്ന് തന്നെല്ലേ ആയുള്ളൂ."

ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല.

അമ്മയുടെ പിന്നാലെ, കണ്ടത്തിലെ- പോലുള്ള മുഖവുമായി സിന്ധുവും ഇറ- വിട്ടുപോയി.

അലമാരി കെട്ടിയ കണ്ണാടിയിൽ- പതിച്ചു. ഓർമ്മവന്നു. വാതിൽപ്പ- യിൽ പിടിച്ച് ഉള്ളിലേക്ക് നോക്കി- അലറിക്കരയുന്ന ഭാര്യയുടെ മു- കണ്ടപ്പോൾ!

അടക്കിയാലൊതുങ്ങാത്ത ചിരിവന്നു.

ചിരിച്ചു. പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ചിരിയാണ് ലോകം: ചിരിമാ- താണ് ലോകം!

ചിരിയിൽ ലോകം നിറയട്ടെ.
ചിരിയിൽ ലോകം ഒഴുകട്ടെ.
ഒന്നല്ല: രണ്ടല്ല: പതിനാലുലോകം
ഒഴുകട്ടെ: നിറഞ്ഞൊഴുകട്ടെ.
കവിഞ്ഞൊഴുകട്ടെ.
കുലം കുത്തിപ്പായട്ടെ.
പ്രളയം വരട്ടെ.
ചിരിയുടെ പ്രളയം!

■■

Scanned with CamScanner

Mathew Philip I M.Sc

Varghese B. K.

★ OUR BUDDING ARTISTS

Martin II B.A.

Scanned with CamScanner

M. G. Sudheer

R. S. Thampi (I B.A.)

R. S. Thampi (I B. A.)

Scanned with CamScanner

M. G. Sudheer

P. Gangadharan III B. Sc.

M. G. Sudheer

Scanned with CamScanner

ANNUAL SPORTS

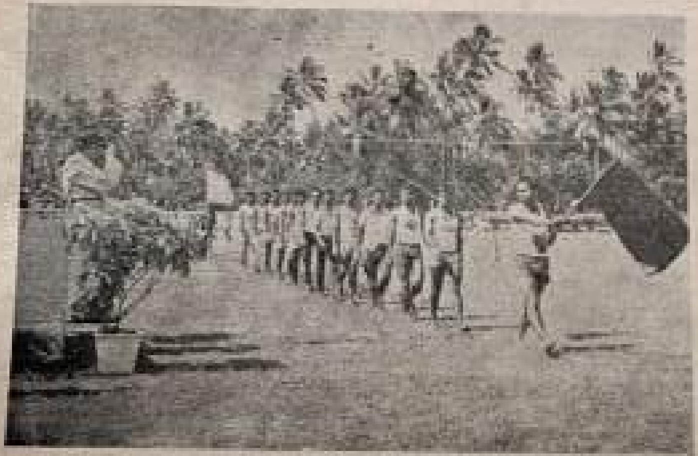

March Past

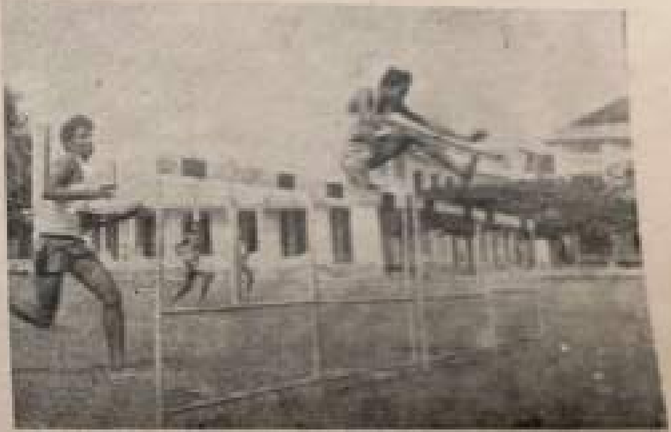

Over the hurdles

Scanned with CamScanner

College Annual
Sports Meet
Flag hoisting

College Athletic Association

Scanned with CamScanner

College Basket ball team: Runners up Mar Thoma Tournament

College Foot ball team

Winners: 1. Kerala University Championship Trophy.

2. Jubilee Memorial Tournament Trophy Conducted by St. Thomas' College, Tricher

Scanned with CamScanner

College Volleyball team

College Gymnastic team: Champions Kerala University

Scanned with CamScanner

College Ball-Badminton Team
Kerala University Champions, Ernakulam District Inter-Collegiate Champions

University Trophies won by the College 1970-71

1. Kerala University Championship Trophy in Football
7. Kerala University Championship Trophy in Ball Badminton
3. Kerala University Championship Trophy in Weight Lifting
4. Kerala University Runners up Trophy in Cricket
5. Kerala University Runners up Trophy in Athletics

Scanned with CamScanner

College Hockey team

White House
Intra-mural
Champions in Games

Scanned with CamScanner

Ittiachan (Senior Champion)

Hari K. A. (JuniorChampion)

Joseph K. J. (General Captain)

Yellow House - Intra-Mural Champions in sports

Scanned with CamScanner

College Cricket team
Runners up
Kerala University

College Athletic te...
Won 2nd place in
Kerala University
Sports Meet

Scanned with CamScanner

Office Bearers of Social Service League

SOCIAL SERVICE LEAGUE IN ACTION

Scanned with CamScanner

യാത്ര

തങ്കപ്പൻ കെ. കെ. III B Sc. (Physics)

ട്രെയിൻ വരുവാൻ ഇനി പത്തു മിനിറ്റുകളുണ്ട്. ഒരു സിഗരറ്റ് വലിക്കാം.

അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട.

അയാൾ വീണ്ടും സിഗരറ്റ് പോക്കറ്റിലിട്ടു.

ട്രെയിൻ വന്നാലുടൻ വലിഞ്ഞുകയറണം. എങ്ങിനെങ്കിലുമൊരു സീറ്റ് ഒഴിവുണ്ടാകാതിരിക്കുമോ? ടി. ടി. ആറിനു എന്തെങ്കിലും "മടക്കി"ക്കൊടുത്താലെല്ലാം 'ഈസി' ആകുകയും ചെയ്യും. ചൂളംവിളി മുഴക്കിപ്പാഞ്ഞു വണ്ടി വരുന്നതയാൾ കണ്ടു. പെട്ടിയും ബെഡ്ഡ്കവറും പ്ലാറ്റ്ഫോമിനരികിലേക്കു മാറ്റിവച്ചു.

ചൂളംവിളി നിലച്ചു. വണ്ടിച്ചക്രങ്ങൾ നിശ്ചലങ്ങളായി.

തിക്കിത്തിരക്കിനിടയിലൂടെ അയാളകത്തു കയറി. പെട്ടിയും ബെഡ്ഡ്കവറും കൂലിക്കാരൻ ജാലകത്തിലൂടെ തള്ളിത്തന്നു.

നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുകച്ചുരുളുകൾ ചുഴച്ചു തുപ്പിക്കൊണ്ട് വണ്ടി വലിച്ചുതുടങ്ങി.

ജനനിബിഡമായ നഗരത്തെ പിന്നിട്ട് വണ്ടി അതിവേഗം പാഞ്ഞുതുടങ്ങി.

കമ്പാർട്ടുമെന്റ് മുഴുവൻ കണ്ണോടിച്ചു. ചെറുപ്പക്കാരും യുവതികളുമാണു കൂടുതൽ. മുറുക്കിച്ചുവപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വൃദ്ധന്മാർ പിന്നിട്ടുപോകുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ കണ്ണിമയ്ക്കാതെ നോക്കുകയാണ്. എവിടെയെങ്കിലുമൊന്നിരിക്കണമല്ലോ?

അയാൾ മനസ്സിലോർത്തു.

അയാൾ നില്ക്കുന്നതിനു മുൻപിൽ ഒരു സീറ്റൊഴിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്. അതിൽ എന്തൊക്കെയോ സാധനങ്ങൾ നിറച്ച ഒരു ബാഗിരിക്കുന്നു. ആ സീറ്റിലേക്കു മിഴിയുറപ്പിച്ചുനിന്നപ്പോൾ സഹയാത്രക്കാരിലൊരുവൻ പറഞ്ഞു:

"ഒരു സീറ്റൊഴിവുണ്ട്."

ഒരു മന്ദസ്മിതത്തോടുകൂടി ജാലകത്തിനടുത്തുള്ള സീറ്റിലയാളിരുന്നു. അതിനു താഴെയായി പെട്ടിയും ബെഡ്ഡ്കവറും വച്ചു.

ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം.

ശൂന്യമായ കുറെ നിമിഷങ്ങൾ.

അടുത്ത സീറ്റിന്റെ അവകാശി വന്നു. കൈക്കുഞ്ഞു പിച്ചനടക്കാറായിട്ടില്ലാത്തൊരു കൊച്ചുകുഞ്ഞ്. അവൾ അയാളോടു ചേർന്നുള്ള സീറ്റിലിരുന്നു.

അയാൾ അവളെ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കി.

സ്ഥലകാല ചലനങ്ങളറിയാതൊരു നിമിഷമയാളിരുന്നുപോയി.

..............അയാളുടെ എല്ലാമായിരുന്ന കുട്ടിയെക്കുറിച്ചോർത്തു.

കഴിഞ്ഞുപോയ എട്ടുവർഷംകൊണ്ട് മിനിക്കുട്ടി വളർന്നുകാണും. അമ്മിണിക്കുട്ടി വലുതായാലത്തെ ആകാരഭംഗി അടുത്ത സീറ്റിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയിലയാൾ കണ്ടു.

Scanned with CamScanner

............എട്ടുവർഷത്തിനപ്പുറമൊരു രാത്രിയിൽ അമ്മിണിക്കുട്ടിയോട് യാത്ര പറഞ്ഞു. ഇന്നത്തെപ്പോലൊള്ളപോക്കയാണ്. ചെറുപ്പം മുതലൊന്നിച്ചുകളിച്ചും വളർന്നും പഠിച്ചും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞങ്ങളാർ വല്ലാത്ത ബന്ധത്തിലകപ്പെട്ടുപോയത്.

പറക്ക താനറിഞ്ഞുപോയില്ലേ?

നീണ്ട എട്ടുവർഷം!

വീട്ടുകാരും നാട്ടുകാരുമറിയാതെ കടിയനായിരുന്നു.

പുള്ളുകളിക്കാരൻ.

അപ്പൻ സമ്പാദിച്ചിട്ട് ഒന്നുമില്ല. അമ്മയും സഹോദരിമാരും വെറുത്തു. അപ്പന് കാണുന്നതുപോലും ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും മാമം മാത്രം വെറുത്തില്ല – സ്നേഹിച്ചു – ഉപദേശിച്ചു. മാറിൽ തലചായ്ച്ചുനിന്ന് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

അമ്മിണിക്കുട്ടി.

അവളുടെ കണ്ണുനീരിന്റെ മുമ്പിൽ മാത്രം നിർവ്വികാരനായിരുന്നു. അവസാനം അതു തീരുമാനിച്ചു.

നാടുവിടണം.

ആരോടും യാത്രപറഞ്ഞില്ല. അമ്മിണിക്കുട്ടിയോടുമാത്രം. ഒരാളായിട്ട് തിരിച്ചുവരുന്നതുവരെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കും. കരവലയത്തിനുള്ളിലൊതുങ്ങി നിന്നവൾ പറഞ്ഞു.

ജീവിതത്തിലാദ്യമായി രണ്ടിറ്റു കണ്ണുനീരവളുടെ മാറിലേയ്ക്കടർന്നുവീണു.

അതിനുശേഷം നീണ്ട എട്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞു. എവിടെയാണെന്നാരുമറിയാതെ. അതുകൊണ്ടൊരെഴുത്തുപോലും അയച്ചില്ല.

മദിരാശി നഗരത്തിലൊരു ഹോട്ടൽ ജോലിക്കാരനായി താനും ജീവിച്ചു. സ്വന്തമായിത്തിരി പണമുണ്ടാക്കി നാട്ടിൽ പോകണം. നാലുപേരറിഞ്ഞ് കൊച്ചമ്മിണിയെ തന്റെ സ്വന്തമാക്കണം. അങ്ങനൊരു പുതിയ ജീവിതമാരംഭിക്കണം............

ഉച്ചമായ കരണ്ടും ചൊറുള്ള സൂര്യപ്രകാശം പടിഞ്ഞായിൽനിന്നാണ്. പുഷ്പോളുമാരം പറന്നയിൽനിന്നാണ്.

അമ്മിണിക്കുട്ടിയെപ്പോലുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി അവളുടെ മകനെക്കൂടെ അയാളുടെ മടിയിലിരുന്ന് ശ്രദ്ധിക്കയാണ്. ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിയ്ക്കാതെ ഏതോ അഗാധമായ ദു:ഖസാഗരത്തിൽ നീന്തിത്തുടിയ്ക്കുകയാണവൾ.

അയാളും ഒന്നുനോക്കി.

കുട്ടിയെ പിടിച്ച് മടിയിലിരുത്തിയെങ്കിലും. സാരിത്തലപ്പുകൊണ്ടവൾ കണ്ണുനീർ തുടച്ചു. അവളും കരയുന്നതയാളും കണ്ടു. എന്തിനാണവൾ കരയുന്നത്. മനസ്സിന്റെ ദു:ഖമാണ്. താങ്ങാനാവാത്ത കഷ്ടതയും അവളുടെ മുഖത്തു പ്രകടമായിരുന്നു.

ഉണങ്ങിവരണ്ട കണ്ടങ്ങളേയും വാടിയുണങ്ങിയ പുഴകളേയും പിന്നിട്ട് ഒരു കൊലയാളിയെപ്പോലെ വണ്ടി പായുകയാണ്.

ചീട്ടുകളി ശ്രദ്ധയിൽ മാത്രം കഴിയുകയാണ് ഒരു യാത്രക്കാർ. അമ്മിണിക്കുട്ടിയെപ്പോലുള്ള സുന്ദരിയായ അവൾ കരയുന്നത് അവരാരും കണ്ടില്ല. അവരെ അവരാരും ശ്രദ്ധിച്ചതുമില്ല.

അയാൾ മാത്രം അവളെ ശ്രദ്ധിച്ചു. അയാളെ മാത്രം അവളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നായിരുന്നു.

എന്തിനാണവൾ കരയുന്നത്. ഒരു കുട്ടിയുമൊത്തൊറ്റയ്ക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്നത് വിധവയായിരിക്കും., ആ കുട്ടിയുടെ നിലയോ? ഇതൊക്കെയറിയണമായിരുന്നു.

ചോദിക്കാനുള്ള ധൈര്യം മാത്രമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിമിഷങ്ങളോളം പിന്നിട്ടപ്പോൾ വണ്ടി സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നു. പലവർണ്ണം നിറച്ച കുട്ടകളുമായി ബാലന്മാർ വണ്ടിയ്ക്കുള്ളിൽ കയറി.

"ഇഡ്ഡലി" "വാഴപ്പഴം" "മുന്തിരി"

ബാലന്മാരുടെ താളാത്മകമായ ശബ്ദം കാതുകളിൽ മുഴങ്ങുകയാണ്.

“ഏത്ത് യ്ക്കാപ്പം” അയാളും വിളിച്ചു. താങ്ങിപ്പിടിച്ച കുട്ടയുമായി ബാലൻ വന്നു.

“നാലെണ്ണത്തിനൊരു രൂപാ” ചോദിക്കാതെതന്നെ വില പറഞ്ഞു.

വിസിൽ മുഴങ്ങി. വണ്ടി ചലിച്ചു തുടങ്ങി. പേഴ്സിൽനിന്നൊരു രൂപയെടുത്തുകൊടുത്തു. നാലെണ്ണം.

ഒന്ന് കൈയിലെടുത്തു. മൂന്നെണ്ണം ബാഗിലിട്ട് സീറ്റിനു താഴെ വച്ചു.

ആരോ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അമ്മിണിക്കുട്ടിയെപ്പോലുള്ള അവളുടെ കണ്ണുകൾ തന്നെ നോക്കിച്ചിരിച്ചു.

കുട്ടയിൽ നിന്നൊരെണ്ണമെടുത്തവൾക്കു നീട്ടി. കുഞ്ഞിക്കൈകൾ നീട്ടി അവളതു വാങ്ങാൻ ശ്രമിച്ചു.

“മോനു വേണ്ട....പിത്തം”

അവൾ മോനെയെടുത്തു മാറോട് ചേർത്തുപിടിച്ചു. അവന്റെ പിഞ്ചിളം ചുണ്ടുകൾ ചുവന്നു. പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. രണ്ടുകൈകളും നീട്ടി അയാളിലേക്കു വരുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

“ഇതു കുട്ടികൾക്ക് നല്ലതാണ്. ഒരെണ്ണം അവൻ തിന്നട്ടെ”

അയാൾ പറഞ്ഞു.

അയാളൊരെണ്ണമെടുത്തവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ നിന്നു. അവളൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. മണിക്കൂറുകൾ പലതും പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. സിന്ദൂരക്കുറി ചാർത്തിയ സുന്ദരിയായ സന്ധ്യ ഇരുളിന്റെ കരാളഹസ്തങ്ങളിലകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. മിന്നാമിനുങ്ങുപോലത്തെ കടകളിലെ വെട്ടത്തെ പിന്നിട്ടുകൊണ്ട് വണ്ടിയതിവേഗം പാഞ്ഞുപോയി.

ജാലകത്തിലൂടെ കടന്നുവരുന്ന കാറ്റിനു വല്ലാത്ത തണുപ്പുതോന്നി.

........വണ്ടി സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നു.

ചീട്ടുകളിക്കാൻ കൂടിയിരുന്നവരെഴുന്നേറ്റു. എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ടാകാമെന്നാണവരുടെ ഭാവം.

പലരും കരസ്ഥമാക്കിയതിന്നടിക്ക റസ്റ്റോറണ്ടിലേക്കിറങ്ങിപ്പോയി.

ഇതൊന്നുമറിയാതെ അവളുടെ മകൻ അയാളുടെ മടിയിലിരുന്ന് കളിക്കുകയായിരുന്നു.

“നമുക്ക് ചോറുണ്ണാം”

അയാളവനോടായി ചോദിച്ചു. എന്തോ മനസ്സിലാക്കിയതുപോലവൻ തലയാട്ടി.

ചോറും കറിയും നിറച്ച തട്ടുമായി വെയിറ്റർ വന്നു.

“രണ്ടു ചോറുവേണം”

വെയിറ്ററോട് പറഞ്ഞു.

ഒരു ട്രേ അയാളുടെ മുന്നിൽ വച്ചു. മറ്റൊന്നവൾക്കും........

“എനിക്ക് വേണ്ട”

ഇടക്കിടെ സാരിത്തുമ്പ് ശരിയാക്കുന്നതിനിടയിലവളും പറഞ്ഞു.

“അവിടെ വച്ചേക്കൂ....”

വെയിറ്റർ ട്രേ വച്ചിട്ടുപോയി.

അയാളവളെ നോക്കിയൊന്നു ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. “എന്തായാലുമതു കഴിക്കൂ”

ഒരു തമാശയെന്നോണമയാൾ പറഞ്ഞു.

അവളൊന്നു ചിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ ചിരി അവളുടെ മുഖത്തു പ്രകടമായിരുന്ന വേദനയിൽ മാഞ്ഞുപോയി.

മോനിക്കുട്ടൻ അയാളുടെ മടിയിലിരുന്നു. അയാളവനെ ചോറുവാരിക്കൊടുത്തു.

“മോനിങ്ങു വരൂ. അമ്മ ചോറു വാരിത്തരാം.” അവൾ പറഞ്ഞു.

കുഞ്ഞിക്കുട്ടനതു കേട്ടതായി നടിച്ചില്ല.

“മോനച്ഛനില്ലേ?”

അയാളവനോട് ചോദിച്ചു.

അവൻ തലയാട്ടിയതൊന്നാമാകെയെയു

Scanned with CamScanner

അവന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞു.

"മോൾ അമ്മയുടെ പേരെന്താ....?"

അയാളവളെയൊളികണ്ണിട്ട് നോക്കി. അവളയാളെയും.

വേണുവിന്റെ പഴയ പൂർണിമ ഒരു ഖണ്ഡം അവളിൽ വ്യക്തമായി. ആ ഖണ്ഡ യവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിന് മാറ്റുകൂട്ടിയതുപോലെയായാൾക്കുതോന്നി.

"ചോറിനിയും വേണോ?"

"വേണ്ട......"

അവൾ പറഞ്ഞു.

നിമിഷം കൊണ്ട് കെട്ടിപ്പടുത്ത ഒരു കൊച്ചു കുടുംബജീവിതം ആ വണ്ടിക്കുള്ളിൽ രൂപം കൊണ്ടു. വർഷങ്ങളിലൂടെ വാർത്തെടുത്ത കുടുംബജീവിതത്തെക്കാൾ സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും ആ നിമിഷങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

..........ഊണുകഴിഞ്ഞു. നേരമിരുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. സഹയാത്രക്കാർ ഊണുകഴിയുന്നു. മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെയകറ്റാനും അടുപ്പിക്കാനുംവേണ്ടി വണ്ടി പാഞ്ഞുതുടങ്ങി. പിള്ളക്കളിക്കാർ വീണ്ടും കളിതുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

ഉറങ്ങണ്ടെ...കുട്ടിയെ ഉറക്കണ്ടേ.

അവൾ അയാളുടെ മടിയിലിരുന്ന കുട്ടിയെ എടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

"ഉറക്കം വരുന്നില്ല. മറുപടിപറയാനൊന്നുമില്ല."

"എന്തിനാ?"

അവൾ ചോദിച്ചു.

"കുട്ടിയുടെ അച്ഛന്റെ പേരു"

അവൾ മുഖം തിരിച്ചു. എങ്ങുനിന്നോ ഒരു വേദനയുടെ കരിനിഴൽ ആ മുഖത്തു പ്രകടമായി. കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ ഉരുണ്ടു താഴെ വീണു.

"എന്താണ് കരയുന്നത്" കുട്ടിയുടെ അച്ഛൻ മരിച്ചുപോയോ.

അയാൾ തിരിഞ്ഞിരുന്നു.

മരിച്ചുപോയി.

സാരിത്തുമ്പുകൊണ്ടവൾ കണ്ണുനീർ തുടച്ചു.

എന്താണ്........?

അയാൾ ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു.

"ലാബട്ടറി ടെക്നീഷ്യനായിരുന്നു. ലാബട്ടറിയിൽ സ്ഫോടനമുണ്ടായി."

അത്ര പറഞ്ഞുതീർപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി.

ഒരു നിമിഷമയാൾ നിശ്ചലനായിരുന്നു. പിന്നെയവളൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അനിശ്ചിതത്വ വിരാമമിട്ടു.

"എവിടെയാണ് വീട്?"

"തൃശൂർ"

അവൾ പറഞ്ഞു.

"തൃ........തൃശൂർ" ആ ശബ്ദം അയാളിൽനിന്നും അവ്യക്തമായി പുറത്തേയ്ക്കു വന്നു.

"തൃശൂരെവിടെ?"

"ദയവുചെയ്തു കൂടുതലായൊന്നും ചോദിക്കരുതു".

അതുപറഞ്ഞിട്ടവൾ കാൽമുട്ടിൽ തലചായ്ച്ചിരുന്നു തേങ്ങിത്തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു.

"അമ്മിണിക്കുട്ടി"

അയാളറിയാതെ ശബ്ദിച്ചുപോയി.

ആ ശബ്ദം കേട്ടവളൊന്നു ഞെട്ടിയതുപോലെയായാൾക്കു തോന്നി.

തനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു തന്നെയാത്രയാക്കിയ അമ്മിണിക്കുട്ടി.

അവൾ........

.......ഒരിക്കലും അവളായിരിക്കയില്ല. മറ്റൊരു പുരുഷനെ വിവാഹം കഴിക്കാനവൾ പ്രേരിതയാവുകയില്ല.

എങ്കിൽ........

തന്നോടെന്തും വ്യക്തമായിപ്പറയാത്തതെന്തായിരിക്കും. നിമിഷനേരത്തെ പരിചയം മൂലം അവളുടെ ജീവിതചരിത്രം തന്നോടു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ? അതോർത്തയാൾ ആശ്വസിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

എങ്കിലും അയാളുടെ മനസ്സിൽ എന്തൊക്കെയോ ചിന്താശകലങ്ങളുരുണ്ടു കൂടുകയായിരുന്നു.

Scanned with CamScanner

അമ്മിണിക്കുട്ടിയെപ്പോലുള്ള അവളുടെ ഓമനക്കുട്ടൻ അയാളുടെ മടിയിൽ കിടന്നുറങ്ങിയതറിഞ്ഞില്ല. അസ്വസ്ഥമായ ചിന്തകളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞ് അയാളും ചാരിയിരുന്നുറങ്ങി.

അപ്പോഴും അവരുണർന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഉറങ്ങാനും മറ്റും "കളി" ശൈലിയിൽ മാത്രം കഴിയുകയാണ് സഹയാത്രക്കാരിൽ പലരും, ചിലർ ഉറക്കം പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

...................നീണ്ട നിമിഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അവൾ തലയുയർത്തി അയാളെ നോക്കി. അയാൾ ചാരിയിരുന്നുറങ്ങുന്നു. മടിയിൽ അവളുടെ കുട്ടിയും. കണ്ണിമയ്ക്കാതെ അവളല്പനേരമങ്ങനെ നോക്കിയിരുന്നു. അവളുടെ മനസ്സിന്റെ തിരശ്ശീലയിൽ ഭൂതകാലസ്മരണകളുടെ നിഴലുകൾ പതിഞ്ഞുതുടങ്ങി.

...........അന്നൊരു രാത്രിയിൽ ആ മടിയിൽ തലവച്ചുകിടന്ന് എത്രയോ സ്വപ്നങ്ങളാണ് നെയ്തുകൂട്ടിയത്.

ഗോപിയേട്ടൻ തിരിച്ചുവരുന്നതു വരെ കാത്തിരിക്കാം!

ആ മടിയിൽക്കിടന്ന് പറഞ്ഞ വാഗ്ദാനം പാലിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നുപോലും അറിയില്ല. വീട്ടുകാരുടെ നിർബ്ബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിയതല്ലല്ലോ.

ഗോപിയേട്ടൻ എട്ടുവർഷത്തിനു ശേഷം നാട്ടിലേയ്ക്കു പോകുന്നു. അമ്മിണിക്കുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ.

ഗോപിയേട്ടാ അങ്ങയുടെ യാത്ര വിഫലമാണ്. അമ്മിണിക്കുട്ടി ഭാര്യയാണ്. ഭർത്താവ് മരിച്ച വിധവ. അമ്മിണിക്കുട്ടിയുടെ മണിക്കുട്ടനാണ് ഗോപിയേട്ടന്റെ മടിയിൽ കിടക്കുന്നത്. ഇതറിഞ്ഞാൽ ഗോപിയേട്ടൻ അമ്മിണിക്കുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കുമോ?

ഒരു നിമിഷംകൂടി അതു നോക്കിയിരിക്കാനവൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അവൾ കണ്ണുപൊത്തിക്കരഞ്ഞു.

.............അയാളുടെ മടിയിൽനിന്നു കുട്ടിയെയെടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. കുട്ടിയുടെ മാറിൽ കിടന്ന അയാളുടെ കൈയ് പിടിച്ചുവച്ചു മെല്ലെയകറ്റി. അയാളുണർന്നു....

അവളുടെ സാരിത്തുമ്പ് ഊർന്ന് അയാളുടെ മടിയിലേയ്ക്കു വീണു. അയാൾ അതെടുത്തവളുടെ തോളിലിട്ടുകൊടുത്തു.

"കുട്ടിയെ ഇങ്ങുതരൂ"

അവൾ മടിയിൽനിന്നും കുട്ടിയെ എടുത്തു.

അയാളെഴുന്നേറ്റു.

അവൾ താഴെ വിരിച്ച കിടക്കയിൽ കുട്ടിയെ കിടത്തി. അയാളക്കിടക്ക വിരിച്ചുകൊടുത്തു.

അവൾ കുട്ടിയുമായി നിലത്തു കിടന്നു. അയാൾ സീറ്റിലും.

അയാളവളെയും അവളയാളെയും ഇടയ്ക്കിടെ വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

...കിഴക്ക് വെള്ളവീശിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ വണ്ടി കേരളക്കരയിലൂടെ പാഞ്ഞുപോകുകയായിരുന്നു.

പച്ചപ്പട്ടുവിരിച്ച വയലേലകളിലേയ്ക്കു നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല.

വണ്ടി തൃശൂർ സ്റ്റേഷനിൽ നിന്നു. സാധനങ്ങൾ പ്ലാറ്റ്ഫോമിലേയ്ക്കിറക്കി. അവളുടെ പെട്ടിയും കിടക്കയും പോർട്ടറെടുത്തുവച്ചു.

"ഞാൻ ടാക്സിയിൽ പോകുകയാണ്"

അയാളവളോടായി പറഞ്ഞു.

"ഞാൻകൂടി വരുന്നു"

"എവിടേയ്ക്ക്?"

"ഗോപിയേട്ടന്റെ കൂടെ"

"ങേ്ഹേ........"

അയാളൊന്നു ഞെട്ടി.

അവൾ കുട്ടിയെ മാറോടു ചേർത്തു പിടിച്ചു.

അവളുടെ മുഖമാകെ വാടി.

Scanned with CamScanner

അവരം കരയാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു.
അയാളുടെ സ്വപ്നങ്ങളികളും സൃഷ്ടി
കണ്ണുപോലെ തോന്നി. ആരൊക്കെയോ
പാടിപ്പിടഞ്ഞിൽ വഴുക്കിണറായപ്പോലും
ഇതൊരം താഴെയിരുന്നു.

"എന്തോട് ഞാനില്ല ഗോപാലേട്ടാ"
അവരം ഏതം. പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.
അവളുടെ ഏങ്ങൽ കണ്ണുനീർക്കണങ്ങളാം
മാനങ്ങളുടെ മാറിലൂടെയെ താഴേക്കു
വീണ. അയാളും കരഞ്ഞുപോയി.

വർഷങ്ങളായി മനസ്സിന്റെ ഉണി
യായിൽ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചിരുന്ന മോഹ
നസ്വപ്നങ്ങളുടെ മണിഗോപുരങ്ങളം ഇ
ടിഞ്ഞു തകർന്നുവീണതുപോലെയാണയാൾക്ക്
തോന്നി.

നിമിഷങ്ങളം കഴിഞ്ഞയാളുണ്
ണന്നു.

"അമ്മിണിക്കുട്ടീ"
അയാളം വിളിച്ചു.
"ഗോപാലേട്ടാ എനിക്ക് മാപ്പു തരൂ"
അമ്മിണിക്കുട്ടീ
വീണ്ടും അയാളുറിയാതെ വിളിച്ചു.

അവരം അയാളുടെ അടുത്തേക്കു
നീങ്ങിനിന്നു. അവളുടെ മാറോട് ചേർ
ത്തുനിന്നു മാനങ്ങൾ അയാളെ
നോക്കിച്ചിരിച്ചു. അയാളവളെ നേരെ
കൈയ്യ് നീട്ടി.

അവൾ അയാളുടെ കയ്യിലെത്തു
ചേർന്നു. അവനെ മാറോടണച്ചു മുഖ
മിയ കവിളിണകളിലൊന്നു തെരു ചുംബ
നം നൽകി.

അവളുടെ കവിളിണകളിലൂടെയ
പ്പോഴും കണ്ണുനീരൊഴുകുകയായിരുന്നു.
പരിസരം മറന്നയാളുടെ കൈയ്യ്
അവളുടെ കവിളിൽ തലോടി.

...എന്നു നാലു തുള്ളികളൊന്നിച്ചു
തെരു താഴെയ്ക്കു വീണു.

വേദന തളംകെട്ടിനിന്ന അവളുടെ
മുഖത്തൊരു പുഞ്ചിരി പൊട്ടിവി
രിഞ്ഞു.

തന്റെ പ്രിയതമയെ കഴിയാത്ത
അയാളവളുമൊന്നു നോക്കിനിന്നു
പോയി.

നൻസ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം അകറ്റാനും
അപ്പിക്കാനും വേണ്ടി അപ്പോഴും ഒരു
തെയ്യൻ അതിലെ പാഞ്ഞുപോകുക
യായിരുന്നു.

★★

ജനനം

എ. കെ. സുകുമാരൻ

ഇളംവെയിലിൽ വീണ മഞ്ഞുകണം. ജാലകത്തിലിൽ ഇരുന്നു ചുരുക്കുന്ന മുത്തശ്ശി. മാറിൽ പുസ്തകങ്ങളടുക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ മുറ്റമിറങ്ങുമ്പോൾ മുത്തശ്ശി:

"എന്തിനാ കുട്ടീ ഇന്ന് കോളേജിപ്പോണെ? അമ്മ സുഖല്ല്യാതിരിക്കണേന്ന് നിയ്യറിയില്ല്യേ?"

ഒന്നും പറയാതെ, തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ നടന്നു. മനസ്സിലെ ആഹ്ലാദം കാലുകൾക്കടിയിൽ, മുററത്തെ മണലിൽ ഞെരിഞ്ഞമർന്നു. അച്ഛനോട് വെറുപ്പുതോന്നി: അമ്മയോടും.

തിരക്കുള്ള ബസ്സിൽ തിക്കിക്കയറി. മുകളിലെ കമ്പിയിൽ തൂങ്ങിനിൽക്കുമ്പോൾ പുറകിൽ ദേഹമൊട്ടി ഉരസിനിൽക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികൾ. പെൺകുട്ടികളുടെ ചെറിയൊരു പുഞ്ചിരിക്കുവേണ്ടി വലിയ വിഡ്ഢിത്തം പറഞ്ഞ് സ്വയം ഉറക്കെ ചിരിക്കുന്നവർ.

കോളേജിന്റെ മുമ്പിൽ ബസ്സുനിന്നപ്പോൾ ഇറങ്ങി. ബെല്ലടിച്ചപ്പോൾ ക്ലാസ്സിൽ കയറി ഇരുന്നു. ഫസ്റ്റവർ എന്താണ്? ഇംഗ്ലീഷല്ലേ? അതോ ബോട്ടണിയോ? സവിതയോട് ചോദിച്ചു:

"ഈ അവ്വര് എന്താണ് കുട്ടീ?"

"മലയാളം"

സാറു വന്നപ്പോൾ എഴുന്നേററു.

—ഇപ്പോൾ അച്ഛൻ ഡോക്ടറെയും കൂട്ടി വന്നിരിക്കും. അമ്മയുടെ നിലവിളി കേട്ടിട്ടുണ്ടാകും. മഴ പെട്ടെന്നു തോർന്നപോലെ. പിന്നെ അതേശക്തിയിൽ പെയ്യുന്ന മഴപോലെ......

സുനന്ദ തോളിൽ പിടിച്ചുകുലുക്കിയപ്പോഴാണ് അറിയുന്നത്: സാറ് അററൻഡൻസ് എടുക്കുകയാണ്. എഴുന്നേററുനിന്ന് ഹാജരു പറഞ്ഞു.

വിശ്വസാഹിത്യകാരനായ ടോൾസ്റ്റോയിയെക്കുറിച്ച് സാറ് പ്രസംഗിച്ചു- കുറച്ചുനേരം ശ്രദ്ധിച്ചു. ശ്രദ്ധ പതുക്കെ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ അറിഞ്ഞില്ല.

—ഡോക്ടർ ഇപ്പോൾ വന്നുകാണുമോ? അച്ഛൻ തിരിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ടാകുമോ? മുത്തശ്ശിയുടെ നിസ്സഹായം സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ കിടക്കയിൽനിന്നും എഴുന്നേററുപോയതാണ് അച്ഛൻ, ഡോക്ടറെ വിളിക്കാൻ.

പൊട്ടിച്ചിരി. ആൺകുട്ടികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉയർന്ന കൂക്കുവിളികൾ. ആകാംക്ഷയോടെ സുനന്ദയോടു ചോദിച്ചു:

"എന്താണ്?"

"ടോൾസ്റ്റോയി അറുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ പതിമൂന്നു കുട്ടികളുടെ പിതാവായിപോലും! എന്നിട്ടും കഴിഞ്ഞില്ലത്രെ!"

സാറു തുടർന്നു:

"മനശ്ശാസ്ത്രം പറഞ്ഞതുപോലെ, ലൈംഗികദാഹം നിയന്ത്രിക്കാൻ ടോൾസ്റ്റോയി മരണംവരെ ശ്രമിച്ചിരുന്നു എന്നതിന് ഈ ഒററ ഉദാഹരണം മതി. അദ്ദേഹം തന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ മാംസ

മരണത്തെക്കുറിച്ച് സ്വയം സങ്കല്പിക്കുന്നതു്......"

"അന്നു പറഞ്ഞ ത്രികോണമുണ്ടായിരുന്നില്ലേ, സാർ?"

പൊട്ടിച്ചിരികൾ, കുശലിളികൾ. —കഴിഞ്ഞവാസം. സ്വപ്നങ്ങളോ ടെ പിറന്നാളിൽ അമ്മ തന്റെ മാറിലെ വയറ്റായി സ്വന്തം വച്ചുവിളമ്പി. അന്നും നെയ്യുതിരിയ അസ്വസ്ഥതയായിരുന്നു അവിവും. അന്ന് രാവിലെ ബാലേട്ടൻ ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഒടുവിൽ സന്ധ്യയോടെ വന്നുകയറിയതു്.

ഉച്ചവരെ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് ക്ലാസ്സിലിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്ക് ചിറപ്പന്തി കൊണ്ടു് വീട്ടിലേക്കു നടന്നു. രാത്രി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഓലപ്പുരകൾ, നദിയോട് ചേർന്നുപോകുന്ന നടപ്പാതയിലൂടെ—

ആലുവാപ്പുഴയിലെ പുണ്യജലം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു് ഒഴുകുന്ന നദി. നിറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു് മറിക്കുന്ന അതിലെ ഓളങ്ങൾ. വെയിലിൽ ഉണങ്ങിയതു് നിച്ഛായുകളായി മാറുന്ന, പൽകാലങ്ങളു് കലങ്ങിമറിഞ്ഞു് മൺതിട്ടകളെ ഇടിച്ചു വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു് കരകവിഞ്ഞു് ഒഴുകുന്ന നദി. ഈ നദി എന്റെ ദുഃഖമാണു്, എന്റെ വേദനയാണു്......എന്റെ........ എന്റെ........

ഇരുട്ടുകൾ കയറുമ്പോൾ വരാന്തയിൽ കിടക്കുന്ന അച്ഛൻ. സ്വന്തം മുറ്റി യിൽ കമിഴ്ന്നു്, ബോധമറ്റു് കിടക്കുകയാണു്. അന്തരീക്ഷത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്ന മദ്യത്തിന്റെ ഗന്ധം. അതിൽ ആർത്തുപാറുന്ന ഈച്ചകൾ. ഗന്ധം സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ അവൾ അകത്തേക്കു നടന്നു.

അമ്മയുടെ മുറിയുടെ അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വാതിൽ. ഉള്ളിൽനിന്നും തേങ്ങൽ, അലിഞ്ഞലിഞ്ഞു് ഇല്ലാതായിത്തീരുന്ന രോദനം. വേദനയെ കടിച്ചമർത്താനുള്ള ശ്രമം.

ത്തിൽ കാലംനീട്ടി ഇരിക്കുന്ന ഞെട്ടിയെഴുന്നേറ്റ് ചോദിച്ചു:

"ഡോക്ടർ വന്നില്ലേ?"

"ഏയ് നോ! ഓ, അവൻ വിളിക്കാൻ പോയതല്ലേ ഉള്ളൂ. കള്ളുംകുടിച്ച് വന്ന കൊണ്ടാണ്! ഇപ്പ ഞാൻ ബാലനെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടുണ്ട്."

ബാലേട്ടൻ വന്നോ? രാവിലെ അമ്മയ്ക്കു സുഖമില്ലാതിരുന്നപ്പോൾ ഇറങ്ങിപ്പോയതാണു് ബാലേട്ടൻ. വേദനയ്ക്കു കാരണമറിയാൻ, അസ്വസ്ഥതകളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ഇറങ്ങിപ്പോയ ബാലേട്ടൻ—

സ്വന്തം മുറിയിൽ പോയി, മേശയിൽ കൈകുത്തി തലകുമ്പിട്ട് അവളിരുന്നു. പുറത്തു് കാറിന്റെ ഡോർ ശക്തിയായി അടയുന്ന ശബ്ദം. ഡോക്ടറായിരിക്കും.

അമ്മയുടെ മുറിയുടെ വാതിൽ തുറക്കുന്നതിന്റെ പ്രതിഷേധം കലർന്ന ശബ്ദം: വീണ്ടും വാതിൽ അടയുന്നതിന്റെയും.

ബാലേട്ടൻ മുറിയിൽ വന്നപ്പോൾ അവൾ എഴുന്നേറ്റു.

"നീ എപ്പ വന്നു?"

"കുറച്ചായി"

ബാലേട്ടൻ പോയപ്പോൾ കസേരയിലിരുന്നു് നോട്ടുപുസ്തകമെടുത്തു് മറിച്ചുനോക്കി. പണ്ടെന്നോ താൻ കുറിച്ചിട്ടുള്ള മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കവിത പല ആവർത്തി വായിച്ചു.

അവളുടെ മനസ്സിൽ കടൽ ഇരമ്പി. തിരമാലകൾ പാറകളിൽ തലതല്ലിത്തകർന്നു. സഹസ്രഫണങ്ങളും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു് തിര കരയിൽ ഓടിക്കയറി. മണ്ണുകവർന്നു്, വൃക്ഷങ്ങളും കവർന്നു്, കടലുകൾ കവർന്നു്, മനുഷ്യരെ, മൃഗങ്ങളെ കവർന്നു്, കവർന്നുകവർന്നു് കടലിലേക്കു് മടങ്ങി. അതിൽ സത്യത്തെ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ച് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. പിന്നെ കാന്ന മണ്ണ് മരണത്തിനു കൂട്ടി.

ളവരുടെ കരയുണ്ടായി. എന്നിട്ടും ആസ്യ മ്മാരുടെ ഉറക്കെ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട് കടൽ പൊളിഞ്ഞു. യുഗങ്ങളായി വേദന ചുമക്കുന്ന കടൽ. അനാദിയായ കാലം മുതൽ ഉരുകും പേറുന്ന കടൽ........

പെട്ടെന്ന് തളത്തിൽ വാതിൽ തുറന്ന ശബ്ദം. അകത്തുനിന്ന് ആരോ പറഞ്ഞു.

"കാപ്പി പുട്ടവെള്ളം വേണം."

അടുക്കളയിലേയ്ക്ക് ആരോ പുതിയിൽ പോകുന്ന ശബ്ദം. വെള്ളവുമായി ചെമ്പുപാത്രത്തിലേയ്ക്കും. വീണ്ടും കനത്ത നിശ്ശബ്ദത!

തലകുമ്പിട്ട് വീണ്ടും കിടന്നു. വളരെ നേരം കഴിഞ്ഞു. പെട്ടെന്നുള്ള കരച്ചിൽ കേട്ട് തലപൊന്തിക്കുമ്പോഴും, പുറത്ത് എറിഞ്ഞടങ്ങിയ പകൽ.

"ങ്ങേ....ങ്ങേ....ങ്ങേ...."

പായയിൽ തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു ചോരക്കുഞ്ഞിന്റെ രൂപം നിമിഷനേരം മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു.

—ഇപ്പോഴും പുറത്ത് മഴ പെയ്ത് ഉണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ മരുഭൂമിയിലൂടെ! എന്റെ ദേശാടനത്തെ ഓർപ്പിച്ച്, കണ്ണീർക്കുടത്തെ ഒരു അതിഥിപോലെ, കുഞ്ഞിന്റെ കല്യാണ ത്തിന്റെ ദിവസം, വെയിലിൽ പെയ്യുന്ന മഴപോലെ........

പള്ളിയിലെ ഏഴുമണിയുടെ തളരാതുള്ള ഘോഷം. മുഴങ്ങുന്ന പള്ളിമണി ശബ്ദത്തിൽ കലർന്നു ഡോക്ടർ.

"ഇതു ആദ്യ പ്രസവമല്ലേ, ഇതു കിടിയ" ഒരു പെണ്ണ്. ഒരു ജീവൻ തുടിച്ചു........ഇതു കടിച്ചാൽ എന്ത് പക്ഷേ നമുക്ക് ആശ്വസിക്കാം..."

ഡോക്ടർ നടന്നു. ഇരുണ്ട പ്രകാശത്തിൽ ഒരു കറുത്ത നിഴൽപോലെ. അവളുടെ നോക്കിനില്ക്കുമ്പോഴും കണ്ണുകളിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിയ കണ്ണുനീർത്തുള്ളി. അവൾ സന്തോഷിച്ചു, ദുഃഖിച്ചു, ഏങ്ങി...നൊന്തു...ആശ്വസിച്ചു...

"ങ്ങേ....ങ്ങേ....ങ്ങേ...."

പുതുജീവന്റെ ഉയിർപ്പ്, അകത്ത് മുറ്റത്തിലെ ഇരുണ്ടതിലുള്ള കരച്ചിൽ.

●●

DELUXE DRESS HOUSE

Thevara – COCHIN-13.

Tailors, Readymade Garment Makers
Dryers X Dry Cleaners

"SERVICE IS OUR MOTTO"

Telephone: 24700 Telegrams: "PAPER"

ISMAIL & DEVASSY

MERCHANTS & AGENTS

P. B. No. 95 Bazaar Road
MATTANCHERI, COCHIN-2.

Sole Distributors for: THE TITAGHUR PAPER MILLS CO., LTD.
THE GANGES PRINTING INK FACTORY LTD.

PARTNERS: M. ISMAIL, A. L. DEVASSY

"നവാഗതൻ"

ശശിധരൻനായർ, വി. എ.
II P. D. C.

സത്യം മുഖം മറയ്ക്കാതെ വരുന്നൊരാക്ഷ്
നിഷ്പന്നനാം നിന്റെ പാദമുദ്ര തേടിപോയ്
പൊന്നൊരയോടല്ല പൊതിഞ്ഞുസൂക്ഷിച്ച നിൻ
മന്നിലെ കാപട്യമണ്ഡലങ്ങളൊക്കെയും
കെട്ടഴിച്ചില്ലാം കണ്ടെത്തിടുവാ—
നിത്യതീർത്ഥയാത്രയിൽ സത്യം കൊതിക്കയാം.
നിന്റെ സമ്പാദ്യവും കീർത്തിയും മോടിയും
നിന്റെയഹന്തയും സ്വാതന്ത്ര്യമോഹങ്ങളും
സത്യം വിശദമായ് വിറ്റുതിന്നും ചെന്നു
സത്യഫലങ്ങളറിയാൻ കൊതിക്കയാം
എന്താണൊഴിഞ്ഞിരുന്നാൽ ശയ്യതിയിൽ
"മന്ത്രിതല"ത്തിൽ പ്രചാരകർ പോകയോ
വേണ്ട, വേണ്ടയോ മരിച്ചുപോയ് മന്ത്രിമാർ
ആദ്യക്ഷണം, സത്യദർശനവേളയിൽ.
സത്യവിരോധികൾ ഒട്ടനേകം വെറും
കെട്ടുകഥകൾ പറഞ്ഞുമോഹിക്കെ
സത്യം മരിച്ചുപോയിന്നലെ കണ്ട രാ—
ത്രിയിൽ — സത്യമെന്നാണോതിടും ചിലർ.
ഒട്ടും മുഖം കനിയാതെ നിർലജ്ജമാ—
യൊരൊട്ടനോക്കു സാധിതമാത്മമായ്
ഇപ്രപഞ്ചത്തിലെ ശാശ്വത സത്യത്തെ
യുപ്പിടി നഗ്നമായ് കാണും നിൻ പാടവം!

● ●

With the best compliments from:-

CRYSTAL SANITARY WARES

MARKET ROAD ERNAKULAM COCHIN-11

Dealers In :: All Sanitary Equipments.

Scanned with CamScanner

ടാജ് മഹൽ

ശശീന്ദ്രൻ. കെ. എസ്സ്.
Ist B. A. 1672

—"ഓ, അമ്മേ, എനിയ്ക്കിപ്പോൾ...."

— അമ്മയുടെ പൊട്ടിച്ചിരിയിൽ അയാളുടെ വാക്കുകൾ മുങ്ങി.

"—നിനക്കിപ്പോൾ കല്യാണം വേണ്ട, അല്ലേ—? അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കാരണംകൂടി പറഞ്ഞോളൂ, കുറച്ചുകൂടി കഴിയട്ടെയെന്ന്! അതല്ലേ ഫാഷൻ...."

"വിവാഹമൊക്കെ ആവശ്യമല്ല. എന്തിനാ തിരക്ക്"

അമ്മ നടന്നു മറയുന്നതിനിടയിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതയാൾ കേട്ടു — "വിവാഹം, ഒരു 'വഴിത്തിരി'വാണ്. അതില്ലാതെ ആരുടെ ജീവിതവും സമ്പൂർണ്ണമായിത്തീരില്ല"

വിവാഹം!

ഭാര്യ!

മക്കൾ!

പുഞ്ചിരിക്കുന്ന.......!

സ്റ്റാഫ് റൂമിലിരുന്നപ്പോഴും ചിന്ത മുഴുവൻ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

അവസാനം അയാൾ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി.

"—കാമുകി, ഭാര്യ, മക്കൾ, പുഞ്ചിരിക്കുന്ന......!"

ലബോറട്ടറിയിലേയ്ക്ക് കടന്നപ്പോഴേയ്ക്കും കുളിർമയുള്ള ഒരു ചിരി അയാളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. [illegible] പൂവിതളുകൾപോലെ വിടരുന്ന കുളിർമയുള്ള ചിരി. മാദകമായ ചിരി. ആ ചിരി അയാളെ വശീകരിച്ചുകളഞ്ഞു.

അയാൾ ഒരു നിമിഷം സ്തബ്ധനായി നിന്നു. മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നത് അമ്മ പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ്.

—വിവാഹം ഒരു വഴിത്തിരിവാണ്—

[illegible] പൂവിതളുകൾപോലെ വിടരുന്ന ഈ കുളിർമയുള്ള ചിരിയാണെന്റെ വഴിത്തിരിവോ—

അയാൾ സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചു. അവൾ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയാണ്. താനവളുടെ അദ്ധ്യാപകനും.

വിദ്യാർത്ഥിനി അദ്ധ്യാപകനെ പ്രേമിക്കുക! അദ്ധ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥിനിയെ പ്രേമിക്കുക!!

അവസാനം, വികാരത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വിവേകം വഴിമാറിക്കൊടുത്തു.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനി അദ്ധ്യാപകനെ പ്രേമിച്ചു! ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ വിദ്യാർത്ഥിനിയെ പ്രേമിച്ചു!!

ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ക്ലാസ്സുമുറിയിലെ ബ്ലാക്ക് ബോർഡിൽ രണ്ടുചിത്രങ്ങൾ തെളിഞ്ഞിരുന്നു.

—ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയുടേയും അദ്ധ്യാപകന്റേയും!

ചിത്രങ്ങൾ ഭിത്തിയിലും, ലബോറട്ടറിയിലെ ആസിഡു നിറച്ച കുപ്പികളിലും ഒട്ടിക്കപ്പെട്ടു.

അനാഥികം. കലങ്ങിമറിഞ്ഞ കാററിൽ പൂച്ചക്കുട്ടികളെപ്പോലെ കരഞ്ഞുപിടിച്ചു മുട്ടി മുരളുന്ന കറുത്ത ആകാശം.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനിയും അദ്ധ്യാപകനും കോളേജിൽനിന്നും ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു.

അനാഥികം. ശാന്തമായി. വെള്ളപ്പൊക്കങ്ങൾപോലെ മേഘകീറുകൾ നീന്തിനടക്കുന്ന തെളിഞ്ഞ ആകാശം.

ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ട കാമുകൻ വഴിയിൽ അലഞ്ഞുനടന്നു.

കാമുകിയുടെ വീട്ടിൽ വിവാഹാലോചനകൾ കടന്നുവന്നു.

ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ സ്വർണ്ണലിപികളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു കല്യാണക്കുറി കാമുകനു കിട്ടി.

ഒരു പ്രേമബന്ധം തകർന്നു............

കാമുകിയുടെ വിവാഹത്തിന് കാമുകൻ ഒരു മനോഹരമായ വിവാഹസമ്മാനം അയച്ചുകൊടുത്തു. ഷാജഹാൻ മുംതാസിന്റെ സ്മരണയ്ക്കുവേണ്ടി പണികഴിപ്പിച്ച സുന്ദരമായ ശവകുടീരത്തിന്റെ മാതൃക.

...പറന്നുപോകുന്ന സ്കൂട്ടറിന്റെ പിന്നിൽ കാമുകി. ഭർത്താവിനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്" കാമുകൻ [illegible]

'Wanted' — എന്നെഴുതിയ കോളം കാമുകൻ വായിച്ചു.

അപേക്ഷകൾ നാലുദിക്കിലേ[illegible] പറന്നുപോയി.

അപേക്ഷകളിൽ ഒന്ന് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. കാമുകൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി.

ഫാക്ടറിയിലെ പുകക്കുഴലുകൾ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിയന്ത്രിച്ചു. പുതിയതും ഫലപ്രദവുമായ രാസവളങ്ങളും ഫാക്ടറിയിൽനിന്ന് പുറത്തിറങ്ങി.

അയാൾ വീണ്ടും മകനെ [illegible] "പുത്തരി"ലിരുത്തി മകനെ [illegible]

മകൻ ആലോചിച്ചു. അവസാനം അയാൾ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തി.

"...ഭാര്യ, മകൻ, ചുവന്ന ത്രികോണം............"

▽

സമീപിക്കുക!!!

HOTEL ESPO

COCHIN-13. THEVARA

ചായ, കാപ്പി, ബോൺവിറ്റ, നെസ് കഫെ, ഓവൽടിൻ, ഹോർലിക്സ്, ഡ്രിങ്ക്സ് മറ്റിനങ്ങളും.

ഹോട്ടൽ എസ്പോ

ഫോട്ടോഗ്രാഫി സംബന്ധമായ എല്ലാവിധ ജോലികളും കൃത്യസമയത്തിന് നല്ല രീതിയിൽ ഭംഗിയായി ചെയ്തുകിട്ടുവാൻ

സമീപിക്കുക

കുമാർ സ്റ്റുഡിയോ

പുളിക്കൽ ബിൽഡിംഗ്, പള്ളിമുക്ക്, എം. ജി. റോഡ്, എറണാകുളം-16

പെരുമാററത്തിലെ രഹസ്യം

കൊച്ചപ്പൻ വി.
സെക്കൻഡ് ബി. കോം.

പെരുമാററത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാകുന്നതു്. മററുള്ളവരുടെ ആവശ്യം അറിഞ്ഞു് അതിനെ ആദരിച്ചുകൊണ്ടു് നിങ്ങളുടെയും അവരുടെയും ആവശ്യങ്ങളൊക്കെ് യുക്തമായ രീതിയിൽ ഒപ്പം സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിലാണു് നിങ്ങളുടെ യുക്തവും ശ്രദ്ധേയമായ കഴിവു്. എമേഴ്സൺ പറയുകയാണു് "ഞാൻ കാണുന്ന മാരോരുത്തരും ഏതെങ്കിലും ഒരുകിൽ മററാരു തരത്തിൽ എന്നേക്കാൾ മേന്മയുള്ളവരാകുന്നു. അതിനാൽ അവരിൽനിന്നും പലതും ഞാൻ പഠിക്കുന്നു." എമേഴ്സനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതാണു് സ്ഥിതിയെങ്കിൽ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചു് പറയാനില്ലല്ലോ? സ്വകീയമായ പ്രകൃതവും സ്വഭാവം നിർത്തിവെച്ചു് എമേഴ്സനെപ്പോലെ മററുള്ളവരെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കു! മററുള്ളവരുടെ നല്ല വശങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു് അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കു! നമ്മുടെ വാക്കുകൾ മററുള്ളവർ ശ്രവിക്കണമെങ്കിൽ — നമ്മെ കാണുന്നതിലും, അതിനെ പ്രശംസിക്കുന്നതിലും നിർല്ലോഭം പരിപാലിക്കണം!

1. ഇതിനു കഴിവുള്ളവർക്കു് ലോകം കീഴടങ്ങുന്നു
അല്ലാത്തവർ ഒററപ്പെടുന്നു......!!

നമുക്കെല്ലാവർക്കും പാർക്കുന്നിടം പാലോ... എല്ലാവരും ഇഷ്ടമാണല്ലോ! എന്നാൽ മത്സ്യത്തെപ്പിടിക്കാൻ ചൂണ്ടയിടുമ്പോൾ ഇഷ്ടമായതൊക്കെ ഇരയായി ഉപയോഗിക്കാറില്ലല്ലോ. അതായതു് മത്സ്യത്തിനു് ഇരകൊള്ളുമ്പോൾ അതിന്റെ ഇഷ്ടമാണു് നോക്കുന്നതു്. അല്ലാത്തവർക്കു നമ്മുടെ പ്രയത്നം നഷ്ടത്തിലാവും. മറ്റുള്ളവരെ സ്വാധീനിക്കേണ്ടിവരുമ്പോഴും ഇതാണു് — ഓർക്കേണ്ടതു്. "ആവശ്യക്കാരനു് ഔചിത്യമില്ല" എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. പുകവലിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ അനുജനെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ "അരുതു്" കല്പിച്ചുകൊണ്ടു കാര്യമില്ല! ഒരായിരം ഉപദേശിച്ചാലും അവന്റെ മനസ്സിൽ പതിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ അപ്രത്യക്ഷമായി സ്വയം പ്രയോഗിക്കുന്നതായാൽ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയും! ആവശ്യത്തിൽ നിന്നു മാത്രമേ പ്രവർത്തനം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. മററുള്ളവരെക്കൊണ്ടു് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തദ്കാര്യത്തിൽ അവരുടേതായ എന്തെങ്കിലും താല്പര്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. സ്വകീയമായ ആവശ്യം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ പ്രവർത്തനത്തിനു് യാതൊരു വിശേഷപ്രേരണയും ആവശ്യമായി വരുന്നില്ല. മററുള്ളവരുടെ ചിന്താശക്തി ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിലും, അതിനെ സ്വന്തമായി സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കുന്നതിലുമാണു് വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യം—!

2. നല്ല പ്രതികരണം
സൃഷ്ടിക്കുവാനൊരു ഉപ്പുമാർഗ്ഗം

സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി ഹൃദയത്തിലെല്ലാം നിറഞ്ഞാലും പുഞ്ചിരിയിൽ

കൂടിയാണല്ലോ! മറ്റുള്ളവർക്ക് നിങ്ങൾ നല്കുന്ന പരിഗണനയുടെ നിദർശനമാണ് പുഞ്ചിരി. പുഞ്ചിരിക്കാൻ മനുഷ്യന് മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളുവെങ്കിലും, മറ്റു ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങൾ വഴി പുഞ്ചിരിക്കാനാവാത്ത കുറവ് നികത്തുന്ന ഒരു മൃഗം നായ മാത്രമാണ്!

"എന്റെ സ്നേഹിതന് യഥാർത്ഥ ബുദ്ധിയും വേണമെന്നില്ല. പക്ഷേ അയാൾക്ക് പുഞ്ചിരിക്കാനറിയണം. ചിരിക്കാനറിയാത്ത ഒരു ബിരുദധാരിയെക്കൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല." എന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിനെ ഇന്റർവ്യൂ ചെയ്തപ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ടതാണ് മേൽപറഞ്ഞ കാര്യം! നന്മയെന്നും തിന്മയെന്നും വ്യക്തമായി തരം തിരിക്കാവുന്ന ഒന്നുമില്ല. ചിന്തയുടെ പ്രതിഫലനമാണ് നന്മയും, തിന്മയുമെന്നാണ് ഷേക്സ്പിയർ പറയുന്നത്. "മനോധൈര്യംപോലെ സുഖവും, സന്തോഷവും അനുഭവപ്പെടുന്നു" എന്ന് അബ്രഹാംലിങ്കൻ പറയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഈ പരമാർത്ഥം അറിയുകയാണ്. "ദയാവായ്പില്ലാത്ത പുഞ്ചിരി കളിയാടുന്ന ഒരു മുഖം എത്ര വാതിലും തുറപ്പിക്കുന്നു" എന്ന ചൈനക്കാരുടെ പഴമൊഴിയും തെളിയിക്കുന്നത് ആത്മാർത്ഥമായ പുഞ്ചിരി അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നാണ്. പ്രസന്നമായ മുഖം, ആത്മാർത്ഥമായ പുഞ്ചിരി, പുറമേയുള്ള പ്രവൃത്തി, ഇവയെല്ലാം, ഇതും കാര്യങ്ങളും നല്ല പ്രതിച്ഛായ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ആവശ്യമാണ്.

ചിലരെക്കാണുമ്പോൾ, ചോദിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ തീർച്ച. മായക്കാഴ്ച നല്ലില്ലാത്ത മനസ്സിന് എന്തോ ചിരിക്കുന്നപോലെയാകുന്നു, കണ്ണുകളിലും, ചുണ്ടുകളിലും സ്നേഹനിർഭരമായ മന്ദഹാസം ഓടിക്കളിക്കും ചെയ്യുന്നു! "ആത്മാർത്ഥമായ പുഞ്ചിരിയുടെ വില!

3. ഇതു ചെയ്താൽ നിങ്ങൾക്ക് സർവ്വത്ര സ്വാഗതം ലഭിക്കും

സ്നേഹമാണഖിലസാരം എന്ന കവി വാക്യം മാറ്റിക്കൊണ്ട് ഇതിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി എങ്ങിനെ പ്രവൃത്തിക്കാമെന്നു നോക്കാം! ഒരാൾ ഏറ്റവും അധികം സ്നേഹിക്കുന്നത് ആരെയാണ്? അയാളെത്തന്നെയാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഞാൻ, ഞാൻ, എന്ന വാക്കാണ് എവിടെയും മുഴങ്ങുക. നിങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോയിൽ ആദ്യം നിങ്ങളുടെ കണ്ണ് പതിയുന്നതാരിലേക്കായിരിക്കും? തീർച്ചയായും നിങ്ങളുടെ നേർക്ക്. നിങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ നന്നായെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആ ഫോട്ടോ സ്വീകരിച്ചു എന്നുവരും. നാം അനുവർത്തിച്ചുവരുന്ന സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് നാം ഏറ്റവും സ്നേഹിക്കുന്നത് നമ്മെത്തന്നെയാണ്. എല്ലാവരും ഈ തത്വം അംഗീകരിക്കാറുണ്ട്. സ്വയം സ്നേഹം എന്നത് എത്രമാത്രം സ്വാർത്ഥമാകും. അതുകൊണ്ട് നാം അതു സ്നേഹിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാർ തമ്മിൽ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ആരാണാദ്യം സംസാരിക്കേണ്ടതെന്ന് സംശയിച്ചാൽ സംഭാഷണം തന്നെ നടന്നില്ലെന്നുവരാം. "എന്തുകൊണ്ട് ഞാൻ സംസാരിക്കണം, അയാൾക്ക് പാടില്ലേ" എന്ന് ഓരോരുത്തരും മനസ്സിൽ ഉണർന്നാൽ മിണ്ടാതെ കടന്നുപോകേണ്ടിവരും! ആരായാലും ആദ്യം ഒരാൾ സംഭാഷണം ആരംഭിക്കണമല്ലോ. എന്നാൽ അതു ഞാനാകട്ടെ എന്ന് ഓരോരുത്തരും കരുതിയാൽ എത്ര വേഗം സംഭാഷണമാകും. നാം പ്രതിപാദിച്ചുവരുന്ന തത്വങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ട ഘട്ടങ്ങളാണിതെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുകയാണ്. മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ച് താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവർ നമ്മെക്കുറിച്ചന്വേഷിക്കുന്നു.

വ്യാമോഹിപ്പിച്ചും ജനങ്ങളെ സ്വാധീനിപ്പിക്കാം. പലരും ഇപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ അന്ത്യം ദയനീയ പരാജയമായിരിക്കും. "നാം മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു" അവർ

നമ്മെ ബാധിക്കുന്നെങ്കിൽ മാത്രമാണ്" "ഉപകാരമില്ലാത്ത സാധനം ഓർമ്മയില്ല" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലും ഇതേ ആശയം തന്നെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

4. എപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു? "ഇത് ചെയ്യില്ലെങ്കിൽ"—

മറ്റുള്ളവരുടെ പേര് ഓർമ്മിക്കുവാൻ നമ്മിൽ ചിലർ മിനക്കെടാറില്ലല്ലോ. അവർക്കതിനു സമയമില്ല. എപ്പോഴും കാരണം പറയുക — തിരക്കാണെന്നായിരിക്കും. ഒരു കാര്യം തീർച്ച, പ്രധാനമന്ത്രിയുടെയും, പ്രസിഡന്റിന്റെയും തിരക്കൊന്നും നമുക്കില്ലല്ലോ? ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കേവലം പേരു മാത്രം വിളിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു തൊഴിലാളിയും അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. തന്റെ നാമധേയം നിലനിർത്തുവാൻ വേണ്ടി എന്തു വിലകൊടുക്കുവാനും മനുഷ്യർ തയ്യാറാണ്. ഉന്നതരായ വ്യക്തികളിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള എഴുത്തുകൾ ചിലർ സന്ദർശനമുറിയിൽ മേശപ്പുറത്തു തന്നെ സൂക്ഷിക്കാറുണ്ടല്ലോ? വരുന്നവരും പോകുന്നവരും അറിയണമെന്നതാണ് ഉദ്ദേശം. അതിലൊരു പ്രത്യേക ആനന്ദം അവർക്കുണ്ട്. "ഇത് ഇന്നാളുടെ എഴുത്താണല്ലോ" എന്നെങ്ങാനും ഒരാൾ പറഞ്ഞാൽ മതി, പിന്നെ അതേക്കുറിച്ച് വർണ്ണനയാകും. "ഞാനും അദ്ദേഹവും സഹപാഠികളായിരുന്നു. ഇന്ന് അദ്ദേഹം ഉന്നതനായെങ്കിലും എന്നെ മറക്കുകയില്ല" എന്നിപ്രകാരമാകും വർണ്ണന. അതുമല്ല" വലിയവർ തങ്ങളെ അറിയുമെന്ന് പറയുന്നത് സാധാരണക്കാർ ബഹുമതിയായി കരുതുന്നു.

ഒരാളുമായി പരിചയപ്പെട്ടാൽ തീർച്ചയായും അയാളുടെ പേര് ഓർമ്മവെക്കണം. നെപ്പോളിയൻ മൂന്നാമൻ ചക്രവർത്തി അഭിമാനപൂർവ്വം പറയുകയുണ്ടായി "ഞാൻ സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരുടേയും പേര് ഞാൻ പറയാം. സംഭാഷണമദ്ധ്യത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ആ പേര് ഞാനത് മനസ്സിൽ പതിക്കുന്നു" എന്ന്. ഉന്നതരായ എല്ലാവരും ഇത് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പേര് ഓർക്കുവാൻ അത്ര പ്രയാസമൊന്നുമില്ല! മറ്റുള്ളവരിൽ ഒരു താല്പര്യമുണ്ടായാൽ ഇത് എളുപ്പമാണ്. നാം മറ്റുള്ളവരുടെ പേരുകൾ ഓർക്കുമ്പോൾ അവർ നമ്മുടെ പേരും ഓർക്കും. നമ്മുടെ പേര് ഓർക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ നാം അതുപോലെ ചെയ്യണമല്ലോ! "നല്ല പേര് ത്യാഗത്തിലൂടെ മാത്രമേ ലഭിക്കൂ" എന്ന് എമേഴ്സൺ പറയുന്നതോർത്താലും!

5. നല്ല വക്താവാകുവാൻ എളുപ്പവഴി:

നിങ്ങളോട് സംഭാഷണത്തിനു വരുന്ന ഒരാളെ ഏറ്റവുമധികം സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നത് സശ്രദ്ധമായ ശ്രവണമാണ്. സംഭാഷകൻ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനോ, കച്ചവടക്കാരനോ, സാഹിത്യകാരനോ — ആരുമായിക്കൊള്ളട്ടെ. ധാരാളം പരസ്യവും പ്രചാരവുമുള്ള ഒരു കടയിലെ കച്ചവടം അധഃപതിക്കുവാൻ ഒരു ക്ലാർക്ക് മതി. അയാൾ കടയിൽ വരുന്നവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കയേ വേണ്ടൂ.......

ഒരാൾ പറയുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കു കയറി വിലപ്പെട്ട തന്റെ അഭിപ്രായം പറയുന്നതിൽക്കവിഞ്ഞ മര്യാദകേട് മറ്റൊന്നില്ല. യാതൊരു വ്യക്തിയും അതിഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ചിലർ സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചാൽ അവസാനിപ്പിക്കയില്ല. അന്യന്മാരെയും സമയവും വെറുക്കുന്നു. പറയുവാൻ അവസരം കൊടുക്കുകയും കേൾക്കുവാൻ തയ്യാറാവുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ പറയുവാൻ അവസരമെടുക്കുമ്പോൾ ശ്രോതാവിനും പറയുവാനുണ്ടാകുമെന്നത് എപ്പോഴും ഓർക്കണം. മറ്റുള്ളവർ താല്പര്യമനുസരിച്ചായിരിക്കും അതു തിരിച്ചുകിട്ടുക. ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ ആവശ്യങ്ങളിലാണ് താല്പര്യം. അതും മറിച്ചും മനസ്സിലാക്കുന്നത്!

Scanned with CamScanner

[illegible] ഒരു [illegible] തിരിച്ചറിയുന്നതുപോലെ [illegible] [illegible] സംസാരിക്കുമ്പോഴും [illegible] സന്തോഷിക്കും, [illegible] ഐശ്വര്യം [illegible] [illegible]...!

6. എന്തുചെയ്യണം? "ജനത്തിൽ ജനപ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാൻ"

പരസ്യം പെരുമാറ്റത്തിൽ ഒരു നിയമം പാലിക്കരുത്. അല്ലാത്ത പക്ഷം തീരാത്ത ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാവും. എപ്പോഴും ഒരിക്കലും മറ്റുള്ളവരെ വ്യക്തിപരമായ ദുരഭിമാനത്തിലാക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കണം. മാത്രമല്ല ചോദ്യം ചെയ്യരുത്. പ്രാബല്യവാസനായ അടിച്ചമർത്തരുത്. മറ്റുള്ളവർ നിസ്സാരക്കാരാണെന്ന് ഒരിക്കലും കരുതരുതല്ലോ! എപ്പോഴും നാം ഇപ്രകാരം കരുതുന്നുവോ നമ്മുടെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ എണ്ണവും വലിപ്പവും കൂടുന്നു, മനോസുഖം വർദ്ധിക്കുന്നു!

യഥാർത്ഥയോഗ്യതക്ക് അംഗീകാരം കിട്ടേണ്ടതു് ഓരോരുത്തന്റെ ജന്മാവകാശമാണല്ലോ. നല്ലതിനെ ഉള്ളഴിഞ്ഞ് പ്രശംസിക്കുക. ഇത് പുഷ്പത്തിനുള്ള സൗരഭ്യമായി തരംതാഴ്ത്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ഒരിക്കലും കലർപ്പുചേർന്ന ഒരു കച്ചവടക്കാരനാകരുത്. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് എല്ലാവരുടെയും ആത്മാർത്ഥസ്നേഹം ലഭിക്കും. സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാൻവേണ്ടി സ്നേഹിക്കുക, സാധിക്കുന്നതാകുവാൻവേണ്ടി വിധേയനാകുക, മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയെ ആത്മാർത്ഥമായി അംഗീകരിക്കുക, നാം കാണുന്ന തെറ്റുകളിലും നമുക്കാരും താഴെയാണെന്ന് കരുതരുത്. ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ അവരും നമ്മെ കവച്ചുവയ്ക്കും. അതുകൊണ്ട് ഹൃദയപൂർവ്വ-

തിയായ മനുഷ്യനിലുള്ള ഏകകാര്യം വ്യക്തിത്വത്തെ അംഗീകരിക്കുകയാണ്; കഴിവുകളെ പ്രശംസിക്കുകയാണ്!

"എന്നെക്കാൾ താഴെ ആരുമില്ല; എല്ലാവരിൽനിന്നും എനിക്ക് പഠിക്കുവാനുണ്ട്" എമേഴ്സന്റെ ഈ വാക്കുകൾ ഓർക്കുക. തന്റെ കഴിവുകളെ [illegible] അംഗീകരിക്കപ്പെടാത്ത [illegible], ഒരാളിലുള്ള [illegible] [illegible] പ്രവർത്തിക്കുന്നു! [illegible] പ്രേരിതനാകുന്നു.

"അല്ലയോ, മനുഷ്യ, ചില്ലറ അധികാരം കിട്ടുമ്പോഴും നീ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നവയാകുന്നു" എന്നാണ് ഷേക്സ്പിയർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

നിങ്ങൾ പ്രേമിക്കപ്പെടുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ 15 സ്ത്രീകളുടെ പ്രേമം സമ്പാദിച്ച പ്രേമപുരുഷനായ ഒരു [illegible]മായി അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തിയശേഷം അദ്ദേഹം പറയുന്നത് പ്രേമിക്കപ്പെടുവാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഒരു സ്ത്രീയെ ഉള്ളഴിഞ്ഞ് പ്രശംസിക്കുമ്പോൾ അവൾ പ്രശംസകനെ പ്രേമിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതയാകുന്നു. അതുപോലെ പ്രശംസിക്കപ്പെടുന്ന പുരുഷനും. കുടുംബജീവിതം സന്തോഷപ്രദമാക്കുന്നതിൽ പ്രശംസയുള്ള അദ്വിതീയസ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കുവാനാണ് ഈ ഭാഗം കൂടി ചേർത്തത്. അല്ലാതെ നാളെമുതൽ പ്രേമക്കച്ചവടം നടത്തുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള യാതൊരാഗ്രഹവുമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കട്ടെ. വ്യക്തികൾ ചേർന്ന് കുടുംബം; കുടുംബങ്ങൾ ചേർന്ന് സമൂഹവും, സമൂഹം ചേർന്ന് രാഷ്ട്രവുമുണ്ടാകുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഹാർദ്ദമായ അംഗീകാരത്തിന്റെ ശക്തി മനസ്സിലാക്കി അത് കുടുംബജീവിതത്തിൽ പകർത്തി രാഷ്ട്രജീവിതം മേന്മയുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുവാൻ നമുക്കൊന്നിച്ച് ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കാം.....

○○

Scanned with CamScanner

മനുഷ്യാ നീ എങ്ങോട്ട്!

— കെ. എസ്. ബാപ്പക്കുട്ടി —

Mcom Previous

ഹേ! മനുഷ്യാ നീ ഒരതിശയം തന്നെ! എന്നിട്ട് നിന്റെ ആത്മസ്വരൂപം ഒന്നു കാണൂ! [illegible]

[illegible]

[illegible]

തിരിയ്യ ത്താന മണൽ, അസ്വസ്ഥനമ്പ ള്ളതും വിളയുന്ന മേഖലയും. ഇവി നൊട്ട് കിടപിടിക്കത്തക്ക മറ്റൊന്ന് സൗകര്യം. പിന്നെ എന്തിനെ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം ഒരു പ്രശ്നസംസ്ഥാനമായി മാറി എന്നന്വേഷിച്ചിറങ്ങുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അതിന് ഉപരിയായി പര ഭവാനന്ത മാത്രമല്ല. അതിവി പ്പത്ത ജനതാബോധവും. നമ്മുടെയ ക്കിയ പ്രശ്നം നമ്മൾത്തന്നെ പരിഹരിക്കണം. അതിനുവേണ്ടി സംഘടിക്കേണ്ട കാലം സമാഗതമായിരിക്കയാണ്.

ഇതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ നാംതന്നെ ആരായേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതും നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാണെന്ന് നാം ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. നാം നമ്മെത്തന്നെ ഈ അവസരത്തിൽ ഒന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഇവിടത്തെ പ്രധാന പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിലേക്ക് ഒന്ന് കണ്ണോടിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഇവിടെ വിദ്യ അഭ്യസിക്കാൻ താല്പര്യമില്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥികൾ, പഠിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത അദ്ധ്യാപകർ, പണിയെടുക്കാൻ ഒട്ടും തയ്യാറില്ലാത്ത തൊഴിലാളികൾ, സേവനമനോഭാവം തെല്ലുമില്ലാത്ത സർക്കാർ ജീവനക്കാർ, നേരും നെറിയുമില്ലാത്ത കച്ചവടക്കാർ, മനസ്സാക്ഷിയില്ലാത്ത മന്ത്രിമാർ, തങ്ങളുടെ കക്ഷിയുള്ളതു് സദാ സമയവും പാർട്ടിയുടെ ഇതുകളിൽ മാത്രം കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, പണത്തെ മാത്രം പാടുന്ന ഡോക്ടർമാർ, വിദ്യാഭ്യാസം വെറുതെ കച്ചവടച്ചരക്കാക്കി മാറ്റിയ വിദ്യാലയ ഉടമകൾ, സ്വഭാവമില്ലാത്ത രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ, രാഷ്ട്രീയം ഇല്ലാതാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗത്തിനു ആരുമില്ല. മുൻപോട്ടുവന്നാൽ അവൻ കള്ളനായി, കരിങ്കാലിയായി, കൊള്ളക്കാരനായി, തെമ്മാടിയായി. മാന്യൻ ചെന്നിരിക്കുന്ന ശകാരിയായി എന്തിന് മുതൽ പറയുന്നു, അവൻ ദ്രോഹിയായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആരും അതിനുവേണ്ടി കച്ചകെട്ടാറില്ല.

സത്യത്തിനും നീതിക്കും ഇന്ന് ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ലല്ലോ? മേൽ വിവരിച്ച ചരിത്രം ചിലതൊക്കെ മനോഭാവത്തിൽ അതിശയോക്തിയായ ഒരു ചിത്രമായി പ്രതിഫലിപ്പിച്ചേക്കാം? എന്നാൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ചരിത്രം ഒട്ടും അതിശയോക്തി കലർത്താത്ത പച്ചപ്പരമാർത്ഥമാണ്. ഭംഗിവാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് സ്വയം വഞ്ചിതരാവുന്നതിനും എത്രയോ ഭേദമാണ് സത്യം സത്യമായി പറയുന്നത്.

എല്ലാറ്റിലുമുപരിയായി പലരും മറന്നു നില്ക്കുന്നതെന്താണെന്നല്ലേ പറയുവാൻ പോകുന്നത്? ഏറ്റവും വിശാലമായ ഒരു ആശയം. ആത്മാർത്ഥമായ അദ്ധ്വാനത്തിന് നാം തയ്യാറല്ല എന്ന സാമാന്യതത്വത്തിൽ നിന്നാണ് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെ ആത്മാർത്ഥതയില്ല അദ്ധ്വാനമില്ല. ആത്മാർത്ഥമായ അദ്ധ്വാനത്തിനൊരുവൻ തയ്യാറായാൽ അവനൊരു സഹായവുമില്ലാതാകും. ആ അനങ്ങിക്ക മുൻപിൽ ഒരായ മാറ്റത്തിനും ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ ഉത്തരങ്ങളും ഒന്ന് നിഷേധമാണ്, നിന്ദ്യമാണ്, നീചമാണ്. ആകയാൽ മറ്റുള്ളവരെ കുറ്റം പറയുന്നതിലോ, അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുരോഗതി കണ്ട് അസൂയപ്പെട്ടിട്ടോ എന്ത് ഫലം? നമുക്ക് നമ്മുടെ സ്വന്തം കാലിൽ ചവിട്ടിനിന്ന് പ്രവർത്തിച്ചു വളർന്നിടുവാൻ വേണ്ട എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും നമ്മിൽത്തന്നെ നിക്ഷിപ്തമാണ്. അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള നിശ്ചയദാർഢ്യമാണാവശ്യം. ചുരുക്കത്തിൽ താൻ താങ്കളുടെ പിൻതലമുറകളുടെ ഭാവിയെ ശോഭനമാക്കിയാലും ഈ പോക്കിന്നൊരു വ്യത്യാസമുണ്ടാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അങ്ങിനെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഇവിടത്തെ ഒട്ടുമിക്കവാറും പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്.

○○

വേദന

കെ. വിജയൻ II B. A.

എന്തിനിച്ചുട കണ്ണുനീർ മുൻപിൽ
മുന്തിരിത്തോപ്പുലഞ്ഞ മിന്നുമ്പോഴും
എന്തിനാണിക്കൊടും മരുഭൂവിൽ,
ഭാസുരാംഗി നാം കണ്ടിതന്യോന്യം?
കാവ്യലോലെ നീ എൻ മുന്നിലെത്തി,
ദിവ്യനൃത്തം നടിക്കും ക്ഷണത്തിൽ
എന്നെത്തന്നെ മറന്നു ഞാനെത്തി,
വിണ്ണിലുള്ള സ്വപ്നസ്വർഗ്ഗത്തിൽ,
വന്നു ചൂഴുന്ന വേദനയൊന്നും,
എന്നിൽ നിന്നെന്നു വേറിട്ടുനിന്നു!
കേവലമൊരു പാഴ്ക്കിനാവായി,
കാതരേ സ്വപ്നസൃഷ്ടികൾ മാത്രം!
നീയൊരന്യയാണിന്ന്, ഞാൻ മേലിൽ—
നീറി നീറിയെരിയണമല്ലിൽ.
സാഹസപ്പെട്ടുലയണം മന്നിൽ
സ്നേഹസായൂജ്യ വല്ലികളെ,
കണ്ണുനീരാണ് നിന്നെയോർത്തെന്നും—
കുളിരാകാവൂ നിൻ പുരോയാനം,
നിൻ മധുരസ്മൃതികളെ പുൽകി,
നിന്നിടട്ടെ ഞാനീ വഴിവക്കിൽ.

ചെറുകഥ

കാർമേഘം

ഷാജി, ഇ. കെ.

നല്ല തിളങ്ങുന്ന നീലനിറം. പൂക്കളുണ്ട്; വെളുത്ത കൊച്ചുപൂക്കളും. അരികിൽ കസവിന്റെ തിളങ്ങുന്ന ബോർഡർ!

ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കില്ല. അവളെപ്പോഴും പറയാറുണ്ടല്ലോ:

"...എനിക്ക് നീലസ്സാരി എന്തിഷ്ടമാണെന്നോ!"

അയാളും പുതിയൊരെണ്ണം: "പൂക്കളും വേണം: വെളുത്ത കൊച്ചു കൊച്ചു പൂക്കൾ...!

അപ്പോഴും അയാൾ സങ്കല്പിച്ചുനോക്കുന്നുണ്ട്: വെളുത്ത ദേഹത്ത് നനുത്ത നീലസ്സാരി ചുറ്റിക്കിടക്കുന്നതും. അപ്പോഴും ....പേരോ, സിൽക്കിന്റെ ചുവന്ന ബ്ലൗസുകൂടി വേണം. അപ്പോഴും ഭംഗിയായിരിക്കും.

ബസ്സ് സ്റ്റാൻഡിൽവെച്ചു കാണാറുള്ള സുന്ദരി മിക്കപ്പോഴുമിടുക ചുവന്ന ബ്ലൗസാണ്. വെളുത്ത ദേഹത്ത് ഇറുകിക്കിടക്കുന്ന ചുവന്ന ബ്ലൗസ് അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മാറ്റുകൂട്ടുന്നു.

ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. ബ്ലൗസ് മനസ്സിൽ കിടക്കട്ടെ.

അയാളും അലസനായി നടന്നു. റോഡിൽക്കൂടി വാഹനങ്ങളും ഒഴുകിനടക്കുന്നു.

വഴിവക്കിലെ സിനിമ പോസ്റ്ററിന്റെ അടുത്തെത്തി. സിനിമ ഇടയ്ക്കൊക്കെ കാണണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ എന്താണ് തിരക്കൊഴിഞ്ഞിരുന്നതോണ്ടാ!

ഇന്നലെ ഇവിടെവെച്ചാണ് മേരി എലിസബത്തിനെ കണ്ടത്.

ഗ്രാമഫോൺ റിക്കാർഡുകളും മുഴങ്ങുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ. സിനിമയ്ക്കു കയറണോ വേണ്ടയോ എന്നു സംശയിച്ചു നില്ക്കുകയായിരുന്നു. പുതിയ മലയാളപടമാണ്. കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. പക്ഷേ വീട്ടിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൾ കാത്തിരിക്കും.

മേരി എലിസബത്ത് ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്തു വന്നപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത്. മറന്നില്ല: ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. കാണാൻ സമയമായിട്ടില്ല. ഒന്നരക്കൊല്ലം മുമ്പാണ് ഇവിടം വിട്ടുപോയത്. വീണ്ടും വന്നിരിക്കുന്നത് ഇവിടെത്തന്നെ!

ഡിഗ്രിയെടുത്ത് ഇവിടം വിട്ടുപോയപ്പോൾ മനസ്സിൽ വലിയ പ്രതീക്ഷകളൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഇത്രവേഗം ഇവിടെത്തന്നെ തിരിച്ചെത്തുമെന്നും കരുതിയിരുന്നില്ല. ഭാഗ്യത്തിന് പെട്ടെന്ന് ജോലികിട്ടി. അധികം താമസിച്ചില്ല. ഒപ്പത്തെ പഠിത്തമായി പോകാതിരിക്കാൻ വീട്ടുകാർ മകനെ പെണ്ണുകെട്ടിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ സുഖമോ സൗകര്യമോ പ്രശ്നമല്ലാത്ത ഗവർമ്മെന്റ് ഇടയ്ക്കിട്ട് സ്ഥലംമാറ്റി.

"വരുന്നോ! നമുക്കീ പിക്ചറൊന്നു കണ്ടുകളയാം" അയാൾ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അയാൾക്കെന്തോ വല്ലായ്മ തോന്നി.

പണ്ടൊക്കെ അവരും വിളിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ പുറത്തു പോകാൻ തയ്യാറായിരുന്ന പാർക്ക്, ഇപ്പോൾ........ഇപ്പോളെന്താണ്? കൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി.

"പതുക്കെ!" അവരും നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ അയാളും സിനിമ കാണാൻ തന്നെ തയ്യാറായി.

മേരി എലിസബത്ത് ഈ നഗരത്തിൽത്തന്നെ ജനിച്ചുവളർന്ന ആംഗ്ലോയിന്ത്യൻ പെൺകുട്ടിയാണ്. അനാവശ്യമായ ചങ്ങാത്തമൊന്നും അവർക്കില്ല. ആവശ്യത്തിന് തൻ്റേടവുമുണ്ട്.

തിയേറ്ററിനുള്ളിലിരിക്കുമ്പോഴും അവർ ഉത്സാഹത്തോടെ പഴയതും പുതിയതുമായ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അവൾ തമാശകൾ പറഞ്ഞു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

സിനിമ കഴിഞ്ഞ് ഉല്ലാസത്തോടെ പിരിഞ്ഞു. ഇനിയും കാണാമെന്നവർ പറഞ്ഞു.

വീട്ടിൽച്ചെന്നു. കാത്തിരിക്കുന്നു: പരിഭവത്തിൽ കുതിർന്ന വാക്കുകൾ:

"—ഒന്നു പറയാമായിരുന്നില്ലേ ഞാൻ എത്ര വിഷമിച്ചെന്നോ........!"

കാര്യം നിസ്സാരം. അവളിലൂടെ അതു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ തെല്ലിലെന്തോ തോന്നി.

ലഘൂകരിക്കുവാൻവേണ്ടി പറഞ്ഞു: "......കയറാനൊന്നുമായിരുന്നില്ല. പിന്നെ ഒരു സ്നേഹിതൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ കയറി"

വെറുതെ കള്ളം പറഞ്ഞു. സത്യം പറഞ്ഞാൽ അവളെന്തു വിചാരിക്കും. പറ്റില്ല.

സ്നേഹത്തിൻ്റെ നനവുള്ള അവളുടെ ശബ്ദത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നതിതാണ്: ഞാൻ എന്നുമെന്നും അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും.......

അവളുടെ ഈ ആർദ്രഭാവം അയാളുടെ ഹൃദയഭാഗങ്ങളിൽ ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു.

—പ്രിയപ്പെട്ടവളേ! നിന്നെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നെന്നേക്കുമായി!

അപ്പോഴും മനസ്സിൽ ഒരു തീരുമാനം രൂപംകൊള്ളുകയായിരുന്നു. നാളുകളായി വിചാരിക്കുന്നു, അവൾക്കൊരു സാരി വാങ്ങണം. അവളും പലപ്പോഴും അതിനെക്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ട്. ഒരിക്കലും നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടില്ല. അപ്പോഴൊക്കെ അനുകൂലിച്ചിട്ടുണ്ട്: വാങ്ങിക്കാം.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ട് കൊല്ലം ഒന്നാവാൻ പോകുന്നു. പറഞ്ഞ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിറവേറ്റിയിട്ടില്ല. വാങ്ങിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേക കാരണങ്ങളൊന്നുമില്ല. പണത്തിൻ്റെ ഞെരുക്കമാണെന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം.

വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയിലേക്കു തിരിയുമ്പോൾ അയാളുടെ മനസ്സിൽ സന്തോഷം കതിരിട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പൊതി ഇടത്തെ കൈയ്യിലേക്കു മാറ്റിപ്പിടിച്ചു. വാച്ചിൽ നോക്കി. റേഡിയം പൂശിയ സൂചികൾ സമയം കാണിച്ചു: ഏഴിനു പത്തുമിനിറ്റ്. ഇങ്ങനെ നടന്നാൽ പത്തുമിനിറ്റിനകം വീട്ടിലെത്താം.

വരാന്തയിലെ തൂണുംചാരി പടിക്കലേക്ക് മിഴികളും നട്ടുനിൽക്കുന്ന അവളുടെ രൂപം അയാളും മനസ്സിൽ സങ്കല്പിച്ചു. നിത്യവുമുള്ള ആ കാത്തുനില്പ് തന്നെ എതിരേല്പാനാണെന്നുള്ള വസ്തുതയിൽ അയാൾക്കു സുഖം തോന്നി.

പടിക്കലെത്തുമ്പോൾത്തന്നെ അവളും പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്തുവരും. അപ്പോഴും പൊതി അവളുടെ കൈകളിലേൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ട് മനസ്സിൽ പറയണം:

"പെണ്ണേ, നോക്കൂ! ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും ഇത്ര സുന്ദരമായ ഒരു സാരി കണ്ടിരിക്കാൻ ഇടയില്ല!"

പൊതിയഴിക്കുമ്പോൾ, സന്തോഷത്തിൻ്റെ പൂത്തിരി ചുണ്ടിൽ നിന്ന് മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട്, സ്വരത്തിൽ നിസ്സാരഭാവം കലർത്തി അവളും ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞേക്കാൻ ഇടയുണ്ട്:

Scanned with CamScanner

"ഓ! ഇതാണോ, പറയുന്ന ഭക്ഷ്യം? ഞാൻ വിചാരിച്ചു..."

പക്ഷെ, ബാത്ത്റൂമിലേക്കിറങ്ങിയ അവൾ അയാൾക്ക് അസാധാരണമായ അമ്പരപ്പുണ്ടാക്കി.

—അവൾ ഇങ്ങനെ ഇണങ്ങിയ സമയം പണ്ടില്ല! പ്രണയം കാണിച്ചിരുന്ന പഴയ വെളിച്ചത്തിൽ ഇത്തിരിക്കൂടുതൽ നിലവിളക്ക് മാത്രമേ കരുതിയുള്ളൂ.

ഉൾക്കണ്ണ് കണ്ടിരിക്കുന്നു.

അവൾക്ക് പെട്ടെന്ന് അസുഖമെന്തെങ്കിലും വന്നിരിക്കുമോ?

—അങ്ങനെയാണ് ഒരു കരുത്ത് അവളുടെ ഉള്ളത്തിൽ വളർന്നുവന്നത്!

മുറിയിൽ ചവിട്ടുപടികൾ കയറി അകത്തെത്തി, കണ്ടില്ല.

ഷോക്കേസിലിരുന്ന ടേബിൾ ലാമ്പിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അവൾ ഏതോ വീക്കിലി കാര്യമായി വായിക്കുകയാണ്. വന്നതറിഞ്ഞിട്ടും അനങ്ങിയില്ല. അടുത്തകാലത്തു് സിനിമാ ഫീൽഡിലെ പരസ്യം മനോഹരമായി പലപത്രങ്ങളിൽ അച്ചടിച്ചു. മെത്തയിലെ പൊതി, അവൾക്ക് മുന്നിലായി അയാൾ വെച്ചുകൊടുത്തു.

ഒരു നിമിഷം, അവൾ ചാടി എഴുന്നേൽക്കുമെന്നും, അതുകണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുമെന്നും അയാൾ വിചാരിച്ചു. പക്ഷെ, അവൾ മുഖമുയർത്തി ഒന്നു നോക്കുക മാത്രം ചെയ്തു. എന്നിട്ട് വീണ്ടും വായന തുടർന്നു.

അയാൾ വസ്ത്രം മാറാൻ അടുത്ത മുറിയിലേക്കു പോയി.

അയാൾക്ക് അവളുടെ ഈ അസാധാരണ മാറ്റത്തിന്റെ കാരണം പിടികിട്ടിയില്ല. ഓഫീസ്സിൽനിന്ന് ഇതിനുമുമ്പും പലപ്പോഴും വൈകിവന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴൊന്നും ഇത്തിരി പരിഭവം പറയുമെന്നല്ലാതെ ഇങ്ങനെയൊരു പ്രതികരണമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരുപക്ഷേ അവൾക്ക് കാര്യമായി എന്തെങ്കിലും "കുറ്റപാട്" ഉണ്ടായിക്കാണുമായിരിക്കും.

അതല്ലാതെ സ്ത്രീയെ അയാൾക്ക് അറിയാം. അവൾ എപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും ആളുകളോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. മറ്റുള്ളവരുടെ ഇല്ലായ്മകളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ അവൾ അസാമാന്യ മിടുക്കിയാണ്. പൊട്ടുന്ന പരിഭവസ്വഭാവമാണ്, പലപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവളുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്, അവളോട് എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞ് വഴക്കിടാൻ ഞാനില്ല. അതിന് കാരണമായിരിക്കാം. പലപ്പോഴും ഇതുപോലെ എത്ര പിണങ്ങി! പലപ്പോഴും അവളോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ് അവസാനം അധികം തീരുമാനമെടുക്കരുതെന്ന്.

വസ്ത്രം മാറി ചെന്നപ്പോഴും മേശപ്പുറത്ത് ചായയിരിക്കുന്നു. അവളെ അവിടെ കണ്ടില്ല. മനഃപൂർവ്വമായിരുന്നു. ചായ എടുത്തുകുടിച്ചു. എന്തുകൊണ്ട് സംഗതി എന്താണെന്ന് അറിയാനും അയാൾ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു.

പൊതി മെത്തയിലെടുത്തു ബെഡ്റൂമിൽ ചെന്നു. അവൾ കട്ടിലിൽ ഒരു വശം തിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. അയാളും കട്ടിലിൽ ചെന്നിരുന്നു. അവൾ നോക്കി. മുഖത്തു ദേഷ്യമുണ്ട്. അതു കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു:

"ഈ പൊതിയിലെന്താണെന്നറിയാമോ?"

"എനിക്കറിയണ്ട!"

"എന്നാൽ അറിയണം. ഇതിൽ സുന്ദരമായ ഒരു സാരിയാണ്; ആർക്കാണെന്നറിയാമോ?"

"അറിയാം!"

അപ്പോഴും അടക്കാനാവാത്ത ദേഷ്യമുണ്ട്, പറ്റുപാടുകളെപ്പോലെ വിചാരിച്ചു ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിലല്ലെന്ന്. എങ്കിലും ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു:

"ആർക്കാ...?"

"—ഇന്നലെ ഒന്നിച്ചിരുന്ന സിനിമ കണ്ട പ്രാണസഖിക്കായിരിക്കും!"

അയാൾ പെട്ടെന്ന് അമ്പരന്നുപോയി. ഇവൾ അതെങ്ങിനെയറിഞ്ഞു.

Scanned with CamScanner

ഒരു നിമിഷം പിന്നിലേയ്ക്കു പോയി. കഴിച്ചുവെച്ചിരുന്നോ? അതു ആലോചിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. പിടികിട്ടി. ഇന്നലെ പിറ... സിനിമ കണ്ടിരുന്നു" അയ... ഒത്താര്യമായിരുന്നു.

അപ്പോഴാണ് അതാണ് സംഗതി. ... വല്ലാതെ തരിച്ചിരിക്കുപ്പോയിരുന്നു.

അവൾ ടേബിൾ ലാംബിന്റെ ... വെളിച്ചത്തിലേക്ക് മിഴികളു... കിടക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ അവളുടെ മുഖത്തേയ്ക്കു നോക്കി. സൗന്ദര്യവും ... അവളുടെ വെളുത്ത മുഖത്തെ ... അവളുടെ ഈ ഭാവം ... പുതിയതായിരുന്നു. അവൾ ... ഇത്ര സൗന്ദര്യപ്പെട്ട് അയാൾ കണ്ടിട്ടില്ല. അവളുടെ ഈ ഭാവം അയാളിൽ കാമുകനെത്തി. ശേഷ്, പെണ്ണായാൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഇത്തിരി സ്വല്പം സൗന്ദര്യമൊക്കെ വേണം.

അവളുടെ തുടുത്ത കൈത്തണ്ടയിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ട് സ്നേഹംകൊണ്ടലിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ അയാൾ വിളിച്ചു

"—ഉഷേ...!"

അവൾക്ക് നോക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൾ അയാളുടെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്കു നോക്കിയിട്ട്. സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകാശമേറിയ കണ്ണുകൾ! അവൾ തളിർക്കുകയായിരുന്നു...... ..എങ്കിലും ഉഷ അവൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മനസ്സിൽ തെളിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു:

"—കല്യാണം കഴിഞ്ഞവരും കൂടെ ഇങ്ങനെ പെരുമാറില്ല!"

പെട്ടെന്നവൾ ചോദിച്ചു: "ഇന്നലെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന പെണ്ണുതായിരുന്നു?"

"അവരുടെ കൂട്ടുകാരായിരുന്നു. അവൾ വളരെയേറെ നിർബന്ധിച്ചപ്പോഴും ഒരു സിനിമയ്ക്കു കയറിപ്പോയി അതാണോ ഈ കണ്ടതൊക്കെ!"

"അല്ല: ഇന്നലെ എന്നോട് അക്കാര്യം പറയാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ്"

അയാൾ പെട്ടെന്ന് കൈകൊണ്ടു തിരുമ്മി കണ്ണുകൾ പാതിയടച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "ഇന്നലെ വെളിയോട്ട് കള്ളം പറഞ്ഞ ഇതുള്ളവരുടെ വിവരക്കേടിൽ അവിടെന്ത കേട്ടിരിക്കണമേ!"

അവൾ അതിമനോഹരമായി പുഞ്ചിരിതൂകി!!

**

GLADVINS HOTEL
THEVARA PERUMANUR
COCHIN-15.

With the Best Compliments from:
Telephone No: 31571
MASTER
METAL
PRODUCTS
ST. BENEDICT'S ROAD,
ERNAKULAM, COCHIN-18.
SMALL SCALE INDUSTRY
Reg. No. 577/61

Scanned with CamScanner

അടിമ

V. D. SIVAKMAR
I. P. D. C. No: 579
"C" Batch

വല്ലാത്ത മുഷിഞ്ഞവശ്യമായി അഗാധതയിലാണ്ടിറങ്ങിയ കണ്ണുകളുള്ള വികൃതമുഖം കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു. ആ കണ്ണുകളിലൂടെ വിരൂപമായ ആത്മാവിനെക്കണ്ടു അയാൾ ഞെട്ടി.

ഏൻ ഹോട്ടലിലെ ഫാമിലിറൂമിലുള്ള കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ അയാൾ വെമ്പൽകൊണ്ടു. എന്നും ഫാമിലി റൂമിൽ ഒറ്റക്കു കയറിയിരുന്ന "ബ്രൂണെസ" കഴിച്ചിട്ടും പാൽ കുടിച്ചിട്ടും താനെന്തേ ക്ഷീണിച്ചു വരുന്നു.

സൗന്ദര്യാംഗനമാരുടെ ചിത്രങ്ങളുള്ള വാരികകൾ കണ്ട് അയാളുടെ രക്തം തിളച്ചു. അയാൾ അല്ലു ചാഞ്ഞു. —തന്റെ രക്തവും മാംസവും പിഴിഞ്ഞെടുക്കുന്ന സൗന്ദര്യധാരികൾ......! അപ്പോൾ കണ്ണിലൂടെ ജീവന്റെ മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ പറന്നുപോകുന്നു.

അയാൾ മനുഷ്യരുടെ മുഖത്തുനോക്കാറില്ല. സ്ത്രീകളുടെ മുന്നിലെത്തുമ്പോഴും അയാളുടെ ശിരസ്സു കുനിയുന്നു...... തന്റെ മുഖത്ത് ഏതോന്ന് വ്യാപിക്കുന്നു എന്നയാൾക്കു തോന്നി. അതു മറയ്ക്കുവാൻ അയാൾ ശ്രമിക്കുന്നു.

മുറി പൂട്ടിയശേഷം രഹസ്യത്തിൽ ആ വാരിക വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി...... അന്നും ജീവൻ ഒഴുകിപ്പോയി........കണ്ണിലൂടെ മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ പറന്നു.

അയാൾ വാരിക പിച്ചിച്ചീന്തിയെറിഞ്ഞു. എന്നിട്ട് മയങ്ങി..............

പ്രഭാതത്തിൽ ഉണർന്ന് അയാൾ ഹോട്ടലിലെ ഫാമിലി റൂമിനെ, ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു.......ബ്രൂണെസ.......മറ്റു പോഷകാഹാരങ്ങൾ........! കണ്ണാടിയിൽ വികൃതരൂപം............

പക്ഷെ,

തിരിച്ചുനടക്കുമ്പോൾ, ഇന്നലെ രാത്രി കീറിക്കളഞ്ഞ വാരിക അയാൾ വീണ്ടും വാങ്ങിയിരുന്നു.

Scanned with CamScanner

ആശാന്റെ കൃതികൾ ഒരു പഠനം

കെ. വി. ഉമ്മർ, പെരുമ്പലം
III B. A. (Mal)

ആശാനും മലയാളസാഹിത്യവും:–

മലയാളികൾക്കും മലയാള സാഹിത്യത്തിനും അമൂല്യമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ ഒരു കവിവര്യനാണ് എൻ. കുമാരനാശാൻ. മലയാളത്തിൽ അന്നുവരെ നടന്നുവന്നിരുന്ന പല രീതികളേയും അനുകരണങ്ങളേയും മറികടന്നുകൊണ്ടാണ് ആശാൻ കാവ്യരംഗത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയ്യർ തുടങ്ങിയ പല കവികളും പുരാണേതിഹാസങ്ങളിലെ കഥകളെ പുനസൃഷ്ടിച്ചാണ് മുതലും കവിത രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ആശാനാവട്ടെ തന്റെ സ്വന്തം ഭാവനയിൽ വിളഞ്ഞ വിത്തുകൾ വിതച്ച് കൊയ്ത കനകങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ ശ്രദ്ധേയം. മിതമായ വാക്കുകൾകൊണ്ട് വലിയൊരു ആശയപ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ വള്ളത്തോൾ മുതലായ കവികൾ ഔചിത്യദീക്ഷയില്ലാതെയുള്ള വർണ്ണനകൾ കുത്തിച്ചെലുത്തി ആസ്വാദകരിൽ മടുപ്പുണ്ടാക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് വള്ളത്തോളിന്റെ കൃതികൾ മോശമാണെന്ന് അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. "അച്ഛനും മകളും" പോലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ തികച്ചും ഔചിത്യദീക്ഷയോടെ സൃഷ്ടിച്ച നാടകീയ സംഘട്ടനത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കാൻ പോന്ന ഒരു ഉത്കൃഷ്ട കൃതിതന്നെയാണ്.

1909–ൽ "വീണപൂവോ"ടുകൂടിയാണ് ആശാൻ മംഗളപ്രവേശം ചെയ്തത്. ആശാൻ ഒരു സ്നേഹഗായകനാണ്. മനുഷ്യകഥാനുഗായിയായ ആശാന്റെ മനുഷ്യകഥകളാണ് ലീലയും നളിനിയും ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകിയും കരുണയും ദുരവസ്ഥയുമെല്ലാം. ആശാന്റെ കൃതികളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇതിവൃത്തങ്ങളെല്ലാം തന്നെ സ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്വം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നവയാണ്. സംയോഗ സാക്ഷാത്കാരത്തിലെ അനുഭവമാണ് സാവിത്രിയൊഴിച്ച് ആശാന്റെ മറ്റു നായികമാരെല്ലാം.

ആശാൻ ഒരു സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവുംകൂടിയാണ്. ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്കും നിലവിലായ അനാചാരങ്ങൾക്കുമെതിരായി പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആശാന്റെ അതിലേയുള്ള ഉത്കൃഷ്ടസംഭാവനകളാണ് ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകിയും ദുരവസ്ഥയും. അശ്രാന്തമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണം മറ്റൊരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ തിരിയുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി കൈരളിക്കു കിട്ടിയ സംഭാവനയാണ് കരുണ. ഇതിൽ ഒരു വേശ്യയുടെ മാദകമായ സംഭോഗജീവിതവും അതിന്റെ ദാരുണമായ അന്ത്യവുമാണ് അദ്ദേഹം വരച്ചുകാണിക്കുന്നത്. എങ്കിലും സ്നേഹഗായകനായ ആശാന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്ഫുരണം വാസവദത്തയിലും തിളങ്ങിക്കാണുന്നു. ബുദ്ധമതം സ്വീകരിക്കണമെന്നോ ഒരു ബുദ്ധസന്യാസിയും. കവിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ സ്വന്തം ശൈലി സ്വീകരിച്ച ഒരു കാവ്യമാണ്.

ഇതും ഒക്കെവല്ലാൻ മഹിക്കുന്ന

മഹാറാണി സംഗരത്തുളാരു് അടുത്തതായി അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞതു്. രാമായണത്തിലെ സീത ആശാന്റെ ഭാവനയിൽക്കൂടി രൂപംകൊണ്ടപ്പോഴും അതു കൂടുതൽ ജീവസ്സുറ്റതായിത്തീർന്നു. ശ്രീരാമനെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കലും അപ്രിയമായി രാമായണത്തിലെ സീത ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആശാന്റെ സീതയുടെ ചിന്താമധുരമായ മനസ്സിലൂടെ — അടിത്തട്ടിലൂടെ വൈകാരികവും വൈചാരികവുമായ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ ഒരു ഘോഷയാത്രതന്നെ നടക്കുന്നു. ആശാന്റെ സീത ശ്രീരാമനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതായ വചനങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുകയും അനുജനായ ലക്ഷ്മണന്റെ നല്ലവശങ്ങളും സ്വയം അംഗീകരിക്കുകയും അംഗീകരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആശാൻ സ്വതന്ത്രചിന്തയുള്ള ഒരു കവിയാണെന്നു് ഇതു് തെളിയിക്കുന്നു.

ആശാന്റെ "വീണപൂവ്" അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹൃദയത്വത്തിന്റെയും ആർദ്രമനസ്സിന്റെയും ആകെത്തുകയാണെന്നു പറയാം. വാടിവീണുകിടക്കുന്ന പൂവിൽ ഒരു ജീവിതം മുഴുവൻ കാണാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

ആശാൻ നല്ലൊരു നിരൂപകൻകൂടിയായിരുന്നെന്നു പറയാതെ വയ്യ. ശ്രീബുദ്ധചരിതം, ഉമാകേരളം, ചിത്രയോഗമഹാകാവ്യം എന്നിവ അദ്ദേഹം നിരൂപണവിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചിത്രയോഗമഹാകാവ്യത്തിന്റെ നിരൂപണം ആശാന് നല്ലൊരു നിരൂപകൻ എന്ന പേരു സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. സ്തോത്രങ്ങളും, [illegible]ങ്ങളും, ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളും എന്നിവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യരൂപങ്ങൾ.

അദ്ദേഹം മലയാളസാഹിത്യത്തിനു നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ എത്രയാണെന്നു പറയാൻ വയ്യ. "നിയോക്ലാസിസത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നും മലയാളകവിതയെ അവസാനമായി മോചിപ്പിച്ചതിന്റെ അഭിമാനം കൂടി ആശാനു നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു." കാല്പനിക പ്രസ്ഥാനം (റൊമാന്റിക് പ്രസ്ഥാനം) ആദ്യമായി മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നതു് കുമാരനാശാനാണ്. "റൊമാന്റിസിസം ഒരു മനോഭാവമാണ്. ജീവിതത്തിന്റെയും വസ്തുക്കളുടെയും നേർക്കുള്ള ഒരു പ്രത്യേക മനോഭാവം" എന്ന ആബർക്രോംബിയുടെ അഭിപ്രായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലീലയും നളിനിയും കരുണയും വീണപൂവും വ്യക്തമായി കാണിച്ചുതരുന്നുണ്ട്.

ആശാന്റെ ശൈലി: ഭാഷയുടെ കാഠിന്യവും അനുപ്രാസവും ആശാനുണ്ടായിരുന്നു. അത്യന്തലളിതമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലി എപ്പോഴും മറ്റു കവികളുടേതിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തമായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു.

"ലാളിച്ചുപെറ്റ ലതയൻപൊടു-
ശൈശവത്തിൽ
പാലിച്ചു പല്ലവപുടങ്ങളിൽ-
വച്ചു നിന്നെ,
ആലോലവായു ചെറുതൊട്ടിലു-
മാട്ടി, താരാ-
ട്ടാലാപമാർന്നു മലരേ! ദല-
മർമ്മരങ്ങൾ"

എന്ന "വീണപൂവി"ലെ വരികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലളിതകോമള പദാവലിക്കു് ഉദാഹരണമാണ്. ലാളിച്ചു, പാലിച്ചു, ആലോലവായു, താരാട്ട് എന്നീ പദങ്ങൾ വാത്സല്യനിധിയായ ഒരു അമ്മയുടെയും അതനുഭവിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സിന്റെയും പ്രതീതി ആസ്വാദകരിൽ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആശാന്റെ "നളിനി"യിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ കാണുക,

"ഭാതി, നീണ്ട ജടയും നഖങ്ങളും
ഭൂതിയും ചിരതപസ്വിതന്നതും
ദ്യോതമാനമവൻ സഹിച്ചു ശീ-
താതപാദികളവൻ ജയിച്ചതും."

എന്നീ വരികളിലൂടെ സന്യാസിയായ

Scanned with CamScanner

ദിവാകരനെ ചിത്രത്തിലെന്നപോലെ വരച്ചുകാണിക്കുന്നു.

''വിലസിനവനിലാവൊഴുക്കും ലതാ-
വലയമിയന്ന നിലത്തൊ-
രോമലാൾ
വിരഹവിവശമേനി, വീണ പൂ-
ങ്കുലയതുപോലെ കിടന്നി-
രിക്കയായ്''

വിരഹാർത്തയായ ലീല നിലാവുള്ള രാത്രിയിൽ ലതകൾ വിരിച്ച നിലത്ത് വിവശമായ മേനിയോടെ കിടക്കുന്നത് ഞെട്ടിവീണ പൂങ്കുലയോട് ഉപമിച്ചിട്ടതിലെ ചമത്ക്കാരം എത്ര ആസ്വദിച്ചാലും മതിവരാത്തതാണ്. മദനൻ അവളിൽ നിന്ന് വേർപ്പെട്ട് എന്നന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്നതിന്റെ സൂചനയാണ്.

''രവിജലധിയിലാഴ്ന്നുമങ്ങി,
ദേവാ-
സവിധവനങ്ങളിൽ നിന്നു കുളി
നീങ്ങി:
പവനനമേറ്റു ചമ്പകത്തെ,
ഭുവനവുമപ്പൊഴുതു പ്രസന്നമായി.''

ഈ വരികളിലൂടെ ദുഃഖംകൊണ്ട് കവി വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ലീലയുടെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ പ്രകൃതിവസ്തുക്കളിൽകൂടി കവി വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ധ്വനിപ്രധാനമാണീ ഭാഗം.

വനത്തിലുള്ള മറ്റെല്ലാ ജന്തുക്കളും ഉല്ലസിക്കും അവസരം ലീല വിരഹാർത്തയായി നിന്നു നീറുകയാണെന്ന് എന്നത് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പദ്യങ്ങളിലൂടെ വ്യക്തമാകും.

''കുയിലിണയിലണിഞ്ഞു
പാടിടുന്നു
മയിലതാതൻ പിടയോടുമാടിടുന്നു
പ്രിയനെ അനുനയിച്ചിടുന്നു
സിംഹി
പ്രിയതമ, നീയണയാഞ്ഞു
ഞാൻ വലഞ്ഞു''

നളിനിപോലുള്ളവയുടെ ശൈലീവിശേഷത്തെ ഏറി നിൽക്കുന്ന മറ്റൊരു കൃതിയാണ് ആശാന്റെ ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത.

''പുളകങ്ങൾ കയത്തിലാമ്പലാൽ
തെളിയിക്കും തമസാസമീരനിൽ
ഇളകും വനരാജി, വെള്ളിലാ-
വൊളിയിൽ വെള്ളിയിൽ വാർത്ത
പോലെയായ്''

ഇളം കാറ്റിനാൽ ആട്ടപ്പെടുന്ന ആമ്പൽ പൂക്കളും അവയുടെ ചാഞ്ചല്യത്തിൽ ഉണരുന്ന ചുരുളുകളുമെല്ലാം മനസ്സിൽ നിന്നും എത്രമായിച്ചാലും മായാത്ത കമനീയമായ ഇമേജുകളാണ്. ഉടയാട അഴിച്ചുകൊണ്ട് ഉടൽമൂടിയിരുന്ന സീതാദേവി ശാഖകളോടൊത്ത കൈകളും മുട്ടിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന ആ ഇരിപ്പ് ഒരിക്കലും മായാത്തതാണ്.

''തളിരൊളിയുറ്റുനിന്നിയും
കുളിരലും കയമാർന്ന മുങ്ങിയും
പുളിനങ്ങളിലൊന്നരാക്കിയും
കളിയാടും പ്രിയനൊത്തു കൂടിപോൽ''

വനവാസകാലത്തെക്കുറിച്ച് സീത ഓർമ്മകളിൽ സ്മരിച്ചുപോകുന്നു. ചാപല്യങ്ങളും മറിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലെ ശ്രീരാമൻ ഇളകിച്ചാടി മോഹിപ്പിച്ചത് താമരപ്പൂക്കളുറ്റതും പൊയ്കയിൽ നീന്തിയും, സീതയോടൊപ്പം ഓടിയുമായ പ്രസ്തുത വരികൾ വായിക്കുമ്പോൾ വിരഹാർത്തയായ ഏവർക്കും അതിലെ സംഭവങ്ങളുമായി തന്മയീഭവിക്കാൻ കഴിയാത്തതു''.

''അപ്പൊഴുതവനോതി പെൺ—
കൊടിയാളെ ചെറു—

വന്നണയുന്ന വഴിക്കിണറിൽ''

ചണ്ഡാലയുവതിയായ മാതംഗി തണ്ണീർ ശേഖരിക്കാനായി വന്നണയുന്ന ഈ വള്ളി വളരെ മനോഹരമായിരിക്കുന്നു. കരുണയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലി വളരെ വികസ്വരാവസ്ഥയിൽ എത്തിനില്ക്കുന്നു.

Scanned with CamScanner

കരുണയിലെ ശൈലിയിൽ നിന്നും കനം അത്യന്തം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ഉദാ സലയിലെ വള്ളിയും ശൈലിയും അതു പദത്തിന്റെ മാറ്റ ഉതികളു അതിപ കരിച്ച് അല്പം പദഭംഗം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ കരുണയിലെ ചിത്രങ്ങളെല്ലാം തന്നെ മധുര ശൈലിക്ക് കിട്ടിയ പവിഴമണികളായി എക്കാലവും നിലകൊള്ളും.

നായികമാർ:- മനുഷ്യകഥാനുഗായിയായ ആശാന്റെ നായികമാരെല്ലാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഭാവങ്ങളുടെയും വികാരങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധികളാണ്. സ്നേഹമെന്ന വികാരമാണ് അവരിൽ എല്ലാം അലതല്ലി പതഞ്ഞൊഴുകുന്നത്. ആ വികാരങ്ങൾക്ക് സാക്ഷാത്കാരത്തിനായെന്തിനെയും ത്യജിക്കാനും സഹിക്കാനും തയ്യാറുള്ളവരാണ് ആശാന്റെ നായികമാർ.

ലീല - ഒരു വർത്തകപ്രമാണന്റെ ഏക പുത്രിയാണ് ലീല. ലീല തന്റെ "സമഗ നികേതവർത്തിയായ മദനന്" മുന്നമേ ഹൃദയം നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ പിതാവ് അവളെ ഒരു കച്ചവട ശ്രേഷ്ഠന്റെ പുത്രന് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തു. അക്കാലത്തെ ആചാര്യമര്യാദകളേയും കലക്രമത്തെയും സ്ത്രീകളുടെ അസ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും മാനിച്ചുകൊണ്ട് മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ വിവാഹാനന്തരം അവൾ ഗൃഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. ഭർത്താവുമൊത്തുള്ള ജീവിതം അവൾക്ക് ദുരന്തമായിരുന്നു. [illegible] "അവളുടെ ശയനീയശായിയായ [illegible] മനസ്സിൽ" [illegible] ഭർത്താവിന്റെ [illegible] അവൾ തന്റെ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു- മദനനെക്കാണാൻ [illegible] അവൾക്ക്, അവളുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ [illegible] മദനൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നും [illegible]

വിട്ടു എന്ന ശോകകരമായ ഒരു വിവരം അവളുടെ തോഴിയിൽ നിന്നും കിട്ടിയത്, തന്റെ അച്ഛന്റെ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞതിന് ശേഷമായി എന്ന വാർത്തയും കേട്ടപ്പോൾ അവൾ ആകെ തളർന്നു. എങ്കിലും പിതൃശോകസംഗതിയായി, മദനന്റെ തേടി അവളുടെ ആത്മ [illegible] ശമിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ലീല തോഴിയോടൊപ്പം മദനനെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെടുന്നു. ഒരു ദിവസം ലീല കാട്ടിൽ കണ്ടതായി തോഴി ലീലയെ അറിയിക്കുന്നു. അവരും തോഴിയൊത്തു കാട്ടിലേക്ക് പോകുന്നു. മദനസമാഗമം അവൾക്ക് സാധിക്കുന്നു. പക്ഷെ നിമിഷങ്ങൾക്കകം ആ സമാഗമം അവൾ പെട്ടെന്ന് എന്തോ ഓർമ്മിച്ചു പോയ കാട്ടിനുള്ളിലേക്ക് ഓടിപ്പോവുകയും ഒരു പർവ്വതശിഖരത്തിൽ കയറി താഴെ നദിയിലേക്ക് ചാടി ആത്മഹത്യചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. വിരഹവേദന സഹിക്കവയ്യാതെ ലീലയും ആ നദിയിൽ ചാടി മരിക്കുന്നു. അവളുടെ അന്തരംഗം ഒരു സന്യാസിനിയുടേതായിരുന്നു. ഇതാണ് ലീലയിലെ കഥാതന്തു.

ലീലയുടെ സ്വഭാവമഹിമ കണ്ടെത്താനുള്ള വിധത്തിലും സ്വഭാവശീലത്തിന് ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്ന വിധത്തിലും മനഃപരാധം, ബന്ധനപാരതയും ഉള്ള നിരൂപണങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്.

ലീലയിൽ ആശാൻ [illegible] പറയാനുള്ള തെളിവുകൾ അവരുടെ മാനസികാവസ്ഥയും സ്വന്തം [illegible] പറയുന്നു. വിവാഹ [illegible] അവരുടെ വിവേകത്തെക്കാൾ ആശാൻ പറയുന്നു. പിന്നെ അവളുടെ [illegible] ലീലയെ [illegible]

Scanned with CamScanner

ച്ചാണ് അവരും ഈ കൊല ചെയ്യാൻ തുനിഞ്ഞതു്.

ലീല ഭർത്തൃഘാതകി തന്നെയാണ്. അതിനാവശ്യമുള്ള തെളിവ് ഈ കാവ്യത്തിൽ തന്നെ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. വിവാഹശേഷം അവരും ഗൃഹത്തിൽ തടവിലായിത്തന്നെ അനിഷ്ടമാർന്നവളായിട്ടാണ്. "വസുധാധിപവൃന്ദം" മേൽക്കുമേൽ വരുന്നതിനുള്ള അവൾക്ക് ദുഃഖമായിത്തീർന്നു. ലീല "മംഗലീയയിൽ താഴികപോലെ" കിടന്നതും ഇതിനൊരു തെളിവാണ്. ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം അവരും സ്വയം ആത്മനിന്ദനം നടത്തുന്നതു്, "പതിയെയനുസരിച്ചു പുണ്യവും, സതികൾ പെറുന്ന സുഖസൗഖ്യവും, വിധവ വിരസ വക്രശീലയായ്—വിധിവിഹിതാ പാപിയായ ഞാൻ!" എന്നും "പല തിന്മകളോർത്തിടും പലകഥ ശോണങ്ങൾ തികിടും കഥയിവളിൽ,—അഹോ! ഗുണത്തിനും പതിവനിതയ്ക്ക് അർഹയാകിലും", എന്നും "ഇളകില്ലതിരു പോലവൾക്കെൻ ഗതിയേ മദനോന്മത്തം, കളങ്കിതി പരിച്ചുകിന്നവും കുറുക്കൻപോലെ കുനിന്ന പൊതുവാൻ" എന്നിങ്ങനെയുള്ള ലീല ഭർത്തൃഘാതകിയാണെന്നുള്ളതിന് മതിയായ തെളിവുകളാണ്. ലീല സ്വയം തന്റെ ആത്മാവിനെ നിന്ദിക്കണമെങ്കിൽ അവരും സ്വയം തെറ്റു ചെയ്തിരിക്കണം. തെറ്റു ചെയ്യാത്തവൾക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ.

ലീല തന്റെ സ്വന്തനികൃതിയെ ഓർത്ത് മദനനെ മുമ്പേ മനസ്സാലോ വരനായി സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ ചെയ്തതിനോ പറയുന്നതുപോലെ "പഴയതന്നെയല്ലീ മാറിടാം | പുതിയൊരുത്തനേ | കഴിയുമവ- ളേ മേറയാകിലും | മറ്റൊരുവൾ ശക്തയോ സമ്മതിയാൽ" എന്നപോലെ ലീല മദനനോടുള്ള സ്നേഹം ശരിക്കും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ലീലയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം ദാമ്പത്യാവസ്ഥയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരാണ്.

നളിനി:– നളിനി ദിവാകരനെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദിവാകരൻ ഭൗതിക കാര്യങ്ങളിൽ വിരക്തനായതാകയും ആത്മീയവ്യാപാരത്തിൽ മുഴുകി സന്യാസം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദിവാകരൻ കാട്ടിലേക്ക് പോകുന്നു. തോഴന്റെ വേർപാട് അവളെ ഉൽക്കടമായ വിരഹവേദനയിലാഴ്ത്തുന്നു. അതിനിടയിൽ അവളുടെ അച്ഛനമ്മമാർ അവൾക്ക് ഒരു വിവാഹം ആലോചിച്ചിരുന്നു. ആ വാർത്ത കേട്ടതോടെ അവൾ ആകെ മാറിപ്പോകുന്നു. ഒരു ദിവസം അവൾ ദിവാകരനെ അന്വേഷിച്ച് വനത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. കാട്ടിൽ വെച്ച് അവൾക്ക് ഒരു സന്യാസിനിയെ പരിചയപ്പെടാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്നു. സന്യാസിനിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം അവൾ തപസ്സനുഷ്ഠിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഒരിക്കൽ "സുന്ദരി പൂജയ്ക്കായ്" കളിച്ചു നീർ–| പിച്ചി പിന്നീട് പൊയ്കയിൽ തടം | ബന്ധുരാംഗത്തിൽ ചിത്തിനിർമ്മല—| സുന്ദര്യപോലെയൊരു പാപനാശിയായ്" തടിക്കരയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ ദിവാകരൻ അവിടെ വരുന്നു. ആദ്യം അവർ പരസ്പരം കാണുന്നില്ല. പിന്നീട് നളിനി ദിവാകരനെ കാണുകയും "എന്റെ ജീവനായ–| കെയെന്റെ ലോകമൂർത്തിയെന്റെ യോഗമോക്ഷവും, എന്റെയീശ്വരനും–| അതിന്റെ സീമ, ഇതു പോകില്ല ഞാൻ" ബാല്യകാല ലീലകൾ മുതൽ പറഞ്ഞതിനുശേഷം ദിവാകരൻ കൂടാതെയുള്ള ഒരു ജീവിതം തനിക്കില്ലായെന്ന് അവൾ പറയുന്നു. അവസാനം ദിവാകരന്റെ തോളിൽ തല ചായ്ച്ചതിന് സംതൃപ്തിയോടെ നളിനി മരണമടയുന്നു.

ഇതിലെ നായികാ നായകന്മാർ

Scanned with CamScanner

രാജസം വിട്ട് സാത്വികാവസ്ഥയിൽ എത്തിനിൽക്കുന്നവരാണ്. ഭൗതികമായ വികാരങ്ങളൊന്നും ഭൗതികതകൾ വെളിയിൽ എത്തിനില്ക്കുന്ന ഒരു ഉന്നത അവരുടെ മുഖമുദ്രയാണ് നളിനി.

ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത:- വാല്മീകി മഹർഷി കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി അദ്ദേഹം രചിച്ച രാമായണ കാവ്യം ശ്രീരാമനെ പാടിക്കേൾപ്പിക്കുന്നതിനായി അയോധ്യയിലേയ്ക്ക് പോയ അവസരം. ആശ്രമത്തിന്റെ ഏകാന്തതയിൽ ഏതാണ്ട് സന്ധ്യയോടടുത്ത നേരത്ത് വിരഹാർത്തയായ സീത ഉദ്യാനവാടിയിൽ പോയിരുന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതാണ് ഇതിലെ സാരം. ശ്രീരാമനുമായി വനത്തിൽ ചാപലതകളും പലതും കാണിച്ചിരുന്നു് അവൾ ഓർക്കുന്നു. എങ്കിലും ലങ്കയിൽ നിന്നു രാവണനെ വധിച്ച് തന്നെ വീണ്ടെടുത്തു മുതൽ രാജ്യാഭിഷേകം വരെയും അതിനുശേഷം ജനാപവാദത്തെ ഭയന്ന് തന്നെ ത്യജിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങൾ സീതയുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ തെളിഞ്ഞുമിന്നുന്നു. രാമായണത്തിലെ സീതയിൽനിന്ന് എന്തുകൊണ്ടും വ്യത്യസ്തയാണ് ആശാന്റെ സീത. വാല്മീകിയുടെ സീത ജീവിതത്തിലൊരിക്കലും ശ്രീരാമനെക്കുറിച്ച് എതിരഭിപ്രായങ്ങളൊന്നും തന്നെ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ആശാന്റെ സീതയാകട്ടെ ശ്രീരാമന്റെ ജീവിതത്തിലെ തെറ്റായ വശങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുകയും, അനുജനായ ലക്ഷ്മണന്റെ സ്വഭാവമഹിമ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സീതയുടെ മനസ്സ് ചിന്തകൾകൊണ്ട് കലങ്ങിമറിഞ്ഞ് ചുഴിയും കുഴിയും നിറഞ്ഞതാണ്.

അയോദ്ധ്യയിൽ നിന്നും മടങ്ങി വന്ന വാല്മീകി സീതയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അയോദ്ധ്യയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നു. ശ്രീരാമസന്നിധിയിൽ എത്തുന്നു. അവസാനമായി ഭർത്താവിനെ കാണുകയും, ആ നിലയിൽ സതീലോകം പൂകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഏതു സ്ത്രീയും ഓർക്കുമ്പോൾ ജീവിതത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞകാല സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓർത്തുപോകും. സീത ... പ്രകൃതിയിലെ എല്ലാ ചരാചരങ്ങളോടും യാത്ര ചോദിക്കുന്ന രംഗം ആരുടെയും ഹൃദയദ്രവീകരണത്തിന് ഉതകുന്നതാണ്.

സാവിത്രി:- "ദുരവസ്ഥ"യിലെ നായികയാണ് സാവിത്രി. മാപ്പിളലഹള പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇല്ലവും ബന്ധുക്കളും നഷ്ടപ്പെട്ട് ജീവരക്ഷാർത്ഥം സാവിത്രി ചാത്തൻ പുലയന്റെ കുടിലിൽ വന്നു കയറുന്നു. അവസാനം അവർ തമ്മിൽ വിവാഹിതരാകുന്നു. സാമുദായികമായ മതിൽക്കെട്ടുകളെ പൊട്ടിക്കാൻ ആശാൻ തയ്യാറായതിന്റെ ഒരു തെളിവാണ് ഈ കൃതി. സാവിത്രി അന്തർജ്ജനം ചാത്തന്റെ കുടിലിൽ കഴിയുമ്പോഴും ചാത്തൻ എപ്പോഴും അവരെ ഒരു അന്തർജ്ജനമായി കാണാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സാവിത്രിയന്തർജ്ജനമാവട്ടെ തന്റെ ജീവിതത്തിലോട്ടു കടന്നുവരാൻ ചാത്തൻപുലയനെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സമുദായാചാരങ്ങളെല്ലാം കളഞ്ഞ് ചാത്തൻ പുലയനോടൊപ്പം ജോലിക്ക് പോകുവാനും അവൾ മടിക്കുന്നില്ല. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ചെന്നുപെട്ടുപോയതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ഒരു ബന്ധത്തിന് അവർ തയ്യാറായത് എന്നുവരെ അഭിപ്രായമുള്ളവരുണ്ട്.

ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി:- ഉത്തരഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ വച്ച് നടക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഈ കാവ്യം സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരുനാൾ നട്ടുച്ചയ്ക്ക് കഠിനതാപമേറ്റ് ജ്വലിക്കുന്ന പാതയിലൂടെ ഒരു ബുദ്ധസന്യാസി തണലേകി പടർന്നുപന്തലിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു ആലിൻചുവട്ടിൽ

എടുക്കുന്നു. ആ സമയത്തു് ആ ഗ്രാമത്തിലെ ഒരു ചാമർനായകന്റെ കിടാത്തി വഴിവക്കത്തുള്ള കിണററിൽ നിന്നും വെള്ളം എടുക്കുന്നതിനായി "വീതപലകവല്ലിയിൽ പാളയും ചെറുകപ്പുകമൊന്നതു മേലിൽ അണിന്തയായ് വട്ടമിരുമ്പിടകര പിഞ്ചുലതകൊണ്ടു് ചുററിച്ചുററിയുള്ള ആ വരവു് കണ്ണിനു് നനത്തപീയൂഷവും കരളിനു് കുളിരും പകരുന്ന ഒരു കാഴ്ചയാണ്. ദാഹിച്ചു വലഞ്ഞു് ആഗതനായിതിന്നു ഭിക്ഷു "ദാഹിക്കുന്നു ഭഗിനി, കൃപാരസ— | മോഹനം കുളിർതണ്ണീരിതാശു നീ | മാമലേ, തരികെല്ലു്" എന്നു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ആ ചോദ്യം കേട്ടു് അവൾ ആകെ ഭയപ്പെട്ടു. എന്തു്? "അല്ലലെന്തു കഥയിതു കഷ്ടമേ | അല്ലലേഴ ജാതിമറന്നിതോ?" അവൾ ഒരു ചാമർനായകന്റെ കിടാത്തിയാണെന്നും അതുകൊണ്ടു് തന്റെ കൈകൊണ്ടു് വെള്ളം വാങ്ങിക്കുടിക്കുന്നതു് "ചൊല്ലെഴുമാര്യന്മാർക്കു്" ചേർന്നതല്ലെന്നും അങ്ങനെ കൊടുക്കുന്നതിൽ പാപമുണ്ടാകുമെന്നും അവൾ പറയുന്നു. അതിനു മറുപടിയായി "ജാതി ചോദിക്കുന്നില്ല ഞാൻ സോദരി, | ചോദിക്കുന്നു നീർ നാവു വരണ്ടഹോ! | ഭീതിവേണ്ട തരിക തരിക നീ" എന്നു ഭിക്ഷു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഭിക്ഷുവിന്റെ ആ അപേക്ഷ കേട്ടപ്പോൾ, "അലിയാ അവൾ കല്ലല്ലിതല്ല" അതുകൊണ്ടു് ഭിക്ഷുവിന്റെ കൈക്കുമ്പിളിലേക്കു് ജലം പകർന്നുകൊടുത്തു, ഹൃദയരസം പകർന്നുകൊടുക്കുന്നതുപോലെ. വെള്ളംകുടിച്ചു ദാഹംതീർന്നബുദ്ധഭിക്ഷുആലിൻചുവട്ടിൽ പോയി വിശ്രമിച്ചു. ചെപ്പുക്കുടത്തിൽ വെള്ളമെടുത്തുകഴിഞ്ഞ അവൾക്കു് അവിടെനിന്നും വിട്ടുപോകാൻ കഴിയാതെ അവിടെ ബുദ്ധഭിക്ഷുവിനെക്കണ്ടു് അവളുടെ മനസ്സു് നിറഞ്ഞുപോയി. വെയിൽ മാറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നും നടന്നകന്നു. അദ്ദേഹം പോകുന്നതു് നോക്കി അവൾ കരഞ്ഞും അവിടെ നിന്നു. അതിനുശേഷം അവൾ വീട്ടിലേക്കു് തിരിച്ചു. വീട്ടിൽ ചെന്ന മാതംഗിക്കു് ഉണ്ണാനും ഉറങ്ങുവാനും കഴിഞ്ഞില്ല. വീട്ടിലുള്ളവർ ഉണരുന്നതിനു മുൻപേ അവൾ ഉണരുകയും അവിടെ നിന്നും ബുദ്ധഭിക്ഷുവിനടുത്തേക്കു് തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടെ ബുദ്ധഭിക്ഷുണികളുടെ കൂടെ അവളെ താമസിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്രീബുദ്ധന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു് അവളൊരു ബുദ്ധസന്യാസിനിയായി ഭവിക്കുന്നു.

ഒരു ബുദ്ധഭിക്ഷുവിനോടു തോന്നിയ പ്രേമം സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച മാതംഗി ലോകസേവനതല്പരയായ ഒരു സ്നേഹസന്യാസിനിയായി തീരുകയും ചെയ്തു. ഒരു ചാമർനായകന്റെ കിടാത്തിയായ മാതംഗിയെ ഭിക്ഷുസംഘത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതു് ജനങ്ങളും രാജാവും ഒപ്പം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന രാജാവിനു് ബുദ്ധഭിക്ഷു നൽകുന്ന ഉപദേശം, "വത്സ, മാതംഗിയെച്ചൊല്ലി—
വിഷാദി—..
സ്നേഹത്തിൽ നിന്നുദിക്കുന്നു—ലോകം |
സ്നേഹത്താൽ വൃദ്ധിതേടുന്നു..........................
..........................അമിതമായുളവാക്കും—
മൈത്രി | നമ്മോടേ ചേരുന്നു രാജൻ!"
എത്ര ഉദാത്തവും മഹത്തരവുമാണ്.

വാസവദത്ത — കരുണയിലെ നായികയാണു് വാസവദത്ത. സമൂഹത്തിലെ ഏററവും നികൃഷ്ടമായ വേശ്യാവൃത്തി കലയാക്കിയിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയാണു് വാസവദത്ത. അവളുടെ ഭോഗലാലസമായ ജീവിതത്തിനിടയ്ക്കും ഒരു ബുദ്ധഭിക്ഷുവായ ഉപഗുപ്തന്റെ നേരെ യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിന്റെ കിരണങ്ങൾ പതിയാനും അതുവഴി അനുഗ്രഹീതയായി ബോധിക്കുവാനും അവളുടെ ജന്മാന്തരവു്

Scanned with CamScanner

വെമ്പൽകൊള്ളുന്നു. അവളും ഉപഗുപ്തന്റെ അടുത്ത് തോഴിയെ പറഞ്ഞയച്ച് തന്നെ ഹാരെ അവളുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ വരാൻ അപേക്ഷിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ തനിക്ക വരാൻ സമയമായില്ല എന്ന ഉപഗുപ്തന്റെ വാക്കുകൾ അവളെ നിരാശയുടെ അഗാധതയിലേയ്ക്ക് വലിച്ചിടുന്നു. ഉപഗുപ്തന്റെ "സമയമായില്ല, സമയമായില്ല പോലും" എന്ന വാക്ക കേട്ടപ്പോഴും "ക്ഷമയെന്റെ ഹൃദയത്തിലൊഴിഞ്ഞു തോഴീ" എന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ വേദനയിലുള്ള ആത്മനാദവും നാം കേൾക്കുന്നു. അവസാനം കരചരണാദികൾ മുറിച്ചനിലയിൽ ശ്മശാനത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു! ഉപഗുപ്തൻ ശ്മശാനത്തിൽ എത്തുകയും അവൾക്കുവേണ്ട അന്ത്യോപചാരം അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കരുണരസം കരകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന കരുണാർദ്രമായ ഒരു ജീവിതത്തെ വാസവദത്ത എന്ന കഥാപാത്രത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം മിഴിവേകിയിരിക്കുന്നു.

ആശാന്റെ നായകന്മാർ:- ആശാന്റെ നായകന്മാർ എല്ലാംതന്നെ സാത്വികാവസ്ഥയിലെത്തിനിൽക്കുന്നവരാണ്. സംഭോഗ ഇതരഭിന്നമാണ് അവരുടെ ജീവിതം. യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിലും കലാജീവിതത്തിലും നാം പലപ്പോഴും കാണാറുള്ളത് പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ടി അവരുടെ പിന്നാലെ പരക്കം പായുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആശാന്റെ നായകന്മാർ ഇതിൽനിന്നും ഭിന്നരാണ്. ദിവാകരനെത്തേടി നളിനിയും, മദനനെത്തേടി ലീലയും, ബുദ്ധഭിക്ഷുവിനെത്തേടി മാതംഗിയും, ഉപഗുപ്തനെത്തേടി വാസവദത്തയും അലയുന്നത് ആ കൃതികളിൽ നമുക്ക് കാണാം. ഒരുകാലത്തോ വന്ന മുള്ള് കിടന്നാലും സാവിത്രി അന്തർജ്ജനത്തെ ചാത്തൻപുലയന് വേണ്ടെങ്കിൽ എന്തുമാകാം. അയാളും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സംസ്കാരസമ്പന്നത

മാണെന്ന തീണ്ടലുപേക്ഷിക്കാവുന്ന തരത്തിലാണ് അയാളുടെ പെരുമാറ്റം. സാവിത്രിയുടെ നിർബ്ബന്ധമാണ് അയാളെ അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച സാഹചര്യം.

ആശാന്റെ കൃതികളിൽ ട്രാജഡിയുടെ സ്വാധീനം

എല്ലാകൃതികളും ശോകപര്യവസായികളാണ്. സോഫോക്ലീസിന്റെ ഇഡിപ്പസ് കൊളോണസിലാണ് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ട്രാജഡിയായി നിലകൊള്ളുന്നത്. മലയാളത്തിൽ ഇത് ഏറെക്കുറെ വൈക്കം മുഹമ്മദ്ബഷീറിന്റെ "ബാല്യകാലസഖി"യിലും നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ട്രാജഡിയുടെ യഥാർത്ഥരൂപവും ഭാവവും ആശാൻ കൃതികളിൽ ശരിക്കും പ്രകടമാകുന്നു. സ്നേഹഗായകനായ ആശാൻ ഒരു ശോകഗായകൻ കൂടിയല്ലേയെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആശാന്റെ ദുരവസ്ഥമാത്രമേ അവസാനം സമംഗളം പര്യവസാനിക്കുന്നുള്ളൂ. ആശാന്റെ നായകന്മാരുംകൊള്ളുന്ന വിപ്ലവാത്മകത പ്രതിഫലനങ്ങളെല്ലാം പകരുന്നതായി കാണാം. ആത്മീയ തലത്തിൽമാത്രം വ്യാപരിക്കുന്ന ആശാന്റെ മനസ്സിൽ സാമൂഹ്യത്തിന്റെ സന്തോഷമില്ലാതെ വിഷാദമൂകത കുടികൊള്ളാൻ കാരണമെന്താണ്" എന്നത് പി. എച്ച്. ഡി ഗവേഷണ വിഷയമാക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു മേഖലയാണ്. ആശാന്റെ ട്രാജഡികളിൽ കാണാൻ കഴിയുന്ന മറ്റൊരു പ്രത്യേകത എന്തെന്ന് കഥാമധ്യത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ നായികമാർ സന്തോഷത്തിന്റെ പാരാവാരത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവിടെനിന്നും ഉടൻ കഥ ദുഃഖസാഗരത്തിന്റെ എന്തോ അഗാധതയിൽ മുങ്ങുന്നതും കാണാം.

[illegible]ങ്ങൾ:- ആശാൻ ജീവിതത്തെ വ്യത്യസ്ത കോണുകളിലൂടെ നോക്കിക്കാണാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മയുടെ നിര്യാണം, അതുളവാക്കിയ ഉൾക്കടമായ ശോകത്തിൽനിന്നാണ് "പ്രരോദനം" ഉണ്ടായത്. അതിൽ ശ്മശാനത്തെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് കവി പറയുന്നതു നോക്കുക.

"കഷ്ടം! സ്ഥാനവലിപ്പമോ–
പ്രഭുതയോ
സജ്ജാതിയോ വംശമോ
പുഷ്ടശ്രീതരുണത്വമോ ചെറുതുമൊ–
ന്നോർക്കിലില്ല ഫലമതിൽ
സ്പഷ്ടം മാനുഷഗർവ്വമൊക്കെ–
യിവിടെ–
പ്പുക്കസ്തമിക്കുന്നിതി–
ങ്ങൊട്ടാളോർ പഠിക്കുന്ന ഹാ!–
ഇവിടെ–
യാണദ്ധ്യാത്മവിദ്യാലയം."

എന്ന വരികളിലൂടെ മനുഷ്യരാശിക്ക് നൽകുന്ന സന്ദേശം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്.

"സാധിച്ച ധർമ്മമൊരു സൽ–
ക്കൃത്യം
സാധിച്ചു പോട്ടെ – ഇഹ സദാ–
നിഷ്ഫലതാപപാതം
ബാധിച്ച ദുഃഖശിലയാഴ്‌വ
തിൽനിന്നു മേഘ–
ജ്യോതിസ്സുതൻ ക്ഷണികജീവി–
തമല്ലികാമ്യം?"

സത്കൃത്യം നിറവേറി മിന്നിമറയും കൊണ്ട് ജീവൻ വെടിയുന്നതാണ് നിഷ്ഫലതാപപാതം ബാധിച്ചുവാഴുന്ന ദുഃഖശിലയേക്കാൾ അഭികാമ്യം. മേഘജ്യോതിസ്സിന്റെ ക്ഷണികജീവിതമാണ് ദുഃഖശിലയുടെ നീണ്ട വാഴ്ചയേക്കാൾ അഭികാമ്യം.

"എന്നിട്ടുകാർക്കറിയും തൻ ഗതി,–
സാദ്ധ്യമെന്തേ
കണ്ണീരിനാൽ അവനിവാഴ്‌വു–
കിനാവു, കഷ്ടം!"

എല്ലാം ജീവിതകാംക്ഷകൾക്കും അവസാനമുണ്ടെന്ന് ആശാൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

"സ്നേഹമാണഖിലസാരമൂഴിയിൽ
സ്നേഹസാരമിഹ സത്യമേകമാം"

എന്ന സ്നേഹത്തെപ്പറ്റിയും ആശയം ദിവാകരനെക്കൊണ്ട് പറയിക്കുന്നു.

"കവിതയിലാഹാ! മർത്യ–
ജീവിതം
പ്രതിഫലിക്കുന്ന വിചിത്രമായിട്ടും"

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യജീവിതം ഒന്നിനൊന്ന് വൈവിധ്യമാർന്നതാണെന്ന് എന്ന് കാവ്യം ഇതിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

"പഴകിയ തരുവല്ലി മാറ്റിടാം,
പുഴയൊഴുകും വഴി വേറെയാ–
ക്കിടാം
കഴിയുമിവ – മനസ്വികൾക്കു മാ–
റ്റൊഴിവതശക്യമൊരാളിലു–
ന്നിയാൽ"

എന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ ഉദാത്തതയെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു.

ആശാൻ തന്റെ കൃതികളിലൂടെ സഹൃദയർക്കു നൽകുന്ന അനശ്വരമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഫിലോസഫി (Philosophy of life) ഇതാണ്. ആശാന് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചില ധാരണകളെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും, അത് ഏതുതരത്തിലുള്ളതാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

ഉപസംഹാരം:- ആശാൻ മലയാള സാഹിത്യത്തിനു നൽകിയിട്ടുള്ള സംഭാവനകൾ അമൂല്യമാണ്. "മഹാത്മാക്കളും മഹാകവികളും ലോകത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന ദേവതകളാകുന്നു." ആശാന്റെ സംഭാവനകൾ മലയാളസാഹിത്യത്തോടൊപ്പം കാലത്തിൽ ചാർത്തിയ മംഗല്യസൂത്രമാണ്. ജീവിതത്തെയും ജീവിതമൂല്യങ്ങളെയും, സങ്കീർണ്ണത വിജയകരമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ ആശാനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

●●

Scanned with CamScanner

ചെറുകഥ

ചുവന്ന ഡാലിയ

പി. കെ. ഗോപിനാഥ്, പള്ളുരുത്തി
III B.Sc. (Chemistry)

അവരും എന്നും ചിരിക്കാറില്ലായിരുന്നു. മിസ്സ് ജനി ബിശ്വാസ്, നിന്നെ എനിക്കറിയാം. ചുവന്ന ത്രിസന്ധ്യകൾ നിനക്കെന്നും മയക്കമായിരുന്നു.

നിലക്കണ്ണാടിയിലേക്ക് ഒരിക്കൽ ചുണ്ടിലിരുന്നു നിന്റെ കാമുകനെ നീ കണ്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ എന്ത്. ഇതു മാത്രമല്ലല്ലോ പറ്റിയില്ല. ചുവന്ന ത്രിസന്ധ്യകൾ വന്നുപോയിരിക്കും.

മിസ്സ് ജനി ബിശ്വാസ്, ചുവന്ന ഇതൾ പൊഴിക്കുന്ന ഡാലിയപ്പൂക്കളെ നീ കണ്ടിട്ടില്ല. മനം കവരുന്ന വസന്തരാജിയെ നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ നിന്റെ പ്രിയൻ ഇന്നെവിടെയാണെന്നറിയാമോ?

ഇരുണ്ട നിറമെങ്ങാം നിന്റെ കവിൾത്തടത്തിൽ വസന്തമേഘം ചാലിച്ചപ്പോഴും നീ എവിടെയായിരുന്നു?

നിന്റെ മനസ്സപ്രിയൻ നിന്നെ കാത്തുനിൽക്കുമ്പോഴും ആയിരമായിരം പ്രപഞ്ചരഹസ്യങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന നീ എവിടെയായിരുന്നു.

നീ ജീവിക്കുവാൻ പഠിച്ചവളായിരുന്നു. നിന്റെ കാമുകൻ നിന്നിൽനിന്നും ജീവിക്കുവാൻ പഠിച്ചു.

മിസ്സ് ജനി ബിശ്വാസ്, നീ ഒരു മിഥ്യയാണെന്നെല്ലാവരും പറഞ്ഞു. പക്ഷെ നിന്റെ കാമുകൻ അതു വിശ്വസിച്ചില്ല. നീയീ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ എല്ലാമാണ്. പ്രപഞ്ച സാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ അതിശീതളമായ മുഖസ്വപ്നമാണ് നീ.

സായംസന്ധ്യകളിൽ കാണാറുണ്ടായിരുന്ന കാറ്റ് നിന്റെ മനം കുളിർപ്പിച്ചിരുന്നു. നിന്റെ കവിൾത്തട്ടിൽ സിന്ദൂരശോഭയണിയിക്കാൻ മാറിമാറിവന്നിരുന്ന മേഘങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

മിസ്സ് ജനി ബിശ്വാസ്, നീയൊരു സ്വപ്നമാണെന്ന് പ്രപഞ്ചശില്പികൾ പറഞ്ഞു. നിന്റെ കഴിവുകൾ അപാരമായിരുന്നു. പ്രാപഞ്ചികസത്ത കണ്ടറിഞ്ഞ അവർ നിന്നെ കണ്ടറിഞ്ഞില്ലെന്നോ?

ഇതളുകളണിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഡാലിയപ്പൂക്കൾ നിന്നെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ആരു പറഞ്ഞു. മാനവസംസ്കാരങ്ങൾ കാണാതിരുന്ന സത്യങ്ങളിൽ നീ പെടില്ലെന്ന് ആരുപറഞ്ഞു.

Scanned with CamScanner

സ്വപ്നങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരുന്ന ബാല്യകാലങ്ങളെ നീ താലോലിച്ചിരുന്നു. സ്വപ്നങ്ങളുടെയും ഓമനത്തം എന്നും നിന്നെ പുൽകിയിരുന്നു.

മിസ്സ് ജെനി ബിശ്വാസ്, ചരിത്രം നിന്നെ എഴുതപ്പെട്ടുകയാണ്. മനുഷ്യ മനസ്സിന്റെ അതിരഹസ്യങ്ങളായ പാളികൾ മുഴുവൻ തുറന്നിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രാപഞ്ചികശക്തികളും നിന്റെ ലോകം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മിസ്സ് ജെനി ബിശ്വാസ്, ഇതു കവിതയല്ല. ഇതു പ്രപഞ്ചമാണ്. സ്വപ്നങ്ങൾ നെയ്തെടുത്തിരുന്ന ലോകം. പുതിയ ത്രിസന്ധ്യകൾ അനേകം കണ്ട ലോകം.

നീ നിദ്രയിലായിരിക്കുന്നു. പുതിയ സായാഹ്നങ്ങൾ ഇനി ആരെയും ആകർഷിക്കയില്ല. ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലെത്തുമ്പോൾ, മിസ്സ് ജെനി ബിശ്വാസ്, നീയൊന്നോർക്കണം ചിലപ്പോൾ. ഇതു ലോകമാണ്. ലോകം.

Babu Bros

General Merchant

Basin Road, Cochin-16.

Greetings from

Xavier's Tailoring

Perumanur, Cochin-15.

Greetings from:

New Bharat Studios

Valanjambalam, Ernakulam.

Hotel Bombay

Near S. H. College

Thevara

Scanned with CamScanner

"വിധി"!

ഇരുട്ട്! കൂരിരുട്ട്!!

ഇരുട്ടിന്റെ കരിമ്പടത്തിനുള്ളിൽ ആ തെരുവ് ആകെ അമർന്നിരിക്കയാണ്, ശക്തിയായി ചീറിയടിക്കുന്ന കാറ്റിന്റെ ശീല്ക്കാരവും, ഇടക്കിടക്ക് കേൾക്കുന്ന ഇടിമുഴക്കങ്ങളും ആ രാത്രിയുടെ ഭീകരതയ്ക്ക് മാറ്റുകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വാവ്വലുകളുടെ ചിറകടി ശബ്ദങ്ങളും, പക്ഷികളുടെ കളകളാരവങ്ങളും ചീവീടുകളുടെ കരച്ചിലും ഇടകലർന്ന കോലാഹലമായിരുന്നു.

രാത്രി! ഭീകര രാത്രി!! സമയം വളരെയായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഉറക്കം പോലുമവനെ തലോടിയില്ല. ആ വൃത്തികെട്ട തെരുവിലെ ഒരു പഴയ കടത്തിണ്ണയിൽ അവൻ ഏകാകിയായി കിടക്കുകയാണ്. അവൻ എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ട് ദിവസങ്ങൾ തന്നെയായി. വിശപ്പ്! ശക്തിയായ വിശപ്പ്!!

JOSE ALPHONSE
III Bsc. Botany

അവൻ ഇരുട്ടിലേക്ക് തുറിച്ചു നോക്കി. ആകാശത്ത് ഭീകരരൂപികളായ കരിമേഘങ്ങൾ പാഞ്ഞുനടക്കുന്നു...... മഴയുടെ ഇരമ്പം......ശക്തിയായ ഇടിമുഴക്കം............കൊള്ളിയാൻ മിന്നലുകൾ......കാറ്റിന്റെ ചൂളംവിളി...കാറ്റിൽ ആടിയുലയുന്ന മരങ്ങളുടെ ഞരങ്ങൽ പ്രളയം!.........തന്റെ ജീവിതവും ഇതുപോലെ ആടിയുലയുകയല്ലേ....? അതെ, സഹായിക്കാനില്ലാതെ താനും നിരാലംബനായിരിക്കുകയല്ലേ.......? അപ്പോൾ കണ്ണിൽ ജലം പൊടിഞ്ഞു. കണ്ണീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി.

മഴ അപ്പോഴും തകർത്ത് പെയ്യുകയാണ്. ആകാശവും തന്നെപ്പോലെ എന്തെങ്കിലും ഓർത്ത് കരയുകയാവും. അവയുടെ കണ്ണീരായിരിക്കാം മഴത്തുള്ളികളായി ഭൂമിയിൽ പതിക്കുന്നത്. ഓർമ്മകൾ ചിറകുവെച്ച് ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് പറന്നുപോയി.

ഓർമ്മകൾ......! ചില മധുരിക്കുന്നവ ....ചില കയ്ക്കുന്നവ...

ചില ഇനി തിരിച്ചുകിട്ടാത്തത്!!

ഇത്രയും ഓർമ്മകൾ തനിക്ക് മാത്രമേയുള്ളൂ....?

അതോ എല്ലാവർക്കുമുണ്ടോ...? അതു ചിന്തിക്കുന്നതിനിടെയാണല്ലോ താനും ആ ഓർമ്മകളുടെ മാറാപ്പിലേക്ക് ആണ്ടുപോയത്!

തിളക്കമാർന്ന ഇന്നലെകളെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കാനാണവൻ പലപ്പോഴും ശ്രമിക്കാറുള്ളത്. പക്ഷേ അവയെല്ലാം കൂടുതൽ ദുഃഖപൂരിതമായി തെളിഞ്ഞുവരികയാണ് പതിവ്. കൊഴിഞ്ഞുപോയ ഇന്നലെകളെക്കുറിച്ചുള്ള മധുരസ്മരണകൾ അവനെ ഒരു പുതിയ ലോകത്തിലെത്തിച്ചു.

മധുരിക്കുന്ന ഓർമ്മ......!

അച്ഛനമ്മമാരൊന്നിച്ച് ജീവിച്ച മധുരമനോഹരദിനങ്ങൾ. അച്ഛന്റെ താ

...യാ വാത്സല്യം കൊണ്ട് അമ്മയില്ലാത്ത കുറവ് അറിഞ്ഞില്ല. അച്ഛന് താനും താനച്ഛനും ജീവനായിരുന്നു. അന്നെന്റെ ചിന്തകളിൽ അലൗകിക സംഗീതത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായിരുന്നു, രാഗങ്ങളെ ഉണർത്തിയിരുന്നു.........ജീവിതം പോലും [illegible] ആനന്ദിച്ചു നിമിഷങ്ങളാണ് [illegible] നൃത്തം ചവിട്ടിയിരുന്നു.......എന്നാൽ ആ വസന്തോത്സവം അനുവാദം പോലും ചോദിക്കാതെ എങ്ങോട്ടോ പറന്നുപോയി.......!

വിധി അതായിരുന്നു....!

ഒരു ദിവസം, പെട്ടെന്നുണ്ടായ അസുഖത്താൽ അച്ഛനും മരിച്ചു. അവൻ ഏകാകിയായി....! ഏതാണ്ടൊരു ഉണങ്ങിക്കരിഞ്ഞ് വീണുപോയ വസന്തം വിട്ടുകടന്നുപോയ ആരാമത്തിൽ [illegible] അലഞ്ഞുനടന്നു......വേദനയും ഇരുട്ടും ഉയർന്നുവരികയാണ്....

വിതുമ്പിനില്ക്കുന്ന സങ്കടങ്ങളെ കടിച്ചമർത്താൻ ശ്രമിച്ചു...സാധിച്ചില്ല.......

ആത്മാവിന്റെ ഏതാണ്ടലങ്ങളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുവെച്ച് സ്വർലോകനിർവൃതിയിലേക്കുയർത്തിയ ആ മധുരമനോഹര വസന്തങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുപോയി. ഇനി ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരാത്തവിധം....!

വിധി! എല്ലാം വിധി!!

കരളിന്റെ കരളിൽ മധുരമോഹന സ്വപ്നജാലങ്ങളുണർത്തിയ ആ സ്വർഗ്ഗീയഗാനം അനന്തതയിലേക്കെങ്ങോ പറന്നുപോയി....!

കയ്പുള്ള ഓർമ്മകൾ !

നെഞ്ചിൽ വേദനകൾ ഉറഞ്ഞുകൂടുന്നു. അവയില്ലാതാക്കുവാനുള്ള വഴി ഒന്നേയുള്ളൂ [illegible]........ചിന്തിക്കാതിരിക്കുക!

എല്ലാമെല്ലാം വേദനകളുടെ ചിത്രങ്ങൾ ചിത്രങ്ങൾ മാത്രം. ജീവിതം പ്രസ[illegible] വേദനയുടെ അന്ധകാര[illegible]........!

അച്ഛൻ മരിച്ചപ്പോൾ ഏകാകിയായ തന്നെ അമ്മാവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ മനസ്സു സന്തോഷിച്ചു!

[illegible] മനസ്സ് വീണ്ടും തളിർക്കാൻ തുടങ്ങി....പൊലിയാറായ ആ തിരിനാളം വീണ്ടും ആളിക്കത്തുവാൻ തുടങ്ങി.

ആ തളിർക്കൽ കുറച്ചുനേരത്തേക്കു മാത്രം. ആ ആളിക്കത്തൽ പൊലിയാൻ പോകുന്നതിന്റെ ആരംഭമായിരുന്നെന്ന് അന്ന് കരുതിയില്ല.

അമ്മാവന്റെ ഗൗരവപൂർണ്ണമായ പെരുമാറ്റവും അമ്മായിയുടെ കുത്തുവാക്കുകളും, അമ്മാവന്റെ മക്കളുടെ പരിഹാസവും ആ കൗമാരഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു.

അവ ആ കൗമാരഹൃദയത്തിൽ കാരമുള്ളുകൾ വിതറി. വിളറിയ വഴിവിളക്കുകൾ നിഴൽ വിരിച്ച് കടന്നുപോയ ആ വഴിത്താരയിൽ വേദനയുടെ കള്ളിമുൾച്ചെടികൾ മാത്രമേ കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മുന്നിൽ അനന്തമായ ഒരു ശൂന്യത.....!

അമ്മാവന്റെ വീട്ടിലെ ജീവിതം അസഹ്യമായപ്പോൾ.......അമ്മായിയുടെ കുത്തുവാക്കുകൾ സഹിക്കാതായപ്പോൾ ... അവൻ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു .. അവിടം വിട്ടിറങ്ങിപ്പോവുക........ ഒരു ദിവസം അതും സംഭവിച്ചു ഈ ലോകത്തിന്റെ അനന്തവിസ്തൃതമായ വൃത്തികെട്ട ഒരു തെരുവുകളിലേക്ക് അവൻ എടുത്തെറിയപ്പെട്ടു. ആരും സഹായിക്കാനില്ലാത്ത ആരും ആശ്രയമില്ലാത്ത... ഒരു തെരുവുതെണ്ടിയായി. വിധി അതായിരുന്നു!

ഇനി എങ്ങോട്ട് പോകണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇനി എങ്ങോട്ടാണ് പോകുവാനുള്ളത്......ശൂന്യത...! മുന്നിൽ വെറും ശൂന്യത!!

കടത്തിണ്ണകളിലെല്ലാം കയറിയിറങ്ങി. ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിനാ[illegible]

Scanned with CamScanner

വേണ്ടി...ഒന്നുമില്ല. ഒരു ജോലിക്ക് വേണ്ടി...അവന്റെ ദിനരാത്രം ആയിരം ശ്രമിച്ചിട്ടും. ആരും അവനെ ആവശ്യ മില്ല. കഷ്ടം!

ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രമാണിമാർക്കും, സമൂ ഹത്തിലെ കാവൽപ്പട്ടാളങ്ങൾക്കും, സമൂഹത്തിലെ മനുഷ്യർക്കും അവനെ പുച്ഛമായിരുന്നു. "കള്ളൻ, തെണ്ടി, തെമ്മാടി!" എന്നായിരുന്നു അവരുടെ പ്രതികരണം.

രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ പൊള്ളയായ ആ മനസ്സി വികാരങ്ങൾ നിരാശയുടെ ആഴങ്ങളിൽ തളർന്നിരുന്നു.

വിശപ്പ്! ശരീരത്തേയും മനസ്സി നേയും കാർന്നുതിന്നുന്ന വിശപ്പ്!!

തണുപ്പ്! കഠിനമായ തണുപ്പ്! ശരീരത്തിലെ തൊലിക്ക് നിറം വെളുപ്പിക്കുന്ന അത്രയുള്ള തണുപ്പ്!!

ഒരിക്കൽ കിട്ടിയ കീറിപ്പറിഞ്ഞ ഒരുതുണ്ട് വാരിപ്പുതച്ചു-

വെറുപ്പ്! വിദ്വേഷം!!

സകലത്തിനോടും വെറുപ്പ്! എല്ലാ ത്തിനോടും പകച്ചു!!

...ജനിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ!
ജീവിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ!!
മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!!!

ഈ അല്പം തണുപ്പായി. ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന കാറ്റ് അപ്പോഴും ശക്തിയായി അടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ആ കാറ്റിൽ ആടി ക്കൊണ്ടിരുന്ന മരക്കൊമ്പുകളിൽനിന്നും ഇലകൾ താഴേക്ക് ഊർന്നിറങ്ങി വീണു കൊണ്ടിരുന്നു. അവനെപ്പോലെതന്നെ ആ ഇലകളെല്ലാം താഴെവീണ് ചിന്നി ച്ചിതറി നശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നശി ക്കട്ടെ. എല്ലാം നശിക്കട്ടെ!!!

അവൻ വീണ്ടും ഇരുണ്ടുമൂടിയ ആകാശത്തിലേക്ക് നോക്കി. സ്വർഗ്ഗീ യവെളിച്ചംപോലെ ഇടക്കിടെ കൊള്ളി യാൻ മിന്നുന്നുണ്ട്. വിളറിപ്പിടിച്ചതു പോലെ കറുത്ത മേഘങ്ങൾ പടിഞ്ഞാറോട്ട് ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രകൃതി പ്രസവി ച്ചിട്ട് അനാഥ പ്രേതങ്ങൾ! അവയും തന്നെപ്പോലെ വേദനകളെ ആത്മാവിൽ കടിച്ചമർത്തുകയാണോ? ആ മേഘങ്ങളും കീഴ്പ്പോട്ട് കടിച്ചമർത്തി കണ്ണീരുകൾ വീഴ്ത്തുകയാണോ?

ദുഃഖത്തിന്റെയും നിരാശയുടെയും നോക്കെത്താത്ത കടലിനുള്ളിൽ മനസ്സ് അപ്പോഴും വിങ്ങിപ്പൊട്ടി നിൽക്കുകയായി രുന്നു.

വിട

M. K. R. NAIR, M. Sc. (Final)

അരുണവർണ്ണമെഴും കപോലത്തൊടെ—
യൊരു ശരൽക്കാല സന്ധ്യപോൽ നില്പു നീ
ഇളകിയാടും വിടപങ്ങളാണിതു—
ന്നിവിടെയെന്നെ വരിഞ്ഞു നിർത്തുവാൻ
മധുരമോഹിനീ നിന്റെയീ മൂകത—
യൊരു വിരഹകഥ വിവരിപ്പുവോ.
അബലനാമെനിക്കിത്ര നാളുകളിലൊ—
രഭയമേകലെ ഞാൻ മറന്നിടുമോ?
ഇവിടെയിത്തരുച്ഛായയിൽ കായലിൽ
കളകളാരവം കിക്കിളിക്കവേ
തവമധുസ്മിത വസ്ത്രാഞ്ചലത്തിലെൻ
ഹൃദയഭാരം വഹിച്ചു നീ നിന്നു ഹാ!
മൃദുപവനനിളക്കിയാട്ടുന്ന നിൻ
കുറുനിരകളെൻ മുഖമുകരവേ
ചെറുകളിത്തോണിയേറിയെൻ മാനസം
വളരെ ദൂരം തുഴഞ്ഞുപോയ് കായലിൽ.
ഒരു കരിനിഴൽ വീശിനിന്നാനന—
മിതു തെളിച്ചാലതിക്കവരെന്തിനോ?
കമനി, നീയുമിത്തീരഭൂവിൽ വെറും
തരിമണലാമിവനിലാസക്തയോ?
പഥിക, നാലംബഹീനനായന്നു ഞാ—
നിവിടെ നിൻ പടിവാതിൽക്കലെത്തവേ,
കുസുമവൃഷ്ടി നടത്തി വഴികളിൽ
നറുവിശറികൾ കൊണ്ടു വീശിയും
പ്രിയവിപഞ്ചികേ, നീ വസന്തോത്സവം
കരളിലെത്ര വളർത്തി വിധേയയായ്.
വളകിലുക്കം ചിലങ്കതന്നൊച്ചയും
മൃദുലഹാസവും നർമ്മസല്ലാപവും
തുടരവേ ദേവലോകത്തിലേയ്ക്കിതാ—
ചിറകിലന്നത്യുന്നതനായ് പൊങ്ങിനേൻ.
പിരിയുവാൻ തുടങ്ങുന്നൊരെൻ മുന്നിൽ നീ
പതിവുപോൽ മുഖപ്പൂർണ്ണയായ് നിന്നതാം
ഇതിനകമെത്ര വേർപാടിൽ നീയിതേ
കണ്ണീരാരമിന്നയച്ചുവല്ലോ!
വിട, വിടലോലേ, തവാന്തഃപുരത്തിലേ—
ക്കിനിയുമെത്താൻ സമർത്ഥനാകട്ടെ ഞാൻ.

Scanned with CamScanner

ആസൂത്രണം അരങ്ങും അണിയറയും

ബി. രാമചന്ദ്രൻനായർ
എം. എ. (എക്കണോമിക്സ്)
[illegible]

നിറയാർന്ന വിളക്കുകളുടെ ശോഭ കത്തുന്ന മാലക, നിലാവിൽ കുളിച്ച്, പ്രകൃതിരമണീയതയുടെ ഈറൻ ചേലയുടുത്ത് നൈസർഗ്ഗികതയുടെ ചാരുതയുമായി പോരിനില്ലുന്ന ഗ്രാമീണാന്തരീക്ഷം, ആൽസംസ്കാരത്തെ പാലൂട്ടിവളർത്തിയ കാർഷികസൗഭാഗ്യങ്ങളും ഇന്ന് ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരിക്കാം. കർഷകന്റെ വേദനകളും പ്രതീക്ഷകളും അന്നും ഇന്നും ഒന്നുതന്നെയാണ്. "ഭാരതീയ കർഷകൻ പ്രകൃത്യാ സംസ്കാരസമ്പന്നനാണ്. കാർഷികസംസ്കാരത്തിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ജീവിതരീതിയും ഉന്നതമായ തത്വചിന്തയും പാരമ്പര്യവും അവന്റെ മനസ്സിനെയും ആത്മാവിനെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നു." വിഖ്യാത നോവലിസ്റ്റായ പേൾബക്കിന്റെ വാക്കുകളാണിവ. പ്രകൃതിയുമായുള്ള അവന്റെ ബന്ധം ഗാഢമാണ്. അവന്റെ ജീവിതവീക്ഷണവും സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളും എല്ലാം ഋതുപരിണാമങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രാമരംഗം ഗാന്ധിജിയുടെ വികാരത്തിന്റെയും ചിന്തകളുടെയും ഭാഗമായിരുന്നു. നെഹ്റുവിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു ഈ ഗ്രാമമാണ്. ഭാരതാംബയുടെ ആശയാഭിലാഷങ്ങളുടെ സാരസർവ്വസ്വം ഈ ഗ്രാമങ്ങളിലെ [illegible]. നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇവിടെ നിന്നാരംഭിക്കാം. ആസൂത്രണത്തിന് ഒരു അണിയറ ആവശ്യമില്ല. അതിന് വേണ്ടത് ഒരു അരങ്ങ് മാത്രമാണ്. അതാകട്ടെ ഈ ഗ്രാമരംഗങ്ങളും.

ചരിത്രത്തിന്റെ അടരുകളിലൂടെ ഒന്നോടിനോക്കുകയാണെങ്കിൽ, സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക വ്യാപാരങ്ങളുടെ കേന്ദ്രവും പരിധിയും ഗ്രാമങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് കാണാം. ഇന്ത്യയുടെ "സുവർണ്ണകാലങ്ങളി"ൽ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ സ്വതന്ത്രങ്ങളായിരുന്നതായി ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ശുക്രാചാര്യരുടെ "നീതിസാര"ത്തിൽ പണ്ടു ശതാബ്ദങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഗ്രാമങ്ങളും ഗ്രാമസഭകളും പുലർത്തിയിരുന്ന മഹനീയ പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നെഹ്റുവിന്റെ "ഇൻഡ്യയെ കണ്ടെത്ത"ലിലും

ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടിയാണ് പഞ്ചായത്തുകൾ തിരോഭവിച്ചുതുടങ്ങിയത്. "രാമരാജ്യം" എന്ന സങ്കല്പം സമ്പന്നവും സംതൃപ്തവുമായ ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരിയും ചരിത്രകാരനുമായ ചാൾസ് മെറ്റ്കാഫ്, ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു: "മറ്റെല്ലാം നശിക്കുമ്പോഴും ബാഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും ഒട്ടുമൊട്ടും വിമുക്തവും എല്ലാറ്റിലും സമ്പന്നങ്ങളുമായ ഈ ഗ്രാമസമൂഹങ്ങൾ നിലനില്ക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. സ്വന്തമായ വ്യക്തിത്വമുള്ള ഈ ഗ്രാമസമൂഹങ്ങളെ, സ്വാതന്ത്ര്യവും ഐശ്വര്യവും ഏറ്റവും കൂടിയ അളവിൽ അനുഭവിക്കുന്നതിന് സഹായകമാണ്" ആർതർ ഇ. മോർഗൻ, "സമൂഹം" എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രബന്ധത്തിൽ, ഗ്രാമങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന "അടുപ്പമുള്ള സമൂഹത്തെ" (face to face Community) മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാനവും നിർണ്ണായകവും ആയ ശക്തിയായി അംഗീകരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ: "ജീവിതത്തിലെ അപായങ്ങളെയും അവസരങ്ങളെയും പങ്കുവയ്ക്കുന്നതിൽനിന്നും, പരസ്പര വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും, പൊതുവായ താല്പര്യത്തിലും ഉത്തരവാദിത്തത്തിലുംനിന്നും— ആത്മാർത്ഥമായ ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉൾത്തിരിയുന്ന ഏകത്വബോധത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പാരസ്പര്യബോധം ഗ്രാമീണർക്ക് ഒരു സാമൂഹ്യമായ പക്വത തന്നു. ഒരു സാമൂഹ്യമനസ്സും, സാമൂഹ്യസ്വഭാവവും ഉൾപ്പെടുന്നു. സമൂഹം സമുദായത്തിന്റെ ഒരു ആവശ്യമായ പ്രത്യേകതയാണെന്നു പറയുമ്പോൾ, നാം അനുസ്മരിക്കേണ്ടത് ഈ സാമൂഹ്യ വ്യക്തിത്വമാണ്." വ്യക്തിത്വമുള്ള ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് അതിർത്തി വിക്ഷോഭനവും കടമകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. അവിടെ പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യം ഉണ്ടാകുകയില്ല. അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട നിയമങ്ങളും, ശാസനങ്ങളോ ഫലപ്രദമോ ആയിരിക്കുകയും ഇല്ല.

മഹാത്മാഗാന്ധി ഇന്ത്യയെ കണ്ടെത്തിയത് ഗ്രാമങ്ങളിലാണ്. ആധുനിക വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ വിലപിച്ച ലോകത്തിന് ഗാന്ധിജി നൽകിയ ഒരു പുതിയ ഗ്രാമജീവിതമാകുന്ന വെളിച്ചമുള്ള ഒരു എത്തിനോട്ടമായിരുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ സാമ്പത്തികചിന്തകൾ പ്രാചീനങ്ങളും അപ്രായോഗികവും ആയി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ മാനവികതാദർശത്തിലുള്ള മൂല്യത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ള ധന്യത ഗാന്ധിചിന്തയെ ഉജ്ജ്വലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, അദ്ദേഹം വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ വക്താവാണ്. കേന്ദ്രീകരണം പ്രത്യക്ഷമായോ, പരോക്ഷമായോ, അക്രമത്തെയും ശക്തിയെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. മനുഷ്യൻ വലിയൊരു യന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗത്തെപ്പോലെയാകുന്നു. ഉല്പാദനം വൻതോതിലാകുമ്പോൾ, വിതരണം ഒരു പ്രശ്നമായി തീരുന്നു. ഇവയ്ക്കൊക്കെ സമൂലമായൊരു പരിഹാരം വികേന്ദ്രീകരണം മാത്രമാണ്. സമ്പന്നവും സന്തുഷ്ടവുമായ വ്യക്തിജീവിതത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ വേണ്ടി ഗാന്ധിജി വികേന്ദ്രീകരണത്തെ മാറോടണച്ചു.

ഗ്രാമപുനരുദ്ധാരണം, സാമ്പത്തിക വികേന്ദ്രീകരണത്തെ സുസാദ്ധ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഉല്പാദനവും വിതരണവും ഒന്നിൽനിന്നൊന്നിനെ തിരിച്ചറിയാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ഗാഢമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണം, എന്നദ്ദേഹം അനുശാസിച്ചു. ചർക്കയെ ഇന്ത്യയുടെ വികസനത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമായി ഗാന്ധിജി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. "സ്വരാജ് ഒരു പഞ്ഞിനൂലിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു" എന്ന വാക്കുകൾ പ്രതീകാത്മകങ്ങളാണ്.

Scanned with CamScanner

ഇൻഡ്യയുടെ സാമ്പത്തികഭാവിയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ, ഗാന്ധിജിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ, ഒരു പരിപാടികളിലായി, 1946ലും, 1948ലും കോൺഗ്രസ്സ് പാർട്ടി നിയോഗിച്ച ഭരണഘടനാ രൂപീകരണസമിതിയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. സംഗ്രാമ പ്രവർത്തനങ്ങളും പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് ഊന്നൽ കൊടുക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഗ്രാമീണ കുടിൽവ്യവസായങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഗ്രാമവ്യവസായങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുക, സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ കാർഷികപ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുക, എന്നിങ്ങനെ സാമ്പത്തികപ്രാധാന്യമുള്ള പല കാര്യങ്ങളും പഞ്ചായത്തുകളുടെ അധികാരസീമയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ ഗാന്ധിജി ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യമെന്ന് പറയട്ടെ, തികച്ചും ഭാവനാശൂന്യമായ രീതിയിൽ, ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ജനകീയസ്വഭാവം പ്രതിഫലിക്കണമെങ്കിൽ, ഈ വിധം ചെയ്യണമെന്ന് വീണ്ടും ഗാന്ധിജി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഭരണഘടനയിലെ നിർദ്ദേശകതത്വങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഈ പ്രശ്നം വീണ്ടും ഉയർന്നുവന്നു. ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുവാനും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്വയംഭരണത്തിന്റെ തലത്തിൽ അധികാരത്തിൽ പങ്കുവാനും, പുതുതായി ചേർക്കപ്പെട്ട ഒരു ഉപവകുപ്പ് ഭരണഘടനയുടെ Article-40-ൽ എഴുതി ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

ദേശീയ ഐക്യവും രാഷ്ട്രീയ സ്ഥിരതയും പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളായിരുന്ന ആ സന്ദർഭത്തിൽ പഞ്ചായത്തുകളുടെ പ്രാധാന്യത്തെ താത്വികമായി അംഗീകരിച്ച് മാറിനിൽക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അത് തികച്ചും ഗാന്ധിജിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കലായിരുന്നു.

ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ തന്നെ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്ന പദ്ധതികളിലൂടെ മാത്രമേ ജനാധിപത്യത്തിന് വേരോട്ടമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെയുള്ള ആസൂത്രണത്തിന് സംഘടനാപരമായ അടിത്തറയായി പഞ്ചായത്തുകൾ നിലകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രാമീണ സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തെ മൂന്നു രീതികളിലൂടെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ സാധിക്കും:

(i) ഗ്രാമങ്ങളെ അസംസ്കൃതവിഭവങ്ങളുടെ പ്രഭവസ്ഥാനമായി കാണുക.

(ii) ഗ്രാമീണജനതയെ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ ഉപഭോക്താക്കളായി കാണുക.

(iii) ഗ്രാമങ്ങളെ സ്വയം പര്യാപ്തതയുള്ള ഘടകമായി കാണുക. (Village as an entity in itself)

കൊളോണിയലിസം അതിന്റെ വിജയം ഉറപ്പിച്ചത് ആദ്യത്തെ രണ്ടു വഴികളിലൂടെയാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണത്തിൽ ആരംഭിച്ചത്, ഈ രണ്ടു രീതികളിലാകെയാണ്. ഗ്രാമജീവിതം അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും വളർച്ചയും ഉപേക്ഷിച്ചു. നഗരങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക വികസന സമ്പ്രദായം ഗ്രാമങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. "വിലയെന്ന ഉപകരണ"ത്തിന്റെ (Price Mechanism) സ്വാധീനമേറ്റ് ഗ്രാമീണജനതയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത രീതിയിൽ മാറിത്തുടങ്ങി. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഒരു "മണിയോർഡർ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥിതി" (Money order Economy) ഉടലെടുക്കുന്നു. ഗാന്ധിജിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താഗതി അവലംബിച്ചിരുന്ന ജെ. സി. കുമരപ്പയെപ്പോലുള്ള സാമ്പത്തികശാസ്ത്രജ്ഞരും ഈ സ്ഥിതിയെ എതിർത്തിട്ടുള്ള കാര്യമാണിത്.

വികസനത്തിന്റെ ഗോപുരമായിരി, സ്വയം പരിപൂർണ്ണമായ ഏകകമായി വർത്തിക്കുന്ന ഗ്രാമങ്ങൾക്കു പ്രവേശനമുള്ള. ആഹാരം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം തുടങ്ങിയ ജീവിതാവശ്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ, ഒട്ടുമുക്കാലും, സ്വയം നേടിയെടുക്കുവാൻ ഗ്രാമീണരെ പ്രാപ്തരാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. നമ്മുടെ ഗ്രാമീണ പദ്ധതികൾ സ്വയം പര്യാപ്തതയിലും സഹകരണത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണം.

ജനതയുടെ മാനസികതലത്തിലും സാമൂഹ്യമണ്ഡലത്തിലും വിപ്ലവകരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ്, സാമൂഹ്യവികസന പദ്ധതികളും ദേശീയ വികസന സമിതികളും രൂപീകരിച്ചത്. ജനതയുടെ വീക്ഷണചക്രവാളത്തിന്റെ വികാസത്തിൽ, ഗ്രാമപുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെ പ്രാരംഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക ഇവയുടെ ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യമായിരുന്നു. അകർമ്മണ്യതയുടെ അന്ധകാരം ഉറഞ്ഞുകൂടിയ ഗ്രാമാന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്ക് ഈ പ്രകാശത്തെ അരിച്ചെടുത്ത്, തിരിച്ചുവിടുകയാണ് സാമൂഹ്യ വികസന പ്രവർത്തനം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ആസൂത്രണത്തിന്റെ സന്ദേശത്തെ അടിത്തട്ടിലെത്തിക്കുന്നതിൽ, ഈ സംരംഭം കുറെയൊക്കെ വിജയം വരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമജീവിതത്തെ ഒരു സമഗ്രമായ വീക്ഷണത്തിലൂടെ പഠിക്കുകയും വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം സാമൂഹ്യ വികസന പദ്ധതിയുടെ ആസൂത്രകന്മാരെല്ലാം ഏറ്റുപറയുന്നു. 1958-ലെ മൗണ്ട് അബു (Mt. Abu) കോൺഫറൻസിന്റെ പഠനങ്ങൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. കോൺഫറൻസിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ വ്യാപകമായ ഉൽപ്പാദന നേട്ടമാണ് പ്രഥമവും പരിഗണന പ്രധാനവുമായി ചെയ്യേണ്ട കാര്യം. വികസനത്തിൽ പഞ്ചായത്തുകൾക്കുള്ള പങ്കിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിലേയ്ക്കും കോൺഫറൻസ് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. വികസനോദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വർദ്ധനത്തിൽ ഒരു ഭാഗം പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് നൽകണമെന്നും കോൺഫറൻസ് ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പിന്നോക്ക പ്രദേശങ്ങളിലെ പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് പ്രത്യേകമായ ധനസഹായം നൽകേണ്ടതുണ്ട്. പഞ്ചായത്തുകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം, ഭൂനികുതിയിൽ സർചാർജ് ചുമത്തി അത് പഞ്ചായത്തുകൾക്കു കൈമാറാം ചെയ്യുവാൻ കൂടി തയ്യാറാകണം. ഭരണഘടനയുടെ Article 40-ൽ തത്വത്തിലംഗീകരിച്ച വികേന്ദ്രീകരണത്തെ ശക്തിയായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഇവിടെ നാം കാണുന്നത്.

'Charity begins at Home' എന്ന ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. വ്യക്തിമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നവരല്ല, ഗ്രാമപുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെ പ്രക്രിയയിൽ പങ്കാളികളാകുന്നതിലൂടെ ദേശീയ വികസനത്തിന്റെ കർമ്മക്ഷേത്രത്തിലെ ധർമ്മപോരാളികളാവുക എന്ന സന്ദേശമല്ലേ, ആ പഴഞ്ചൊല്ലിൽ നാം കണ്ടെത്തേണ്ടതെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു.

ഡോക്ടർ ഫാകെറ് (Dr. Faquet) പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് പരിപൂർണ്ണ സ്വയംഭരണാവകാശം ലഭിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു നവീന സംവിധാനത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. "Federative Organ of the Third Degree" എന്നാണ് അദ്ദേഹം ഗ്രാമങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ ഗ്രാമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ വിശേഷണത്തിന് എത്രമാത്രം പ്രസക്തിയുണ്ടെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ പ്രാദേശിക സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം സംസ്ഥാന നിയമസഭകളുടെ സൃഷ്ടികളാണ്. ഇവയ്ക്ക്

Scanned with CamScanner

പരിമിതങ്ങളായ നികുതാധികാരങ്ങളും ചുമതലകളും മാത്രമേയുള്ളൂ. നേരെമറിച്ച് കേന്ദ്രഗവൺമെന്റും സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളും ഭരണഘടനയിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. ഭരണഘടനയുടെ മുൻപിൽ, സംസ്ഥാനങ്ങളും കേന്ദ്രവും ഒരുപോലെ സമന്മാരും പരസ്പരാശ്രിതരും ആകുന്നു. എന്നാൽ സംസ്ഥാനങ്ങളും പ്രാദേശിക സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഒരു "മേലാവി"യുടെ നിലയിലാണ് കാണുന്നത്. ഈ നില മാറുന്നു അടിത്തട്ടിൽനിന്നുള്ള ആസൂത്രണത്തെ ത്വരിപ്പിക്കുന്നതിന് സഹായകമാണ്. പഞ്ചായത്തുകളെപ്പറ്റി ഇതുൾക്കൊള്ളത്തക്കവിധം "ഫെഡറലിസ്റ്റ് മോഡൽ" അല്ല" വികസിപ്പിക്കേണ്ടത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു.

പ്രാതിനിധ്യ പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യം അതിന്റെ പരിമിതികളും അപര്യാപ്തതയും തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, ജനത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ തൊട്ടറിയുവാൻ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന (Partici-pating Democracy) പങ്കാളിത്ത ജനാധിപത്യം ആവശ്യമാണ്. ആ തരത്തിലുള്ള ഒരു ജനാധിപത്യത്തെ നമുക്ക് "പഞ്ചായത്തോക്രസി" (Panchayato Cracy) എന്ന് വേണമെങ്കിൽ നാമകരണം ചെയ്യാം. ഗാന്ധിയൻ ആദർശങ്ങളും ഭരണഘടനയിലെ നിർദ്ദേശക തത്വങ്ങളും പഞ്ചായത്തുകളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഭരണക്രമത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നവയാണ്. ബോംബെയിൽവച്ചു നടന്ന പ്രാദേശിക സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അഖിലേന്ത്യാ സമ്മേളനത്തിൽ കേരളമുഖ്യമന്ത്രി ഇ. എം. എസ്സ്. പ്രഖ്യാപിച്ച അടിപ്രായം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. കേരളത്തിലെ ഇന്നത്തെ പഞ്ചായത്തുരാജ് ബില്ലിനെ, ഈ ദിശയിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിന്റെ നാന്ദിയായി കണക്കാക്കാം.

വികേന്ദ്രീകരണത്തെ അധികാര കൈമാറ്റമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഉദ്ദേശ ശുദ്ധിയെ വിസ്മരിക്കലാവും. എന്നാൽ നിഷേധിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത മറ്റൊരു വസ്തുതയുണ്ട്. അധികാരം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്ന "ന്യായപഞ്ചായത്തു"കൾ കൂടുതൽ വളർച്ച പ്രാപിക്കുമ്പോൾ, അധികാരങ്ങളോടൊപ്പം കൂടുതൽ ചുമതലകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന "വികാസ്"" പഞ്ചായത്തുകൾ സാരമായി അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അതുപോലെതന്നെ, പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് കക്ഷിരഹിതസ്വഭാവം നൽകാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ പണവും ജാതിചിന്തകളും പിൻവാതിലിലൂടെ രംഗത്തു കയറുന്നു. ഇതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. സത്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുവാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്.

സാമ്പത്തിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇങ്ങനെയുള്ളവയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ, ഭരണപരമായ പല പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടാവുവാൻ ഇടയുണ്ട്. മലിനമായ ഒരു സത്യത്തിൽനിന്നും മാറ്റമില്ല. നേരെ ഉണ്ട്. ഭരണത്തെ മാനുഷികമായ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ കാണാൻ കഴിയണം. ഗാന്ധിജി ക് ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഭരണാധികാരികൾ ശമ്പളം പറ്റുന്ന വാഗ്ദാനപകർന്നതിന്റെ ഭൃത്യന്മാരാണ്. ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ആർജ്ജിക്കുന്നതിലാണ് ഭരണത്തിന്റെ വിജയം നിലകൊള്ളുന്നത്.

S. B. Sanker

III B.Sc. Zoology

..........the bud blighted

Scanned with CamScanner

22 കൊല്ലക്കാലമായി ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽ സന്തുഷ്ടമായ
സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുവരവെ ആകസ്മികമായി നിര്യാതനായ
ശ്രീ. കെ. സി. ആൻറണിയുടെ പാവനസ്മരണക്ക്.

തേവരയിലെ കുലീനവും പുരാതനവുമായ കൂട്ടുപാമ്പിൽ കുടുംബത്തിൽ 1929 ജൂലൈ 28-ന് ശ്രീ. കെ. സി. ആൻറണി ജനിച്ചു. 18-ാമത്തെ വയസ്സിൽ (1-7-48) അദ്ദേഹം തേവര കോളേജിൽ ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അധികാരികളുടേയും, വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും, അദ്ധ്യാപകരുടേയും സ്നേഹാദരവുകൾ നേടാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ തികച്ചും സന്തുഷ്ടമായ വിധം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുവരവേയാണ് തൻെറ പരിചയസീമയിൽപ്പെട്ട എല്ലാവരേയും നിത്യദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം 26-5-70-ന് 41-ാമത്തെ വയസ്സിൽ പരലോകം പ്രാപിച്ചു.

ശ്രീ. ആൻറണിക്ക് ഭാര്യയും നാല് പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുമുണ്ട്. പരേതൻെറ ജീവിതം തികച്ചും മാതൃകാപരമായിരുന്നു. വിനയം, ആഡംബരമില്ലായ്മ, ശുദ്ധഗതി, ധൈര്യം എന്നീ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങൾക്ക് വിളനിലമായിരുന്ന അദ്ദേഹം, പൊതുരംഗത്തും വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൊതുജീവിതത്തിലും സ്വകാര്യജീവിതത്തിലും പവിത്രതയുടെ പര്യായമായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു തികഞ്ഞ ദൈവവിശ്വാസിയുമായിരുന്നു. അചഞ്ചലമായ ഈ ഈശ്വരവിശ്വാസമാണ് അദ്ദേഹത്തെ പവിത്രതയുടെ പര്യായമാക്കിത്തീർത്തത് എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

പരേതൻെറ ഭാര്യയായ മേരിയുടെയും നാല് പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളുടെയും വൃദ്ധയായ മാതാവിൻെറയും മറ്റു ബന്ധുമിത്രാദികളുടെയും നിസ്സീമമായ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കുചേർന്നുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പാവനാത്മാവിന് നിത്യശാന്തി നേർന്നുകൊള്ളുന്നു.

ആത്മമിത്രങ്ങൾ,
സഹപ്രവർത്തകർ

തേവര കോളേജ് മിനിസ്റ്റീരിയൽ സ്റ്റാഫ് ഫെഡറേഷൻെറ ഒരു സജീവ പ്രവർത്തകനായിരിക്കെ, പരേതനായ ശ്രീ. കെ. സി. ആൻറണിയുടെ പുത്രന് K. P. C. M. S. F. കൊച്ചിൻ മേഖല വക സഹായധനം നൽകുന്നതാണ് ചിത്രം.

Sr. P. D. C.
Ist Group

Sr. P. D. C.
IInd Group

Scanned with CamScanner

Sr. P D C IInd Group

Sr. P D C IIIrd Group

Scanned with CamScanner

Final B. Sc. Physics

Final B. Sc. Chemistry

Scanned with CamScanner

Final B. Sc.
Botany

Final B. Sc.
Zoology

Scanned with CamScanner

Final B. A.
Economics

Final B. A.
Sociology

Scanned with CamScanner

Final B. A. Malayalam

Final M.Sc. Chemistry

Scanned with CamScanner

Final M. Com.

Final M. A.
Economics

Scanned with CamScanner

Final M.Sc. Zoology

Final M. A. English

*ഔചിത്യമാണ് സൗന്ദര്യം

പ്രൊഫ.
മാത്യു ഉലകംതറ

മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ "ഏഴു രാത്രികൾ" എന്ന ചലച്ചിത്രത്തെ പഠിച്ച നിരൂപകൻ സിദ്ധാന്തരീതിയിൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. "സൗന്ദര്യത്തിൽ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങിയും ഇഴയിട്ടുവരുന്ന അനുഭൂതികളുടെ കലയാവൂ"

ഈ ലോകത്തെ മനുഷ്യരുടെ, അതും അഭിപ്രായങ്ങളും കലയെപ്പറ്റിയും സൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റിയും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണെന്നിരിക്കിലും സാമാന്യനിയമങ്ങൾ പിടിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയിത്. എന്നാൽ മാതൃഭൂമിയിൽത്തന്നെ അടുത്ത ലക്കത്തിൽ വായനക്കാരിൽ ഒരാൾ ഈ പ്രസ്താവനയെ നേരെചൊവ്വേ എതിർത്തിരിക്കുന്നു. ആ വായനക്കാരന്റെ വാക്കുകൾ ഇവിടെ പകർത്താം. "ഏഴു രാത്രികൾ ഒരു റിയലിസ്റ്റിക് ചിത്രമാണ്. അനുഭൂതികൾ സൗന്ദര്യത്തിൽ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങി ഇഴയിട്ടു വരുമ്പോൾ വിരൂപനായ പാപ്പിയെ സുന്ദരനാക്കേണ്ടിവരും! ചട്ടുകാലി മറിയയെ അതിസുന്ദരിയാക്കേണ്ടിവരും. തെണ്ടികളുടെ കഥ പകർത്തിക്കാണിക്കുമ്പോൾ കല്ലുതൊട്ടിയിലെ എച്ചിലിലകൾക്ക് സൗന്ദര്യം കാണുകയില്ല. സൗന്ദര്യത്തിനു വേണ്ടി എച്ചിലിലകൾക്കു പകരം പൂക്കൾ കാണിക്കാനാണോ?"

വായനക്കാരന്റെ ചോദ്യം ന്യായമായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ചലച്ചിത്ര നിരൂപകന്റെ പരിവേഷ? വായനക്കാരൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമോ എന്നുമാത്രമേ സംശയമുള്ളൂ.

കലയിലെ സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ച് അടിസ്ഥാനപരമായൊരു പ്രശ്നം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം താഴെ ഒന്നു ചിന്താവിഷയമാക്കുകയാണ്. എന്താണ് സൗന്ദര്യം? ഈ ചോദ്യത്തിനു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഉത്തരങ്ങൾക്ക് കണക്കില്ല. "സത്യ"മായ സൃഷ്ടിപ്രപഞ്ചം എല്ലാം മാത്രമാണോ കലയിൽ സുന്ദരമായിത്തീരുക? ഉപയോഗിതയാണ് സൗന്ദര്യമെന്ന പറഞ്ഞ സോക്രട്ടീസിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ചപ്പുകൊട്ടകളും സൗന്ദര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുതന്നെ വരും. പക്ഷേ, കലയിൽ ഈ ഉപയോഗിതാവാദം അപ്പടി സ്വീകരിക്കുന്നതു ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കിടയാക്കിയേക്കും. ഏതായാലും അതിനെപ്പോലും തള്ളിക്കളയില്ലാത്ത മറ്റൊരു സിദ്ധാന്തം നമുക്കു പരിശോധിക്കുക. "ഔചിത്യമാണ് സൗന്ദര്യം."

റിയലിസ്റ്റിക് ചിത്രമായ ഏഴുരാത്രികളിൽ പാപ്പിയും ചട്ടുകാലിമറിയയും തെണ്ടികളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥാനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതിൽ ഔചിത്യം വരുത്തുന്നു. അതിനാൽ ആ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് പ്രകടനപരമായ സൗന്ദര്യമുണ്ടെന്നാണ് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. കല്ലുതൊട്ടിയിൽ എച്ചിലിലകൾ സ്ഥാനംപിടിക്കുന്നു. എച്ചിലിലകൾ അവിടെ കിടക്കുന്നതിൽ ഔചിത്യമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആ ചിത്രം

* അച്ചടിയിലിരിക്കുന്ന
"ആലോചനാമൃതം"
എന്ന സമാഹാരത്തിൽനിന്ന്

Scanned with CamScanner

അനശ്വരബാല്യം

രാമചന്ദ്രൻ, അരുക്കുറ്റി
I ബി. എ. മലയാളം

ഇളംവെയിൽ തട്ടി മിന്നുമൊരൊറ്റവഴി
തന്നിൽ ഇമ്പമിപ്പാടിച്ച കിളിക്കൂട്ടം
ഇടം പിടിച്ചു കിടാങ്ങൾ പലവുരു
തമ്മിൽ തല്ലിയകന്നൊരുമിച്ചു

രാഗം തെളിയ സന്ധ്യകളവരുടെ
ഗീതം കേട്ടു മയങ്ങിയിരിക്കു-
അകലത്തുള്ളൊരു തോട്ടങ്ങൾ
നാണത്തി, വയൽപ്പാളയം നീണ്ട

ഗ്രാമത്തിൻ മുഖത്തിന ചെരുപ്പൊരു
മാറംവന്നു ബാലകർ വലുതായ്-
പണ്ടൊരു കാവ്യവിളമ്പിയ തൊടിയിൽ
കണ്ടൊരു നാടൻ മൃഗങ്ങളും

പിന്നീടതിനെ പുരകോണിലെ
കെട്ടിപ്പൂട്ടിയ പള്ളിക്കൂടം,
മൊന്നൊന്നായി നിറഞ്ഞു കരകളു-
മേറം തരുതൊണ്ണൂറ്റൊന്നുമായ്

മാനം പാടത്തു തടഞ്ഞൊരു
പുഴ നീട്ടിവിളിച്ചൊരു കൂരൻ
വണ്ടി കിതച്ചുപോയവഴി താവള-
മൊന്ന സന്ധ്യകൾ കണ്ണടച്ചു

കാണാമിപ്പൊഴി തന്നിൽപ്പുതിയ,
ബാലകർ ഇമ്പം പിടിക്കും ദൃശ്യം,
പിന്നീടവരുടെ പ്രിയങ്കര,
കേളികൾ കാട്ടും വികൃതിവിചിത്രം

പാടീ കവി തന്നീരടികൾ
യുഗചേതനപേറും പുതുവരികൾ
ഏതു യുഗങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞാലും
പാരിലെ ബാല്യമനശ്വരമാകാമോ?

Scanned with CamScanner

കഥ

പ്രേതഭൂമി

ജോർജ് വർഗ്ഗീസ് – I B. Com.

ഡിസംബർ മാസത്തിലെ ഒരു നിലാവുള്ള രാത്രി.

കറുത്ത കുപ്പായമിട്ട് [illegible] യുള്ള അയാൾ വരാന്തയിൽ നിന്നിറങ്ങി. എന്നും രാത്രിയിൽ ജോലിക്കു പോകുന്ന ഇച്ചായന്റെ പോക്ക് നിശാസഞ്ചാരിയെപ്പോലെ ഞാനും നോക്കിനിന്നു. പതിവില്ല. മുഖത്ത് [illegible] — ഏതായിരുന്നാലും അയൽവീട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങളൊരിച്ച് അയാളോർത്തു. അയാൾ വിങ്ങിക്കരച്ചിലും ചിരിച്ചു. അതു പൊട്ടിക്കണ്ടതിനു മുമ്പുള്ള വിങ്ങിപ്പൊട്ടലാണ വരം!

വഴിവിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അയാൾ സമയം നോക്കി. പതിനൊന്നു കഴിഞ്ഞു. തെരുവീഥിയിലൂടെ വേഗം നടന്നു. മരവിച്ച തണുപ്പിനെ പ്രതിരോധിക്കുമാറുള്ള ഇരുചക്രവാഹനങ്ങൾ. ഇരുവശങ്ങളിലൂടെ പാഞ്ഞുപോയി കടന്നുപോയിരുന്നു.

മതിലിൽ അവിടവിടെ കണ്ട കാലികൾ പള്ളിക്കുള്ളിൽ. ജീവിതത്തെ ആസ്വദിക്കുന്ന ജീവികൾ.

ഉദിച്ചുനില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനെ നോക്കി കൊഞ്ഞനംകുത്തി കളിയാക്കി ചിരിച്ചു. കാറ്റിലൂടെ ജീവനുള്ള അനേക പ്രേതങ്ങൾ!!

മുമ്പിൽ വിയർപ്പുകണങ്ങളും പൊടിഞ്ഞു. റോഡിന്റെ അരികിൽ ശാന്തമായൊഴുകുന്ന കായൽ.......

വള്ളക്കാരൻ ആലപിക്കുന്നതും പ്രകാശിക്കുന്ന ഹോട്ടലിൽ പാട്ടും കിലുങ്ങുന്നു.......

സംഗീതമാധുരി! മദ്യപാനി!!

തളർച്ചകളും അലിഞ്ഞുചേരുന്നു!! പൊട്ടിച്ചിരികളും ഉയരുന്നു.......!

ലഹരിയുടെ സാമ്രാജ്യം..........

നിരത്തിലെ ശബ്ദകോലാഹലം.....

പാക്കൻ അയാളെ അലട്ടാനും തുടങ്ങിച്ചില്ല. ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ആ കാലുകൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു..... സെമിത്തേരിയിലേക്ക്!! വളഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും ആ കാലുകൾ നടന്നു....ചെളിയിലൂടെ തന്നെ വരെക്കാട്ട്.......

അയാൾ നോക്കി....!

അകലെ ശ്മശാനം. അതിൽ മരം മരം പലിക്കുന്ന വെളുത്ത പാറകളും. അതിൽ കുരിശുകളും... അവ അടർന്നുവീഴുന്നു.

ഏകാന്തത....ഏകാന്തതയുടെ അപാരത......!

അയാൾ വീണ്ടും നോക്കി..........

അകലെ ശ്മശാനം....അതിൽ നൃത്തത്തിലുള്ള രാജകുമാരി....! ചുറ്റും കല്ലറകൾക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ. എന്തൊക്കെയോ കാർമുകിൽ മാറിവന്ന.......രാജകുമാരി തടകത്തിൽ. മഞ്ഞിൽ പ്രകാശം.

ഏകാന്തത....ഏകാന്തതയുടെ അപാരത....! അയാൾ നിന്നു. ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിയിരിക്കയാണ്; മതിൽചാടി അകത്തുകടന്നു. സെമിത്തേരിയിൽ....! പ്രേതഭൂമിയിൽ....!! ഏകാന്തത...ഏകാന്തതയുടെ അപാരത....

Scanned with CamScanner

മുക്തി!! ചക്രവാളമുക്തി!!
പ്രേതങ്ങളില്ല! യക്ഷികളില്ല......!
ഭയാനകതയില്ല....അലർച്ചയില്ല....
യക്ഷികളുടെ സംഗീതവുമില്ല......
ശ്മശാനങ്ങൾ!
അതിൽ കല്ലറകൾ!!
കല്ലറകൾ...പ്രേതാത്മാവിന്റെ ശക്തി കേന്ദ്രങ്ങൾ!!

കല്ലുകളിൽ കാണുന്ന അക്ഷരം "സമാധാനത്തിൽ നിദ്രകൊള്ളട്ടെ" വാക്യം.

കഷ്ടം! പാപിയായ മനുഷ്യൻ......
മരണത്തിന്റെ മുഖത്തും....
അയാൾ പുറം നോക്കി....
മുക്തി.......ചക്രവാളമുക്തി..............

"ഹ ഹ ഹ ഹ" പ്രേതങ്ങളുടെ പൊട്ടിച്ചിരി!! അയാൾ ഞെട്ടി. ഉഗ്രമായ അലർച്ച. അയാൾ വിറച്ചു. യക്ഷികളുടെ സംഗീതമാധുരി..............അയാൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ഒന്നുമില്ല. എല്ലാം തോന്നലുകൾ.

സെമിത്തേരിയിലിരുന്ന മൺവെട്ടിയുമായി പണിതീരാത്ത കല്ലറയുടെ നേരെ അയാൾ തിരിഞ്ഞു. കല്ലു നാട്ടാത്ത ആ ശവകുടീരത്തിനരികെ അയാൾ നിന്നു.

ശവസംസ്കാരം കഴിഞ്ഞിട്ട് മണിക്കൂറുകളെ ആയിട്ടുള്ളു....

അയാളിലെ ശക്തി ഉണർന്നു....... അമാനുഷശക്തി. ജോലിക്ക് സമയമായി- താമസിച്ചുകൂടാ.

നില്ക്കുന്ന ഭൂമി നനഞ്ഞിരുന്നു.

അയാൾ ആരംഭിച്ചു. കുഴിയിലെ മണ്ണ് മാറിത്തുടങ്ങി. കല്ലറയുടെ കോൺക്രീറ്റ് "സ്ലാബ്" ഇളകി മാറുന്നു.

പേശികൾ വലിഞ്ഞു. ധമനികൾ വിങ്ങിച്ചു. യുറേക്കാ!! ഭയങ്കരൻ!!

ശവക്കുഴിയിൽ സ്പർശിച്ചിരുന്നു!!
നിമിഷങ്ങളും നിമിഷങ്ങളും നീങ്ങി.
"ഹ ഹ ഹ ഹ" പ്രേതങ്ങൾ അലറുന്നു...ഭയം...അനിർവ്വചനീയം. ഭീതി പടിക്കുന്ന പുലപ്പിശാചുക്കളും അലറുന്നു, പിശാചിനികളുടെ നൃത്തതാണ്ഡവം....... യക്ഷികളുടെ പാശ്ചാത്യലയസംഗീതം!!!

അയാൾ ഞെട്ടി...വിറച്ചു! എല്ലാം തോന്നലുകൾ.......ഭ്രമിച്ച മനസ്സിന്റെ അപഥസഞ്ചാരങ്ങൾ.

മുക്തി....ചക്രവാളമുക്തി.......

ദേഹം വല്ലാതെ തളർന്നു. പല കുഴികളിലും ഇതുപോലെയുള്ള രാത്രികളിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഒരുവർഷമായി താനീ ജോലി തുടങ്ങിയിട്ട്. ഇതുവരെ ഭയന്നിട്ടില്ല. ഇന്നലെയും ഇന്ന്"...."ഇല ...ഭയിക്കേണ്ട"" ആരോ മന്ത്രിച്ചു—ഉള്ളിൽ. അയാൾ കുനിഞ്ഞു. നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടെ.

"ഹാ" സംഗീതമധുരി...കാലടികൾ അടുത്തുവരുന്നു!! തെറ്റിദ്ധാരണ ഒന്നുമില്ല.

അയാൾ പെട്ടിയുടെ മൂടി തുറന്നു. കാറപകടത്തിൽ മരിച്ച പണക്കാരനായ യുവാവ്"—ജോണി!! തന്റെ അയലത്തെ പണക്കാരൻ ജോണി—പക്ഷേ ഇന്ന് നീ ജോണിയല്ല....! വെറും ജഡം! വിലയേറിയ ആഭരണങ്ങളണിഞ്ഞ ജഡം! മരിച്ചാലും നീയെന്റെ കൈവിടുകയില്ലേ—? ക്ഷമിക്കൂ ജോണി, ഞാനെന്റെ തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നു! എന്റെ തൊഴിൽ!

അയാൾ പ്രേതത്തിന്റെ വാച്ചഴിച്ച് പോക്കറ്റിൽ നിക്ഷേപിച്ചു- ആഭരണം പരതിനടന്നു.

"ഹ ഹ ഹ ഹ" യുവാവിന്റെ പ്രേതം അലറി. ഉഗ്രമായ പൊട്ടിച്ചിരി...അയാളുടെ മനസ്സിൽ അലകടൽ ആർത്തിരമ്പി.

സംഗീതം തോന്നലുകൾ.

കഴുത്തിൽനിന്ന തിളങ്ങുന്ന സ്വർണ്ണമാലയും അഴിച്ചെടുത്തു.

നിശ്ശബ്ദ നിശീഥിനി...തണുപ്പ്". ശക്തിയായ തണുപ്പ്".

കാലടിശബ്ദം അടുത്തുവരുന്നു!!
അയാൾ ഞെട്ടി.... യക്ഷി!!

യക്ഷി !!! ശുഭ്രവസ്ത്രമണിഞ്ഞ് ആടിയുലയുന്ന മുടിയോടെ വെളുത്ത പൂക്കളുമായ്" യക്ഷി വന്നു. നിലാവെളിച്ചത്തിൽ അയാൾ കണ്ടു. പാറു പാടാത്ത യക്ഷി. പാടാത്ത യക്ഷിയുണ്ടോ?!! യക്ഷി പാലക്കീഴിൽനിന്ന് അടുത്തെത്തി. അയാൾ വിറച്ചു. ഉള്ളിൽ അലകടൽ വീണ്ടും ആർത്തിരമ്പുന്നു. "പാട്ടു" അയാൾ അലറി. ശബ്ദം പുറത്തുവന്നില്ല. കഴുത്തിൽ നിന്നയാൾ "പുറത്തല്ലേ" പാടി. അയാളെക്കണ്ട് യക്ഷി ഞെട്ടി....അവളുടെ കണ്ണിൽ ഇരുട്ട് കയറുന്നു. അവരും വല്ലാതെ വലഞ്ഞു.

നിലവിളിക്കാതെ......"ഇല്ലായോ...." പിന്നെയാൻ ശബ്ദം പുറത്തുവന്നു. അയാൾ ഞെട്ടി. തിരിച്ചറിഞ്ഞു ഞെട്ടി. പെണ്ണേ!!!

"നീ എന്തിന് ഇവിടെ വന്നു...?

മറുപടി കരുപിടിപ്പിച്ച ചോദ്യം! അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ ഭയം........സംശയം പിളരുന്ന ദുഃഖം.

"എന്റെ ഭാണി ....എന്റെ ഭാണി......"

അവരും നിലവിളിച്ചു.

"ചിലപ്പോ......" അയാളുടെ ദയനീയ സ്വരം!

With the Best Compliments from:

• KAVITHA •

Greetings From,

SANGAM

DEALERS OF GLEAMCEM CEMENT PAINT
PAINTING CONTRACTORS AND
DECORATORS

3 - CARMEL BUILDINGS
BANERJI ROAD
ERNAKULAM - COCHIN-18.

M/s Ponnan Industries

Therara, Cochin-13.

Mahamood Stores

BROADWAY, ERNAKULAM

Phone: 32717 & 33181

Ajantha Travels

Travel Agents
& Tourist Taxi Operators

Post Box No. 599
Willingdon Island Cochin-3.

Phone: 6442, 7527, 32263
Cables: Travels

Kerala Tutorial College

Ernakulam

Cochin Tourist Home

Railway Junction
Ernakulam Cochin-16

Bar attached
comfortable and Luxurious living
Phone: 31382

SPECIALISTS IN BEARINGS:

Erkoma Engineering Corporation

XVIII / 158 M. G. Road, Cochin-11

Greetings from:

Cochin Refreshment House

Ernakulam, Cochin-11

Phone - 32879.

Scanned with CamScanner

വിമാനവും മനുഷ്യനും

K. G. MATHEWS II P. D. C.

മനുഷ്യൻ പുരാതനകാലം മുതല്ക്കേ ആകാശത്തിലൂടെ പലായനം നടത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അന്ന് അതു് കേവലം ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം സഫലീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു് മുമ്പുതന്നെ മനുഷ്യൻ ആകാശസഞ്ചാരം നടത്തിയതായി ചില തെളിവുകളുണ്ടു്. രാവണൻ സീതയെ ലങ്കയിലേക്കു് തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതു് ഒരു പുഷ്പകവിമാനത്തിലായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. മിനോസ് രാജാവിന്റെ തടങ്കലിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഇക്കാറസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നും പറന്നുപോയതായി ഗ്രീക്ക് ഇതിഹാസങ്ങൾ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രസ്താവനകളെപ്പറ്റി നമുക്കൊന്നും പറയാൻ സാധിക്കില്ല.

ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ ആകാശസഞ്ചാരം ആദ്യമായി നടത്തിയതു് ക്രിസ്തുവർഷം പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലാണു്. [illegible] സഹോദരന്മാരായിരുന്നു. അവർ പട്ടുകൊണ്ടു് ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു വലിയ സഞ്ചിയുണ്ടാക്കി അതിൽ വൈക്കോൽ കത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയ പുക നിറച്ചു. സഞ്ചിയുടെ ചുവട്ടിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു കൊട്ടയിൽ [illegible] പിടിച്ചിട്ടു. അതിനുശേഷം സഞ്ചി ബന്ധിച്ചിരുന്ന കയർ കണ്ടിച്ചപ്പോൾ അതിവേഗത്തിൽ ആകാശത്തിലേക്കുയർന്നു. ഏതാണ്ടു് പത്തുമിനിട്ടുകൾ സഞ്ചരിച്ചശേഷം അതു് അകലെയുള്ള ഒരു പാടത്തിൽ ചെന്നു് നിലംപതിച്ചു. അതിലെ സഞ്ചാരികളായിരുന്ന കോഴിക്കും, ആട്ടിനും, താറാവിനുമൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല.

കുറെ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം വീണ്ടും ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തി. അതിലെ സഞ്ചാരികൾ രണ്ടു മനുഷ്യരായിരുന്നു. ആ വിമാനം ഏതാണ്ടു് നാലായിരം അടി ഉയർന്നു് മുന്നൂറടിയോളം സഞ്ചരിച്ചശേഷം ഒരു മൈതാനത്തു് വന്നു് ഇറങ്ങി. സഞ്ചാരികൾക്കു് യാതൊരു പ്രയാസവും പറ്റിയില്ല. ഇവർക്കു് ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ വൈമാനികർ എന്ന പേരു ലഭിച്ചു. വിമാനം ആകാശത്തു് പൊങ്ങിയതു് പുകയുടെ ശക്തികൊണ്ടാണെന്നു് ആദ്യം എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ പുകയുടെ ശക്തി കൊണ്ടല്ലെന്നും, ചൂടുപിടിച്ച വായു വികസിച്ചു് [illegible] കഴിയുമെന്നും അവർക്കു് ബോദ്ധ്യമായി.

വിമാനസഞ്ചാരത്തിൽ തല്പരരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായി ഹൈഡ്രജന് അന്തരീക്ഷവായുവിന്റെ പതിനാലിലൊന്നു ഭാരം മാത്രമേയുള്ളുവെന്നും അതു് വിമാനത്തിൽ നിറക്കുന്നതിനു് കൊള്ളാമെന്നവർ കണ്ടുപിടിച്ചു. അങ്ങനെ പട്ടുസഞ്ചിയിൽ ഹൈഡ്രജൻ നിറച്ചു തുടങ്ങി. പക്ഷേ കാറ്റിന്റെ ഗതിയെ മറികടന്നു് സഞ്ചരിക്കാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. വാതകം നിറച്ചു് നീളത്തിലുണ്ടാക്കിയ വിമാനങ്ങൾ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ഇതിൽ വലിയ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ജർമ്മനിക്കു് ധാരാളം വിമാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അവയുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ ശത്രുരാജ്യങ്ങളിൽ ബോംബു് വർഷിക്കാനായിരുന്നു അവരുടെ നിശ്ചയം. പക്ഷേ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ അവർക്കവയെ പ്രയോ

ന്നും കിട്ടിയില്ല. ഹെലിക്കോപ്റ്റർ നിർമ്മിതവിമാനങ്ങളും വേഗത്തിൽ ധാരാളമായി ഉണ്ടാകുകയായിരുന്നു. 1914-ൽ ആരംഭിച്ചതും നാലുവർഷം നീണ്ടുനിന്നതുമായ ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തിൽ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെല്ലാം യുദ്ധത്തിന് അന്നത്തെ വിമാനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി.

ഇപ്രകാരം വ്യോമയാനത്തെ നിർമിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പല പരീക്ഷണങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ആദ്യത്തിൽ മോട്ടോർ യന്ത്രം ഘടിപ്പിച്ചാൽ വ്യോമയാനം സ്വപ്നമാക്കാമെന്ന് പ്രൊഫസർ ലാങ്‌ലി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. റൈറ്റ് സഹോദരന്മാർ ഇതേപറ്റി അഭിമാനപ്പൂർണ്ണ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. രണ്ടുവർഷക്കാലത്തെ നിരന്തര പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി അവർ വിജയിക്കുകയായി. അവരാണ് നാം ഇന്നു കാണുന്ന വിമാനങ്ങളുടെ സൃഷ്ടാക്കൾ. ഏതു പ്രതികൂലമായ കാലാവസ്ഥയിലും ഏതു ദിക്കിലേക്കും ഇന്നു വിമാനങ്ങൾക്ക് സഞ്ചരിക്കാൻ കഴിയും.

ഈ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ മൂലം മനുഷ്യവർഗത്തിന് പല നന്മകളും ഉണ്ടായി. ഈ വിമാനങ്ങൾ അവയിലുള്ള മോട്ടോർ യന്ത്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം മൂലമുണ്ടാകുന്ന ശക്തികൊണ്ട് മേലോട്ടുയർന്ന് അതിന്റെ ശക്തിയുടെ നിയന്ത്രണംകൊണ്ട് ആകാശത്തിൽ പറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലോകചരിത്രത്തിൽ ആകാശസഞ്ചാരംകൊണ്ട് പല വീരകൃത്യങ്ങളും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജെ. എ. മൊള്ളിസൺ എന്ന വൈമാനികൻ വളരെ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ച് അറ്റ്ലാന്റിക് സമുദ്രത്തിന്റെ മുകളിൽക്കൂടി പറന്നു. ക്യാപ്റ്റൻ ലിൻഡ്ബർഗ് അമേരിക്കയിൽനിന്നും പാരീസിലേക്ക് പറന്നതും എമി ജോൺസൺ എന്ന അംഗനയാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും ആസ്ട്രേലിയയിലേക്ക് പറന്നതും വിമാനംകൊണ്ടുതന്നെയാണ്.

വിമാനങ്ങൾകൊണ്ട് മനുഷ്യരാശിക്ക് പ്രയോജനങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത് സഞ്ചാരസൗകര്യമാണ്. ഒരു കപ്പൽ പോകുന്ന ദൂരം ഇതിന് വേഗം കൂടുതലുണ്ട്. മണിക്കൂറുകൾ തീവണ്ടിക്കും ബോട്ടിനും, മോട്ടോറിനും ആവശ്യമാണ്. കപ്പലിൽ യാത്രചെയ്യാൻ ദിവസങ്ങൾ വേണ്ടിവരുന്ന സഞ്ചാരത്തിന് ഇത്രയും സമയം ആവശ്യമില്ല. വിമാനസഞ്ചാരം ഏറ്റവും ആനന്ദകരവും സുഖപ്രദവുമാകുന്നു. പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം കണ്ടാസ്വദിക്കാൻ ഇത്രയേറെ പറ്റിയ മാർഗ്ഗമില്ല. കപ്പലുകൾക്കും തീവണ്ടികൾക്കും ഇത്രയും വേഗം ഇന്നത്തെ വിമാനങ്ങൾക്കില്ല.

വലിയ തോതിലുള്ള കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിൽ വളമിടുന്നതിനും വിളവിന് നാശം സംഭവിക്കാതെ കീടങ്ങളുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനും മരുന്നുകൾ മുകളിൽ നിന്നു വിതറാൻ വിമാനം ഉപയോഗിക്കുന്നു. രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിനും വിമാനം കൊണ്ട് വളരെ പ്രയോജനമുണ്ട്. വിദൂരദേശങ്ങളിലെ വനങ്ങളിൽ തീപിടിച്ചാൽ വിമാനം മുകളിലൂടെ പറന്നുവന്ന് അപകടസ്ഥലം കണ്ടുപിടിച്ച് അണയ്ക്കാനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. മനുഷ്യവാസമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ച് അവയെപ്പറ്റി വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം വ്യോമയാനങ്ങൾ ഇന്ന മനുഷ്യസമുദായത്തിന് വലിയ അനുഗ്രഹമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അനുഗ്രഹത്തെ മനുഷ്യൻ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ വിമാനങ്ങൾ വരുത്തിവച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ ഏറെയാണ്. മനുഷ്യന്റെ ക്ഷേമത്തെക്കാൾ സാമ്രാജ്യത്തിന് വില കല്പിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ നാശത്തിനുവേണ്ടി ഇതിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഏതു പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയാണിത്.

മതവും ശാസ്ത്രവും

T. K. HUSSAIN, III B. Sc. (Physics)

മനുഷ്യരാശി ഭൂമുഖത്ത് കുടിപാർപ്പ് ആരംഭിച്ച അന്നുമുതൽ സാമൂഹിക–സാംസ്കാരിക – നാഗരിക – രാഷ്ട്രീയ–സാമ്പത്തിക രംഗങ്ങളിൽ അസാധാരണ മാറ്റങ്ങളും നല്ലൊരു മതം സംഭാവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിതർക്കിതമായ ഒരു ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യമാണിത്. ആദികാലം മുതൽ മനുഷ്യർ മതാവലംബികളായിരുന്നു. എന്നാൽ മധ്യശതകങ്ങളിലെ വൈജ്ഞാനിക നവോത്ഥാനത്തോടെ വിവിധ ജീവിത മേഖലകളിൽ അത്ഭുതാവഹങ്ങളായ വിപ്ലവങ്ങൾ (Revolu-tions) ഉടലെടുത്തു. ശാസ്ത്രം മതത്തിനെതിരിൽ അനിഷേധ്യമായ അടിയൊഴുക്കുകൾ ആരംഭിച്ചു. അമേരിക്കൻ നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞനായ റോബർട്ട് റെഡ്ഫീൽഡ് (Robert Red Feild) പ്രസ്താവിച്ചു. "പരിഷ്കാരം ഉന്മൂലനമാണ്". ആ പ്രസ്താവ്യത്തെ അന്വർത്ഥമാക്കുമാറ്, മനുഷ്യന്റെ സഹജവാസനയെ അവഗണിക്കാനും ആത്മീയമൂല്യത്തെ നിരാകരിക്കാനും ചെയ്യാനും പരിഷ്കർത്താക്കൾ മതങ്ങളെ പ്രതിക്കൂട്ടിലാക്കി. ശാസ്ത്രമല്ലാത്ത പ്രശ്നപ്രപഞ്ചങ്ങൾക്കും അന്നുമുതൽ മതധ്വംസനത്തിന്റെ കഥയുമായി തുടങ്ങി.

മതം എന്ത്?

വിശ്വാസവും സമഷ്ടിഗതവുമായ മൂല്യങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമായ ഈശ്വര സങ്കല്പത്തിന്റെയും അതിന്റെ മൂലഹേതുകമായ ദൈവാസ്തിക്യത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സമ്പൂർണ്ണവുമായ ജീവിതപ്രമാണവും അടിസ്ഥാനമായ കർമ്മപദ്ധതിയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മതം. "പരലോകവിശ്വാസം, അതീന്ദ്രിയസത്യം, ധർമ്മാധർമ്മചിന്ത, ആത്മീയമൂല്യം, സമഷ്ടിഗതധർമ്മം" എന്നിങ്ങനെ പരിപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് മതം. വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മിക മൂല്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായ മതത്തിന്റെ അദ്ധ്യാത്മ സന്ദേശത്തെ, മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലേയും സമഗ്രതയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജീവിതപദ്ധതിയാണ് മതം എന്നുള്ളത് യഥാർത്ഥത്തിൽ മതമാണ്. മതത്തെ രാഷ്ട്രീയം, സമൂഹത്തെ ബലികഴിക്കുന്ന എന്നുള്ള അന്ധമായ യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ആത്മാവ് അതുല്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന മതങ്ങളായ മനുഷ്യരെ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുനന്മയെ ലക്ഷീകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളൂ. നിസ്വാർത്ഥ സേവനസാഹോദര്യങ്ങളാണ് മതങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന ധർമ്മം – ദയ – സത്യം – ധർമ്മം എന്നിവയാണ് ശക്തിയുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ പ്രഭാവത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ് വന്നവയല്ലയോ! സാമൂഹ്യ ബന്ധങ്ങളിലും നാഗരിക സംസ്കാരങ്ങളിലും സദാചാരനിഷ്ഠകളിലും മതമൂല്യങ്ങൾ മാറ്റമില്ലാതെ നിൽക്കുന്നു. അതിനാൽ ജീവിതസൗഖ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് സത്യത്തിൽ മതം.

ശാസ്ത്രമോ?

പാരമാർത്ഥിക യാഥാർത്ഥ്യം, ചെയ്തി കണ്ടെത്തി, വസ്തുനിഷ്ഠമായ വസ്തുതകളെ അപഗ്രഥിക്കുന്നതാണ് ശാസ്ത്രം. പ്രാതിഭാസികലോകത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ വസ്തുനിഷ്ഠമായ കേവല സാപേക്ഷ ഗണനയാണതിനവലംബം– മാനസിക, സാമൂഹിക, സാമ്പത്തിക, രാഷ്ട്രീയം തുടങ്ങിയ മനുഷ്യന്റെ വിവിധ വ്യാവഹാരിക മണ്ഡലങ്ങളെ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെയും, സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കുന്ന ശാസ്ത്രശാഖകളും ഇല്ലാതില്ല. ഗണിതപരം (Mathametical) ഭൗതികം, രാസ്യികം, പാരിമാണികം,

Scanned with CamScanner

സംക്ഷേപം, എന്നിവയാണ് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മാനദണ്ഡം. സ്ഥിതിവിവര (Stajastical) രീതി ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലൂടെയാണ് ശാസ്ത്രം സൂക്ഷ്മതലങ്ങളെ [illegible] അപഗ്രഥിക്കുന്നത്. യാന്ത്രികഭൗതികത്തിലൂടെയാണ് ശാസ്ത്രം പദാർത്ഥ പ്രകൃതിയുടെ കാര്യകാരണബന്ധം (Law of Cauration) പോലും നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രീയതത്ത്വങ്ങളിലൂടെയാണ് തരംഗതത്ത്വ (Wave mechanism) നിയമങ്ങളെ ശാസ്ത്രം വിലയിരുത്തുന്നത്. പാരമ്പര്യനിഷേധമാണ് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ജീവനാഡി.

ശാസ്ത്രീയ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വികസനം പ്രാപിച്ചതോടെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിരീക്ഷണവസ്തുക്കൾ [illegible] അനന്തവൈവിധ്യമാർന്ന വസ്തുക്കളെ പറ്റി [illegible] (test take) [illegible] വിശ്ലേഷിച്ച് അനന്തമായ സാധ്യത സൃഷ്ടിക്കുന്ന അവൻ, ദാർശനികൻ ഏകീഭാവം [illegible] പ്രതിഭാസങ്ങളെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ [illegible] കാണാം. പരമാണുപ്രക്രിയകളെ അപഗ്രഥിക്കുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ നിരവധി ചോദ്യങ്ങളുന്നയിക്കുന്നു. പരമാണുക്കളുടെ സംഘാതമാണോ പ്രതിഫലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്, അതോ, പ്രതിഫലനങ്ങൾ പരമാണുസംഘാതങ്ങൾക്കു മൂലഹേതുകമോ? ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ ചിന്താഗതിയനുസരിച്ച് മസ്തിഷ്കത്തിലെ പരമാണുക്കൾ ചലനോന്മുഖമാവുകയാണോ; അല്ല മസ്തിഷ്കത്തിലെ പരമാണുക്കളുടെ ഭൗതികമായ ആഘാതപ്രത്യാഘാതങ്ങളാണോ ചിന്താപ്രതിഭാസങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്? ചിന്തകളുടെ സാങ്കേതിക ഭേദങ്ങൾ ആദ്യത്തെ നിഗമനത്തെയാണെങ്കിലും ശാസ്ത്രദൃഷ്ടിയിൽ അത്ര പ്രസക്തമല്ല. രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് മനോവ്യാപാരം ഭൗതികതയുടെ സന്തതികളായ വിളംബരങ്ങളെല്ലാം നിരർത്ഥകമാണെന്ന് വന്നുചേരുമെങ്കിലും ശാസ്ത്രം അത്ര ഗൗനിക്കുന്നില്ല. ജഡമായ അനന്തമായ ചോദ്യങ്ങളുടെ അപാരസൃഷ്ടിയായ പ്രശ്നങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു [illegible] ശാസ്ത്രം.

[illegible]

ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ പ്രപഞ്ചത്തെ [illegible] ആദ്യം ഉണ്ടും കണ്ടും [illegible] ശാസ്ത്രം പഠിക്കുന്നത്. പരിമിതമായ പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങളെ [illegible] വിശകലനം ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ [illegible] അതിനാൽ ഇന്ദ്രിയഗോചരമല്ലാത്ത ഒന്നിനെ ശാസ്ത്രത്തിന് [illegible] പരിശോധിക്കാനാകില്ല. ആധുനിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ [illegible] ഉന്നതമായ [illegible] ശാശ്വത സത്യങ്ങളെ [illegible] ശാസ്ത്രീയ [illegible] ഗലീലിയോ, ന്യൂട്ടൻ, ഡാർവിൻ, [illegible] ശാസ്ത്രലോകവും ആദ്ധ്യാത്മികലോകവും ഭിന്നവിഭാഗങ്ങളാണെന്ന് സമ്മതിച്ചിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ശാസ്ത്രത്തിന് [illegible] സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതുപോലെ, ആദ്ധ്യാത്മികതക്ക് ശാശ്വതവും അനന്തവുമായ സത്യമെന്നും അംഗീകരിക്കപ്പെടണം. [illegible] സാധിക്കാൻ [illegible] ഇല്ല—അതെ ഇത് [illegible] ആദ്ധ്യാത്മികമായ [illegible] ശാസ്ത്രം പുരോഗതിയെ വികലപ്പെടുത്തിയെന്ന് [illegible] ശാസ്ത്രം [illegible] "ഗലീലിയോ"യിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞനായി [illegible] "പാ[illegible]" [illegible] "അപരിഷ്കൃത [illegible]" [illegible] കഥയോ?

हिन्दी विभाग

Scanned with CamScanner

पंत की काव्य धारा की झलक

K. RAMASHENOY
III B. A., S. H. College

सुमित्रानन्दन पंत हिन्दी के ऐसे कवि हैं जिन्हें अनेक विचारधाराओं ने प्रभावित किया है। उन प्रभावों के फलस्वरूप उनके काव्य में भावों तथा विचारों के विविध रंग दृष्टिगोचर होते हैं। कविवर पंत ने समय-समय पर अपने काव्य को जितने मोड दिये हैं उतने कदाचित् ही किसी अन्य हिन्दी कवि ने किये हैं।

उनके काव्य के एतद्विषयक समग्र विवेचन के संदर्भ में उनकी उन रचनाओं का विस्तृत अध्ययन प्रस्तुत किया जा रहा है, जो विशेषतया अरविन्द दर्शन से प्रभावित रही हैं।

पंतजी का प्रथम काव्य संग्रह ''वीणा'' में निश्चित रूप से उन्होंने द्विवेदी युग के मध्यकाल की विशेषताओं का उल्लेख किया है। अतः उनके काव्य में द्विवेदी युग की विचार धारा का किसी न किसी रूप में प्रभाव पड़ा है।

पंतजी छायावादी धारा के प्रवर्तकों में समर्थ तथा प्रमुख कवि माने जाते हैं। द्विवेदी युग की प्रतिक्रिया के स्वरूप भावप्रवण रचनाओं की प्रतिष्ठा हुई। जिसे नव्य काव्य धारा के तत्कालीन आलोचकों ने छायावाद की व्यंगपूर्ण संज्ञा दी। निष्कर्ष यह है कि इस काव्यधारा में भाव की प्रधानता थी। यद्यपि पंतजी ने दर्शनशास्त्र का अध्ययन 1923 ई. में प्रारंभ किया था और उसके पूर्व ही ''वीणा, ग्रन्थी व पल्लव'' की अनेक भावुकता पूर्ण सरस सुन्दर रचनाओं की सृष्टि हो चुकी थी। इस युग के अनेक आन्दोलकों ने अतिशय रूप से उन्हें किया है। इसका उदाहरण ''वीणा और पल्लव'' में मिलता है। वीणा संग्रह की रचनाओं में द्विवेदी युग के कवियों के समान ईश्वर के प्रति प्रगति परक दृष्टिकोण परिलक्षित होती है। यह स्पष्ट है कि पंत की आरंभिक रचनाओं में नव्य कल्पना, भावना, मार्दव और अभिनव चित्रों का प्रयोग प्राप्त है। उनके जीवन

Scanned with CamScanner

दर्शन के, देशकाल के प्रभाव के अनुसार अनेक रूप रहे हैं।

''ग्रन्थी'' का प्रणयन कवि ने 1920 ई. में किया था। पंतजी की यह रचना कथानक प्रधान है। यह विरह काव्य आँसू की याद दिलाती है। ''ग्रन्थी'' विरह प्रधान खण्डकाव्य की एक भूमिका है। कवि ने इस रचना में लौकिक प्रेम को अलौकिक प्रेम में प्रतिष्ठित करने की चेष्टा की है। व्यक्ति को व्यष्टि के सीमित कठहरे में सीमित नहीं बनाना चाहिए। वरन् उसे समष्टि अनन्त सागर में करने में ही श्रेय मानना चाहिए। इस दृष्टिकोण से पंत की तुलना महादेवी जी से कर सकते हैं।

''पल्लव'' पंतजी का दूसरा कविता संग्रह (1918—1926) है। इस संग्रह की रचनाओं को प्रायः सभी विचार-धाराओं के आलोचकों ने भाव, भाषा और काव्यकला की दृष्टि से पंत जी का सर्वश्रेष्ठ काव्य माना। इसमें कवि के हृदय का आह्लाद-विषाद तथा प्रेम विरह आदि वर्णित हैं। भावुकता इस कविता की जान है। ''पल्लव'' नामक रचना में कवि ने अपनी नव्य कल्पना को सर्वथा नवीन उपमा, अलंकारों आदि द्वारा सजाया है। प्राचीन अलंकारों से पृथक अपनी सत्ता प्रतिष्ठित की है।

पल्लव से लेकर गुंजन तक की रचनाओं में चिन्तन के परिवेष में औप-निषद दर्शन का प्रभाव परिलक्षित होता है। पल्लव काव्य संग्रह में केवल दो ही ऐसी रचनाएँ है जिनके कवि का सारस्य अभिव्यंजन प्रधान न होकर दर्शन प्रधान होता है।

''गुंजन'' की रचनाओं मानव के सुख दुःखपूर्ण अनेक समस्याओं को प्रस्तुत किया है। उनकी समस्याओं का निदान भी अपनी गहन चिन्तन साधना प्राप्त फल के रूप में देता है। गुंजन की रचना द्वारा कवि का प्रयास एक अव्यक्त व्यापक सत्ता 'की 'टोह' रहा है, जिस तक पहुँच जाने पर कुछ करना शेष नहीं रह जाता है और न कोई समस्या भी अवशिष्ट रह जाती है। इस स्थिति पर मानव अमरत्व प्राप्त कर लेता है। प्रकृति की बाह्य सुषमा का अंकन करते करते कवि का ''शाश्वतता'' की ओर उन्मुख होना गुंजन की ''नौका विहार'' शीर्षक कविता में सर्वाधिक स्पष्ट हुआ।

''इस धारा सा ही जग का क्रम,
शाश्वत इस जीवन का उद्‌गम
शाश्वत है गति, शाश्वत संगम।''

''ज्योत्स्ना''—पंत जी का काव्य संग्रह नहीं है, वरन् यह प्रतीक नाटक है। इस नाटक में कवि पंत की कोमल कल्पना की सर्वातिशयता प्राप्त होती है। इसकी रचना में उन्होंने अपने अभीष्ट की सिद्धि के लिए प्रतीकों का आश्रय लिया है। मानव जीवन के स्थायी मूल्यों से स्नेह, करुणा, महता आदि से सभी को प्रेम है। ''ज्योत्स्ना'' में कवि का मानवतावादी दृष्टिकोण अधिक स्पष्ट हुआ है।

Scanned with CamScanner

''युगान्त'' (193) की कविता चिन्तन प्रधान है। इन कृतियों में कवि जीर्ण उद्यान में मधु प्रभात लाने की शुभाकांक्षा करता हुआ देखा जाता है।

कवि मानवता के विकास द्वारा जीवन को पूर्णता स्थापित करने की उत्तेजना देते हैं। इस प्रकार ''अद्वैतवाद'' और ''मार्क्सवाद'' दोनों का सम्मिश्रण उनकी कविताओं में है।

''युगान्त'' के बाद उन्होंने ''युगवाणी'' लिखी है। इस की यही विशेषता है कि इसमें दर्शन और निखर आए। कवि ने स्वयं लिखा है कि इसमें मैंने युग के गद्य को वाणी देने का प्रयत्न किया है।

युगवाणी के अन्तर्गत कवि ने समाप्त युगीन तथा पूँजीवादी संस्कृति के पतन की चर्चा की है। ''ग्राम्या'' में ग्रामवासियों की दुर्दशा का सजीव चित्रण देखिए :—

''यह तो मानव लोक नहीं रे यह है
नरक अपरिचित
यह भारत का ग्राम सभ्यता, संस्कृति
से निर्वासित''

1940 में पंतजी ने ग्राम्या को समाप्त कर दिया। ''स्वर्णकिरण'' (1946–4) कविता द्वारा पंतजी ने यह स्वीकार किया है कि आत्मा और परमात्मा का अटल संबन्ध है। मानव विज्ञान का लक्ष्य-स्थान नहीं है। वे यह मानते हैं कि पत्थर और लोहे जैसे पदार्थों में भी प्राण है। उन्होंने लिखा है कि आत्मा ही शाश्वत और चिरंतन है। देखिए :—

''मृत्यु हीन रे यह पुकार मानव
आत्मा की निश्चय''

''स्वर्णधूलि'' में पंतजी ने संकेतित किया है। सामाजिक व्यवस्था भौतिकता तथा आध्यात्मिकता का समन्वय संभव है।

कवि की अंतिम मुख्य रचनाएँ ''उत्तरा'' और ''युगान्तर'' हैं। ''रजत-शिखर, फूलों का देश, शुभ्र पुरुष, विद्युत-वासना, उत्तर शांति, शरत चेतना, शिल्पी, ध्वंसशेष, स्वप्न और सत्य, सौवर्ण, अतिमा वाणी कला और बूढ़ा चाँद आदि कृतियों द्वारा अपनी भिन्न-भिन्न विचार धाराओं को प्रकट किया है। इन सब रचना के द्वारा उन्होंने इस मत का समर्थन किया है कि जगत जीव और ब्रह्म एक ही चैतना से सबन्धित है। इनकी रचनाएँ सहज स्फुरण से प्राप्त सत्यों पर आधारित है। इन स्फुरणों की अभिव्यंजना कवि ने प्रतीकों के माध्यम से की है। इस दृष्टि-कोण से देखो तो पंतजी महादेवी वर्मा से ऊपर है। उनकी प्रतिभा सर्वतोमुखी है। मानव की कल्याण कामना से प्रेरित होकर आध्यात्मिकवाद की वेदी पर भौतिकवाद के श्रेष्ठ स्तंभ को खड़ा कर दिया है। आप के समान प्रतिभावान दूसरे अन्य कवि न होंगे। आप जैसे प्रतिभाशाली कवि की तूलिका ने हिन्दी साहित्य को विश्वसाहित्य के निकट तक पहुँचा दिया है।

□□□

Scanned with CamScanner

महात्मा गाँधी

AYYAPPAN C. T.
II B. A.

महात्मा गाँधी जैसी विभूतियाँ-सदियों बाद आती है। राजनैतिक नेता प्राय: प्रत्येक देश में होते रहते हैं, बड़े-बड़े कुशल सेनापतियों के भी नाम हम पढ़ते रहते है। सामाजिक सुधारकों के भी दर्शन समय समय पर होते रहे हैं, विचारकों एवं दार्शनिकों की कृतियाँ भी प्रत्येक युग में जनता को मिलती रही है और साहित्यकारों एवं लेखकों के दर्शन भी प्राय: प्रत्येक देश में होते रहते है। किन्तु इन सब का समन्वय हम महात्मा गाँधी में देखते है।

वे राजनैतिक नेता, कुशल सेनापति, समाज सुधारक, विचारक, दार्शनिक, साहित्यक सब कुछ एक साथ थे। परन्तु महात्मा गाँधी इन सब से ऊपर भी थे। वे एक नवीन सन्देश संसार को देना चाहते थे; उनका एक नया-दृष्टिकोण था। समस्त संसार अत्यन्त वेग के साथ जिस दिशा की ओर आवाहित हो रहा था उस मार्ग में वे एक दृढ़ अविचल चट्टान की भाँति आकर खड़े हो गये। एशिया की संस्कृति पराजित हो चुकी थी। यूरोप अपने आडम्बरपूर्ण साधनों और प्रचण्ड शक्ति के साथ समस्त विश्व पर छा गया था।

परन्तु महात्मा गाँधी की तीक्ष्ण वा सूक्ष्म दृष्टी को योरोपियन संस्कृति की आडम्बरमयता और चकाचौंध उद्भ्रान्त न कर सकी। गाँधिजी की अन्तर्भेदिनी दृष्टी का परिणाम यह था कि वे राजनैतिक-स्वतन्त्रता जैसी महत्वपूर्ण वस्तु की प्राप्ति के लिए अहिंसा सत्य, सदाचार और आत्मबल पर जोर देते थे। पशुबल के प्रयोग से पशुबल की वृद्धि होती है, हिंसा से उत्तरोत्तर हिंसा की वृद्धि होती है, यह परिणाम था उनके चिंतन और मनन का। उन्होंने भारत को और उसके रूप में मानव जाती को दूसरा मार्ग बताया। यह दूसरा मार्ग आडम्बरपूर्ण जीवन का नहीं था; सादगी का था। यह मार्ग शोषण का नहीं था, सेवा और त्याग का था। यह मार्ग

केवल भौतिक प्रकृति पर विजय पाने का नहीं था; मानसिक प्रकृति और उसकी भावनाओं पर विजय पाने का था। यह मार्ग धन बल का नहीं था, ब्रह्मबल और आत्मबल का था।

गाँधीजी की इस शिक्षा के भौतिक रूप थे चर्खा, ग्रामोद्योग, पंचायतें अस्पृश्यता निवारण, सरल जीवन और अहिंसात्मक सत्याग्रह आदि। हमारे लिए चर्खा विदेशी आर्थिक और राजनीतिक पराधीनता से मुक्ति का एक साधनमात्र था, परन्तु गाँधीजी के निकट यह राम तक पहुंचने का अमोघ साधन था। वे मशीनों के विरोधी थे। वे मशीनरी को इस कारण भी नापसंद करते थे कि उस से आत्मा-का-व्यक्ति का स्वतन्त्र अस्तित्व नष्ट हो जाता है।

हमारी पुण्यमयी भारत जननी का यह सौभाग्य रहा है कि उसकी कोख से महात्मा बुद्ध, भगवान महावीर, सम्राट अशोक और महात्मा गाँधी जैसे पुण्यात्मा नेता उत्पन्न होते रहे है। गाँधीजी के बारे में वर्णन करना सूरज को दीप दिखाना होता ऐसे महान और प्रतिभाशाली व्यक्ति थे गाँधीजी। आप का जीवन अपने लिए नहीं था, बलकी सारे लोगों की उन्नति के लिए ही था।

• ● •

कभी दुर्जन सज्जन बन जाता है और कभी सज्जन दुर्जन हो जाता है। इसी प्रकार कभी शत्रु मित्र और मित्र शत्रु बन जाता है।

मनुष्य का मन अस्थिर होता है उस में विश्वास नहीं किया जा सकता। इसलिए जो कार्य आवश्यक हो, उसे अपनी आँखों के सामने पूरा कर देना चाहिए।

•

जिसकी जो बात रुचिकर नहीं, उसे उसके सामने प्रकट नहीं करना चाहिए।

—'महाभारत से'

•

Scanned with CamScanner

'दृष्टिकोण'

MAHESH KUMAR N. YAGNIK
II B. Com.

"नहीं...माँ...नहीं।" सबिना ने अपनी माँ से बातचीत के दरम्यान स्पष्ट और दृढ़ता के साथ मना कर दिया।

और उसकी माँ की आँखों से बेबसी के आँसु छलकने लगे। उस का कंठ रुदन से भर गया। उसने भारी मन से कहा "अगर आज तेरे अब्बा जिन्दा होते तो क्या तुम इस प्रकार इन्कार कर देती? वे कितने शान के साथ कहते थे कि बेटी मेरी रगों में नवाबी का खून है।"

सबिना यह जानती थी कि आखिर तो माँ बात-बात में अब्बा जान याद दिलायेंगी और ऐसा करके अपनी जिद पूरी कर देंगी और अपनी जिद पूरी करने के लिए वह सब कुछ करने को तैयार थी। फिर इस बात में कोई शक नहीं, कि अम्मी के प्यार के सामने उसे झुकना पड़ेगा।

सबिता ने अपनी अम्मी के पास जाकर कहा "अम्मी! वह मुझसे मुहब्बत करता है और मैं उससे मुहब्बत करती हूँ। और मैं उसे चार साल से पहचानती हूँ। मैं उसके विचारों को अच्छी तरह जानती हूँ। उसके हर इरादे से मैं वाकिफ हूँ और वह भी मुझसे अच्छी तरह वाकिफ है। हमारी मुहब्बत कोई फना नहीं बल्कि हकीकत है। उसने मुहब्बत में इतना भी ख्याल नहीं किया कि वह हिन्दु है और मैं मुसलमान हूँ। वह तो सिर्फ इतना ही जानता है कि मैं उससे मुहब्बत करती हूँ और वह मुझसे। मैं उससे कैसे कहती कि तुम अपना धर्म बदल दो उसके बाद ही मैं तुमसे शादी करूँगी। तुम मुझे ऐसे करने को कहती हो, पर मैं ऐसे कैसे कर सकती हूँ। आज अगर मेरे अब्बाजान जिन्दा होते तो मैं उसके पाँव पकड़कर अपनी मुहब्बत की भीख माँगती और मुझे यकीन है कि वे मुझे माफ कर देते। वे मुझे माफ ही नहीं बल्कि मेरी मुहब्बत को बचाते और दुआ देते।"

यह कहते कहते सबिना ने देखा कि उसकी माँ कुछ नरम पड़ गई है। तो उसने तुरंत ही अपना सिर माँ के कंधों पर रख दिया और रोते हुए आगे कहा—"अम्मी...याद है वह दिन जब तुम ने मेरी

Scanned with CamScanner

भाभी से कहा था कि सुबह सांझ कुरान पढ़ा कर तो अब्बा जानने तुम से कहा था कि बेगम ! अभी तो यह नादान बच्चों जैसी निर्दोष है। इस उम्र में तो उसको अपने शोहर को दिल से मोहब्बत करनी चाहिए...यही तो खुदा की बंदगी है। याद है न माँ मेरे अब्बाने यह तो कहा था।''

माँ और बेटी 'अब्बाजान' की याद करकर और कराकर एक दूसरे के दिल को समझाना चाहते थे। माँ ने भी बेटी बड़ी होशियार थी। बड़ी समझदार भी थी। इसीलिए माँ को बेटी के सामने इस बात पर झुकना पड़ा। बेटी को जवाब देने के लिए माँ के पास कोई रास्ता बाकी न रहा।

अपनी बात का प्रभाव पड़ता है, ऐसा सोचकर बेटी ने आगे कहा ''माँ ! मैं कैसे बताऊँ कि हम दोनों एक दूसरे को कितना प्यार करते हैं। मेरे पास मेरे प्यार को वर्णन करने को कोई शब्द नहीं मिलते। मेरी जिंदगी में उस से सिवा अब कोई नहीं है। मेरे कालेज में वह सब से सुन्दर और होशियार लड़का है। मेरे सिवा कितनी लड़कियाँ उस को चाहती है। लेकिन उसने किसी के भी सामने नहीं देखा। पर मालूम नहीं होता हमारा प्रेम... हमारी मुहोब्बत...कोई अजीब हकीकत बन गई है। अरे माँ...अगर तुम उसे एक बार देख लेते तो तुम भी...'' सबिना ने बात के बीच में ही अपनी माँ को सब कुछ कह दिया।

''बस...हट''...थोड़ी देर के लिए माँ भी अपनी बेटी के आखिर वाक्य पर हँस पड़ी। लेकिन तुरन्त ही उसको सबिना की छोटी बहन सबिया की याद आई। उसने कहा सबिना क्या तुम यह सोचती हो की मैं तुझे खुश देखना नहीं चाहती ? मेरी प्यारी लड़की तू क्या जाने, तू तो नादान थी जब तुम तीन बहनें छोटी थी तब तेरे अब्बा मुझे छोड़ कर हमेशा के लिए चल बसे। और तब मैंने भी जहर पीकर उसके साथ ही कबर में समा जाऊँ—हमेशा के लिए चली जाऊँ—पर उस दिन से मैंने अपने कलेजे पर पत्थर रख कर तुम्हारे लिए जी रही हूँ। तेरी बड़ी बहन रोशन का विवाह इतनी शानदारी से किया था कि लोग अभी तक याद करते हैं। कितना खानदान लड़का था वह। उन जैसे लड़के तो हजारों में एक होता है। और अपना घर भी कितना खानदान है। इसी लिए तो तेरी भी माँग अलीगढ़ के कोई नवाब के यहाँ से आई है। अगर तू कोई हिन्दु लड़के से शादी कर तो तेरी छोटी बहन का क्या होगा। मैं तेरी मुहोब्बत को समझती हूँ और मेरा कहना भी यह ही है कि तुम उससे ही शादी करो। पर उसके धर्म के परिवर्तन के बाद। तू कहती है न कि वह तेरे प्यार में पागल है तो तेरे कहने से वह जरूर मुसलमान बनेगा। और फिर तुम्हारी शादी हम बहुत अच्छी तरह करेंगे। ''

''नहीं...माँ...नहीं'' मैं उससे यह कभी नहीं कह सकूँगी। मेरे प्यार के बदले में

Scanned with CamScanner

मैं उसे मुसलमान बनना है; हरगिज नहीं कहूँगी। मैं अपने प्यार को, मुहब्बत को हरगिज धर्म के पल्ले में नहीं झुका सकती। ऐसे करने से मैं उसके मन से कितना गिर पड़ूँगी और मेरी ही निगाहों में मैं कितने नीचे उतर जाऊँगी। मैंने तो उसे एक इन्सान के रूप में ही प्यार किया है। मेरे और उसके बीच में धर्म को लाना नहीं चाहती'' उसने अपनी अम्मा को साफ-साफ सब कुछ कह दिया।

''ओह...सबिना तुझे यह क्या हो गया है? तुझे मैं कैसे समझाऊँ? तुम बड़ी नासमझ हो। तुम कितनी बेफिक्र हो। तेरे अब्बाजान की तू सबसे बड़ी प्यारी थी। कोई दफा मैं तुम पर गुस्सा करती तो तेरे अब्बजान मुझ पर कितने गुस्से होते थे। अपनी प्यारी बेटी होने पर भी अगर जो वे जिन्दा होते तो आज तेरी यह जिद्द देखकर वे कितने नाराज हो जाते? और कहते कि तुम उसे मुसलमान बनाओ और ऐसे करने के बाद ही वे तुम्हारी शादी की अनुमती देते।''

''माँ! इन्सान अपने को हिन्दु कहे या मुसललान कहे उसमें कोई फर्क तो नहीं है। गांधीजी ने भी कहा है न कि यह धर्म के नाते सब झूठे हैं इन सब को मिटाना चाहिए। मान लिया कि वह मेरे कहने से मुसलमान बन जाए तो क्या वह बदल जायेगा। या तो मेरी मुहब्बत में कोई नया रंग आयेगा?''

''पर ऐसा करने से हम अपनी जात वालों का मुँह तो बन्द कर सकते है। अगर ऐसा न किया तो वे लोग अपने बारे में क्या सोचेंगे। और क्या-क्या कहेंगे?''

''माँ...अपनी जात में या कोई दूसरी जात में सब लोग एक तरह के नहीं है। जो शरीफ लोग है वह इन्सान की नहीं इन्सानियत की कदर करते हैं। पर जो लोग रुढ़िग्रस्त है—संकुचित मन और विचार के हैं और धर्म के झूठे बंधन व भेद भाव में पड़े है वे जो कुछ भी कहे उसकी हम क्यों चिन्ता करें। वे लोग बोलते-बोलते चुप रह जायेंगे।'' थोड़ी देर के बाद चिल्लाकर बोली माँ तुझे यह भी सोचना होगा कि तेरी सबिना अपने प्यार में स्वार्थ बनकर अपने महान प्रेम को धर्म के नाम का कलंक कैसे लगाए? उस महान प्रेम का अन्याय करे? क्या तुम यह सोचती हो कि मैं अपने और उसके जीवन में आग लगाऊँ? अपने प्रेम को ठुकरा दूँ?'' और ऐसे कहते ही सबिना अपना मुख दो हाथों के बीच में छिपाकर रो पड़ी। रोते रोते ही आपनी बात करने के लिए अपने दुपट्टे से आँसु लुछ कर अपनी माँ से कहने लगी ''माँ तू एक बार उसे जरूर देख ले और फिर तुझे लगा कि मैं भूल कर रही हूँ तो मुझे जरूर कह देना।''

अन्त में बेटी की बात सुनकर माँ को झुकना पड़ा। कुछ देर के बाद सोच-विचार कर उसने कहा ''ठीक है। तुम एक काम करो। आज शाम को तुम उसे अपने घर ले आना। मैं उसे समझाऊँगी। अगर वह तुम से दिल से प्यार करता है

Scanned with CamScanner

तो वह जरूर मान जाएगा।'' ''नहीं माँ, मैं उसे अपने घर तो जरूर ले आऊँगी पर उससे कोई शरारत नहीं माँगनी चाहिये। अगर तुम उससे ऐसा कोई प्रश्न करोगी तो वह शरमा जाएगा और फिर मेरे बारे में क्या सोचेगा? मैं तो फक्त इन्सानियत की ही वफादार बनना चाहती हूँ। वादा करो माँ कि तुम उसे अजीब करीब सी बात नहीं करोगी।'' माँने कुछ जवाब नहीं दिया; इस लिए सबिना ने सोचा कि उसकी माँ मान गई है और फिर उस के विचार में मग्न होकर अपने कमरे में चली गयी।

* * * *

उस दिन सबिना अपने कालेज में गयी। वह आज अधिक आनंदित मालूम होती थी। न जाने आज वह क्यों इतनी आनंदित थी। वह दुपहर को अपना 'टिफन' लेकर ऊपर के मंजले पर चली गई। रास्ते में ही उसका रमेश मिल गया। रमेश ने उस से पूछा ''क्य। सबिना आज तू क्यों इतनी खुशमिजाज में हो? क्या बात है। तेरा जन्म-दिन तो आज नहीं है न?''

सबिना बोली ''अरे! रमेश पहले ऊपर तो चल फिर बाद में बात बताऊँगी?''

रमेश भी उसके पीछे जाने लगा। वे खाने के रूम में जाकर बैठ गये। सबिना ने कहा ''तुम यह जानना चाहते हो न कि आज मैं क्यों इतनी आनंदित हूँ तो सुन ले आज मेरी माँ ने अपने घर अपनी बेटी सबिना के लिए एक नौजवान खूबसूरत लड़के को बुलाया है। ''यह सुनते ही रमेश चौंक पड़ा। सबिना ने यह देख लिया। उसने अपनी बात चालू रखी और कहा ''रमेश आज मेरी माँ ने तुझे अपने घर बुलाया है। और इसलिए तो मैं आनंदित हूँ। तुम मेरी माँ को मिल कर खुश हो जाओगे और बदली तुझे देख कर आनंदित हो जायेगी। उसका स्वभाव बहुत अच्छा है इसलिए तो मैं ने आज अपने बारे में सब कुछ बता दिया। कहते ही सबिना नीचे जाने लगी।

''सबिना'' रमेश ने उसका मुँह ऊँचा करके आँखों से आँख मिलाकर कहा ''सबिना'' तेरा नाम बड़ा प्यारा है लेकिन उतना ही लंबा है। हम ऐसा क्यों न करें कि उसका पहला 'स' काट कर नाम को छोटा बना दें। और ''बिना'' नाम भी तो बहुत सुन्दर है। और वह एक हिन्दु नाम भी तो हो जायेगा। बस आज से मैं तुझे बिना' ही कहूँगा।''

''पर उसमें क्या फर्क पड़ेगा'' सबिना ने पूछा।

''फरक नहीं पड़ता, इसलिए तो मैं यह कहता हूँ। सबिना तुम मुझे प्यार करती हो न और शादी करना भी चाहती हो न तो तुम अपना धर्म छोड़कर हिन्दु हो जाओ फिर हम जल्दी शादी कर एक हो जायेंगे।''

''क्या?'' सबिना चिल्लाती हुई अपनी कुरसी से उठ कर बोली ''रमेश! मैं ने तो आज तक ऐसा ही माना था कि तुम इस ढोंगी धर्म के पंजे से डरे बिना मुझे प्यार करते हो। पर ये ही मेरा स्वप्न था और स्वप्न कभी सच्चा नहीं होता; आँख खुलते ही उड़ जाता है। पूरे पचास वर्ष की आयु वाली मेरी माँ और तेरे दृष्टिकोण में कोई अंतर नहीं है।'' इतना कह कर वह चलने लगी।

Scanned with CamScanner

''अरे सबिना ! जरा ठहर तो जा। मेरी सुनती तो जा।'' इतना कह कर रमेश ने सबिना का हाथ पकड़ लिया और अपनी ओर खींचा। सबिना उसके ऊपर आ पड़ी। रमेश ने उसे पकड़ लिया और बोला ''अरे सबिना तुम क्यों समझती नहीं हो ये तो अपने समाज का मुँह बंद करने के लिए है। जरा सोच तो सही कि जब अपने बच्चे होंगे तो वे कहाँ जायेंगे। समाज में उन बच्चों का कहाँ स्थान होगा। —उनकी जात कौन-सी होगी। उनका धर्म क्या होगा।''

''क्यों ?'' सबिना ने पूछा ''क्या तुम यह सोचते हो कि बीस-पच्चीस वर्ष के बाद इस दुनियाँ में कोई इन्सान नहीं रहेगा ?'' सबिना ने यह बड़े गुस्से से पूछा

''ओह !'' रमेश हँस पड़ा ''तो मेम-साहब का गुस्सा इतना तेज है। कहते रमेश ने सबिना को अपने पास की कुरसी में बैठा दिया और अपने पैंट के पोकेट से एक लंबा कागज उसके हाथ में रखा। सबिना ने कागज ले लिए और पूछा ''यह क्या है ?''

रमेश ने कहा ''पढ़ कर देखो। यह तो हमारे सिविल मेरेज का आवेदन-पत्र है। इस में तेरे हस्ताक्षर की भी आवश्यकता है। और उसके एक महीने के बाद अपनी शादी हो जायेगी। हम एक बन जायेंगे।''

''हाँ मगर अब तो तुम मेरे धर्म परि-वर्तन के बारे में पूछ रहे थे। उसका क्या ?''

''हाँ पूछ रहा था। ऐसा हुआ कि आज जब मैं ने अपनी सबिना के बारे में अपने घर में बात कही तो सब लोगों ने पहले तो इनकार कर दिया कि यह तो हरगिज नहीं चलेगा। फिर मुझसे कहा कि अगर तुम उसके धर्म का परिवर्तन कराओ और हिन्दु बनाओ, फिर शादी करना। मैंने तो साफ-साफ इन्कार कर दिया। और कहा यह धर्म परिवर्तन तो मन को मनाने के लिए है। धर्म के परिवर्तन से हम में किसी का परिवर्तन नहीं होगा। और हमारे मोहब्बत में भी कोई परिवर्तन नहीं होगा, और फिर भी किसी ने माना। इसलिए मैंने सिविल मेरेज करने का निश्चय किया है और इसमें तेरी भी अनुमती चाहिए। ये तो मेरा विचार है तेरा क्या विचार है ?'' तेरी अनुमति के बिना यह मैं नहीं कर सकता।''

रमेश की बात सुनकर सबिना को रोना लगा। वह अब रो पड़ेगी। इसलिए उसने अपने हाथ से मुँह को छिपा लिया। ''रमेश'' सबिना ने पूछा उसकी आवाज में करुणा थी। ''यह सब तुम ने क्या किया ? और मुझसे यह धर्म की बात क्यों कही। तू क्या जाने मेरे दिल में क्या हो गया है। मेरा तो जिद जाने वाला था। मैंने गुस्से में तुझे क्या कह दिया।''

''तुम ने मुझे नहीं......लेकिन तुम ने उस दृष्टिकोण को कहा है जो लोगों को हिन्दु-मुसलमान पहले समझता है और बाद में इन्सान।'' रमेश प्यार से अपना मुँह सबिना के कानों के पास लाकर कह रहा था।

जय हिन्द !

കലാലയ സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് അഭിവാദനങ്ങൾ!

കുടുംബദീപം

-സാംസ്കാരിക മാസിക-

തേവര, കൊച്ചി–13.

- യുവതീ യുവാക്കന്മാർക്കും
- കുമാരീ കുമാരന്മാർക്കും
- വേണ്ടി പ്രത്യേകം പംക്തികൾ.
- സാഹിത്യ – കലാ – മത്സരങ്ങൾ.

— സാഹിത്യ ലേഖനങ്ങൾ
— [illegible] യോഗങ്ങൾ
— രേഖാ ചിത്രങ്ങൾ
— നോവൽ, ഹാസ്യഭാവനകൾ

വാർഷിക വരിസംഖ്യ
3 ക. മുൻകൂർ
ഫോൺ: 33341.

ഡിസംബറിൽ
വിഭവസമ്പന്നവും
വർണ്ണശബളവുമായ
ക്രിസ്തുമസ് പതിപ്പ്

Scanned with CamScanner

With Best Compliments from:

Ciba of India Limited

Cosmetics Division,

Esplanade House.

Waudly Road, Fort - BOMBAY-1.

Scanned with CamScanner

Statement about ownership and other Particulars
about the News Paper THE SACRED HEART COLLEGE ANNUAL,
to be published in the first issue every year after the last day of February.

FORM IV
(See rule 8)

1. Place of publication	...	Thevara.
2. Periodicity of publication	...	Annual
3. Printer's Name	...	P. I. Joseph
Nationality	...	Indian
Address	...	Padickaparambil House, Thevara, Cochin-13.
Publisher's Name	...	P. I. Joseph.
Nationality	...	Indian
Address	...	Padickaparambil House Thevara, Cochin-13.
5. Editor's Name	...	P. A. Joseph, M. A.
Nationality	...	Indian
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital	}	Sacred Heart College, Thevara Cochin-13. Very Rev. Fr. Prior, S. H. Monastery Thevara, Cochin-13.

I, P. I. Joseph, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

1st March 1971

(Sd.)
P. I. Joseph
Publisher.

Scanned with CamScanner

Greetings from:

N. V. Joseph & Co

PALLIMUKKU M. G. ROAD,
ERNAKULAM, COCHIN-16

Dealers in: Paper, Envelopes, Files Account books, Note books, Invitation & Visiting Cards, and all office requirements.

Cochin Bakery

Ernakulam, Cochin-11
Phone-32368

With Best Compliments From:-

LISA FILMS

T. D. EAST ROAD,
ERNAKULAM, COCHIN-11.
Phone Res: 31898

Coming Shortly:-
Senthilkumar Productions
"SURIYAN CHANDRAN" (Tamil)
Starring: Kantha Rao, Vijayalalitha etc.

Metro Dress Land

Valanjambalam, Cochin-16.

ഏററവും നല്ല തയ്യൽവേലകൾക്കും ഡ്രൈക്ലീനിംഗിനും സമീപിക്കുക!

ടോം ജോസ്

ചിററൂർ റോഡ്, സൗത്ത് ജംഗ്ഷൻ, എറണാകുളം
ഫോൺ AT: 32691

ഏപ്രിൽ 10-മുതൽ 16-കേന്ദ്രങ്ങളിൽ

പ്രദർശനമാരംഭിക്കുന്നു!!

യൗവനത്തിന്റെ വഴുവഴുപ്പിൽ കാൽ വഴുതിവീണ ഒരു പെൺകുട്ടി, പെണ്ണിന്റെ വിലപ്പെട്ട ചാരിത്ര്യം നിമിഷത്തിന്റെ വികാരപ്പിടച്ചിലിനു് അടിയറപ്പെട്ട്, നിസ്സാരവിലക്ക വിററശേഷം ഒരായുഷ്കാലംകൊണ്ടതിനു പരിഹാരം തേടാൻ ശ്രമിച്ച ദാരുണമായ ഒരു കഥയാണു് ഇതിലെ ഇതിവൃത്തം!

M.S. [illegible] അവതരിപ്പിക്കുന്ന

അയ്യനേത്തിന്റെ

തെററ്

മലയാളം

സത്യൻ, ഷീല, ഉമ്മർ, ജൂനിയർ ഷീല, വീരൻ, ബഹദൂർ, മരതൻ, ബേബി സുമതി — നടിച്ചു്, സാധന, ഓമന,

ഗാനങ്ങൾ: വയലാർ

സംഗീതം: ദേവരാജൻ

സംവിധാനം: സേതുമാധവൻ

JOLY FILMS [P.] LTD, ERNAKULAM – KOZHIKODE – TRIVANDRUM.